

MEMO

Aan : De leden van het DVC G&V
Afschrift : De leden van het AVO G&V
Van : Regionale werkgroep
radicalisering
Datum : 1 juni 2023
Betreft : **Dreigingsbeeld Terrorisme
Nederland 58**

Geachte ...

Op 30 mei 2023 publiceerde de NCTV het 58^e Dreigingsbeeld Terrorisme Nederland (DTN 58). Het dreigingsniveau is volgens de NCTV op een schaal van 1 tot 5, op 3 (aanzienlijk) gebleven. In het DTN 58 worden op hoofdlijnen drie bronnen van dreiging gedefinieerd:

- ~~Anti-institutionalisme~~ **Anti-institutioneel extremisme**
- Jihadisme
- Rechts-en Links-extremisme

Anti-institutioneel extremisme ~~Anti-institutionalisme~~

De dreiging die in Nederland uitgaat van het anti-institutioneel extremisme is tweeledig. Op korte termijn is er sprake van een beperkte geweldsdreiging, op langere termijn kan anti-institutioneel extremisme de democratische rechtsorde ondermijnen. Een deel van de aanhangers van samenzweringstheorieën voedt het wantrouwen in de overheid door het narratief van een kwaadaardige elite. Door hun soms zeer intimiderende houding richting politici kunnen die zich in het uitvoeren van hun democratische taak ernstig belemmerd voelen. Indien personen zich op grote schaal soeverein verklaren van de overheid en de legitimiteit van de overheid en de democratische instituties afwijzen, dan kan dit leiden tot ondergraving van de democratische rechtsorde.

Het NCTV geeft aan dat zij de dreiging van het **Anti-institutioneel extremisme** ~~Anti-institutionalisme~~ op het moment de meest dreigende vorm van extremisme vindt. Het DTN 58 (en ook de DTN 57 daarvoor) laten een beeld zien dat langzaam verschuift van de 'ouderwetse' jihadistische dreiging naar de nieuwere, veel subtielere dreiging; anti-institutionalisme en daarbinnen specifiek de soevereinen.

Jihadisme

In Europa en in Nederland verblijven ISIS-aanhangers die onderdeel uitmaken van transnationale netwerken. Zij hebben de intentie om in Europa aanslagen te plegen. Bovendien is ISIS waarschijnlijk in staat om personen richting Europa te sturen en op afstand aanhangers te ondersteunen bij het voorbereiden van aanslagen. Nederland wordt door terroristische groeperingen daarbij expliciet genoemd als doelwit als vergelding voor recente koranvernielingen in ons land. Met name Nederlandse belangen in het buitenland lopen het risico om getroffen te worden door een aanslag.

Vanuit de lokale ISIS-tak in Afghanistan, de Islamitische Staat – Khorasan Provincie (ISKP), gaat een groeiende terroristische dreiging uit richting het Westen en zijn belangen. Aanslagplannen uit februari 2023 tegen onder meer het Nederlandse consulaat in Istanboel, mogelijk als vergelding voor koranvernielingen in Nederland en Zweden, onderstrepen deze dreiging. Ook krijgt ISIS in haar kerngebied in Syrië en Irak meer ruimte door een verminderde Russische militaire aanwezigheid als

gevolg van de oorlog in Oekraïne. Het conflict in Oekraïne heeft ook geleid tot een verschuiving van de aandacht van krijgsmachten, en inlichtingen- en veiligheidsdiensten wereldwijd.

Tegelijkertijd stagneert de omvang van de Nederlandse jihadistische beweging. Na de val van het kalifaat zijn aanhangers van het gedachtegoed gedesillusioneerd geraakt in de slagkracht van ISIS. Het is echter nog steeds voorstelbaar dat Nederlandse jihadisten op individuele basis of met een kleine groep overgaan tot geweld, bijvoorbeeld naar aanleiding van incidenten die kunnen worden opgevat als godslastering.

Rechts- en Links-extremisme

De terroristische dreiging vanuit rechts-terroristische bewegingen, zoals het accelerationisme, is onveranderd. De omvang van de beweging is echter niet gegroeid en de zeer verontrustende uitingen op het internet hebben zich in Nederland vooralsnog niet vertaald naar daadwerkelijke aanslagen. Wel is het zorgelijk dat enkele honderden jonge Nederlanders online actief rechts-terroristisch gedachtegoed verspreiden en daders van terroristische aanslagen vereren. Daarnaast bestaan er zorgen over een verdere normalisering van rechts-extremistisch gedachtegoed in het maatschappelijke en politieke domein.

Wat betekent dit beeld voor Gooi en Vechtstreek?

Historisch gezien heeft de aandacht voor radicalisering en extremisme zich primair gericht op jihadisme en rechts-extremisme. Zoals gezegd laat het DTN 58 (en ook het DTN 57) een beeld zien dat langzaam verschuift naar **het anti-institutionalisme** en **het anti-institutioneel extremisme** en **daarbinnen specifiek de soevereinen**.

Het dreigingsbeeld dat door de NCTV wordt verschaft is een landelijk beeld. Van de trends en tendensen die genoemd worden in het DTN zijn in het district G&V ook enkele voorbeelden bekend. Er is op dit moment geen informatie bekend op basis waarvan aangenomen kan worden dat de situatie in ons district af zou wijken van het landelijke beeld. Toch weten we dit *niet* zeker!

Conclusie

Het DTN geeft aan dat het dreigingsniveau onveranderd is. Wel is er een verschuiving zichtbaar van de 'ouderwetse' jihadistische dreiging naar de nieuwere, veel subtielere dreiging; **anti-institutioneel extremisme** en **anti-institutionalisme** en **daarbinnen specifiek de soevereinen**. Het doel is om binnen het district G&V voor de nabije toekomst een effectieve aanpak tegen radicalisering en extremisme te formuleren, dat passend is bij de ontwikkelingen van deze tijd en dat verder voert dan het casuoverleg (dit is namelijk het sluitstuk in het radicaliseringsproces). **Daartoe is een duidelijk beeld nodig van de verschijningsvormen van extremisme in ons gebied. Voorgesteld wordt om dit onderwerp uitgebreid te bespreken op het eerstvolgende DVC na het zomerreces.**

Commented [5.1.2.e]: Is het specifiek de soevereinen? Ik dacht dat het wel breder is dan dit. Ze benoemen ook steeds knip-en-knap complotten, dus dat het juist van alles en nog wat is. Niet echt de duiden naar één specifieke groep.

Soevereinen is zeker een groot probleem, maar niet hét onderdeel van anti insti-

Commented [5.1.2.e]: Nogmaals de kanttekening of we wel de soevereinen zo specifiek willen benoemen. Ik denk dat we anti insti- wel daarmee 'te kort doen'

Commented [EK3]: Moeten we hier dan niet al bij vermelden dat een fenomeenanalyse het instrument is om dat zicht voor G&V te verschaffen?

Commented [5.1.2.e]: Eens!

Commented [5.1.2.e]: Ik zou graag nog willen benoemen dat we aankomende tijd besteden aan het herformuleren van de opdracht van het fenomeenonderzoek en dat we specifiek onderzoeken hoe we de moskeeën willen betrekken bij dit onderzoek. Dat we dit onderzoek mét de moskeeën willen doen, in plaats van bij de moskeeën. We zullen informatie inwinnen bij het NCTV, de onderzoeksbureaus en andere gemeenten.

Commented [5.1.2.e]: Naar aanleiding hiervan richten we ons op het herformuleren van de opdracht van het fenomeenonderzoek. Dit omvat het verzamelen van inzichten bij de NCTV, de onderzoeksbureaus, andere gemeenten en de moskeeën zelf.

Een belangrijk aandachtspunt in dit proces is de betrokkenheid van moskeeën bij dit onderzoek. We streven ernaar dit onderzoek mét de moskeeën uit te voeren, in plaats van alleen gericht op de moskeeën.

Betreft : Radicalisering & Extremisme - Fenomeenanalyse
Aan : Leden van het Districtelijk Veiligheidscollege Gooi en Vechtstreek
T.b.v. : Vergadering van 23 maart 2023
Van : N. Meijer
Behandelaar : 5.1.2.e
E-mail/telefoonnummer : 5.1.2.e @huizen.nl / 5.1.2.e
Datum : 6 oktober 2023
Bijlage : Communicatieplan Fenomeenanalyse
Offerte fenomeenanalyse Radar Advies Groep

Geachte leden van het DVC,

In de DVC's van het afgelopen jaar is meermalen gesproken over een uit te voeren fenomeenanalyse in onze gemeenten. In het DVC van maart bestond nog teveel onduidelijkheid over de wijze waarop het onderzoek uitgevoerd zou gaan worden om tot een gezamenlijke keuze te komen. Ondertussen zijn die onduidelijkheden weggenomen. Nu leg ik u deze memo voor ter besluitvorming.

Voorstel

Instemmen met de offerte van Radar Advies Groep om een fenomeenanalyse uit te laten voeren in ons district.

Toelichting

Op dit moment hebben we in ons district onvoldoende zicht op eventuele gevaren vanuit extremistische stromingen zoals die beschreven staan in het Dreigingsbeeld Terrorisme Nederland. In het meest recente dreigingsbeeld van de Nationaal Coördinator Terrorismedebestrijding worden verschillende vormen van extremisme benoemd en omschreven. Om onze lokale en regionale aanpak tegen extremisme te versterken is het van belang om mogelijke gevaren vanuit deze vormen van extremisme in kaart brengen.

De opdracht op basis waarvan Radar haar offerte heeft opgesteld betreft het in brede zin in kaart brengen van problematische en extremistische gedragingen en uitingen binnen de verschillende stromingen, binnen de gemeenten van het district Gooi en Vechtstreek, alsmede het bieden van aanbevelingen over de wijze waarop de gemeenten hier het beste mee kunnen omgaan. De opdracht is voorts om dit onderzoek in volstrekte transparantie uit te voeren, waarbij rekening wordt gehouden met de privacy van de deelnemers. Dit betekent dat er van tevoren duidelijk wordt gecommuniceerd over het verloop van het onderzoek, de onderzoekende partij en het doel van het onderzoek, maar ook dat geïnterviewde personen erop kunnen rekenen dat zij in vertrouwen aan dit onderzoek kunnen deelnemen.

Het onderzoek van Radar zal drie fasen kennen: de oriëntatiefase, de uitvoeringsfase en fase van analyse en rapportage. In de eerste fase wordt het onderzoek samen met de

opdrachtgever op detailniveau vastgesteld. Er worden doelgroepen geselecteerd om te benaderen voor een survey en de groepsgesprekken, de pizza-avond en interviews worden voorbereid. In fase 2 wordt de survey uitgezet en opgevolgd door interviews en groepsgesprekken. Daarbij wordt de pizza-avond georganiseerd met tot 3 (voor dit onderzoek) relevante inwoners per gemeente. In fase 3 worden de opbrengsten van de survey, groepsgesprekken en interviews geanalyseerd en gerapporteerd. De offerte van Radar bood in eerste aanleg geen optie om respondenten één op één te interviewen, maar desgevraagd is dit door Radar aanvullend geoffreerd. De opdrachtgever wordt tussentijds betrokken bij het verloop van het onderzoek en om input gevraagd. Op uitdrukkelijk verzoek van de opdrachtgever blijft het onderzoeksteam autonoom in de daadwerkelijke uitvoering van het onderzoek, binnen de kaders van de opdracht uiteraard. De opdrachtgever wordt gevraagd input te geven op feitelijke juistheid van delen van het onderzoek en om suggesties te doen ten aanzien van de te selecteren respondenten. Het onderzoeksteam is autonoom om, buiten de feitelijke juistheid van delen van het onderzoek, de input van de opdrachtgever over te nemen of niet.

Communicatie

Mede door de onrust die naar aanleiding van het NRC artikel is ontstaan rondom de laatste fenomeenanalyse, is juiste en voldoende sensitieve communicatie van het grootste belang in deze.

Het bijgesloten communicatieplan omvat behalve de kernboodschap ook de volgorde waarin partijen geïnformeerd dienen te worden.

- De kernboodschap behelst in feite dat de fenomeenanalyse nadrukkelijk enkel fenomenen in onze samenleving analyseert, geen personen of groepen personen.
- Daarbij vindt de analyse in volstrekte openheid plaats. Het onderzoek heeft geen heimelijk karakter, noch worden heimelijke onderzoeksmethoden toegepast.
- We willen voorkomen dat relevante *stakeholders* in het maatschappelijke speelveld negatief verrast worden. Om die reden worden zowel de gemeenteraden als de grootste (geloofs)gemeenschappen in onze samenleving vóóraf geïnformeerd over dit onderzoek en zal deze communicatie op een warme manier plaatsvinden.

Financiën

In 2022 is door de NCTV aan de gemeenten van het district Gooi- en Vechtstreek 43.750,- euro aan Versterkingsgelden toegekend. Eind 2022 is toestemming verleend om dit bedrag door te schuiven naar 2023. Voorwaarde daarbij was, dat het project ook in 2023 afgerond zou zijn. Dit zal niet lukken, dus dit bedrag zal teruggestort moeten worden naar de NCTV.

Voor de jaren 2023 en 2024 was tweemaal 30.000,- euro (totaal 60.000,-) toegekend voor de opvolging van de fenomeenanalyse. Van de NCTV mogen wij deze 60.000,- gebruiken voor de initiële uitvoering van de fenomeenanalyse, waarbij de 30.000,- van 2023, ook in 2024 besteed mag worden.

Aanvullend op deze Versterkingsgelden is voor 2024 nogmaals 30.000,- euro aan onze gemeenten toegekend met de bestemming om opvolging te geven aan de aanbevelingen die voortvloeien uit de fenomeenanalyse. Dit geeft ons de financiële ruimte om de aanbevelingen ook te vertalen naar een effectieve lokale aanpak.

Bijlagen

Communicatieplan Fenomeenanalyse
Offerte Radar Advies Groep

Communicatie Fenomeenanalyse radicalisering en extremisme

Gemeenten

Hilversum, Gooise Meren, Huizen, Blaricum, Eemnes, Laren en Wijdmeren.

Aanleiding

De Regio Gooi- en Vechtstreek (bestaande uit gemeente Huizen, Hilversum, Gooise Meren, Wijdmeren, Blaricum en Laren) wil de lokale aanpak van radicalisering, extremisme en terrorisme versterken. Uit het laatste Dreigingsbeeld Terrorisme Nederland (DTN) blijkt dat de dreiging van onder andere rechts-extremisme, anti-overheidsdenken, complotdenken en links-extremisme toeneemt. In de afgelopen jaren heeft de regio zich voornamelijk beziggehouden met jihadistisch extremisme, maar de focus is aan het verschuiven naar een breder 'palet' aan zorgwekkend gedachtengoed. In combinatie met de uitkomsten van het laatste DTN zorgt dit ervoor dat de regiogemeenten een fenomeen- of netwerkanalyse willen laten uitvoeren, zodat er meer en actueel zicht ontstaat op wat er speelt binnen de regio.

Communicatiedoelen

- Relevante stakeholders in het maatschappelijke speelveld vooraf informeren, zodat zij op de hoogte zijn van en niet negatief verrast worden door de fenomeenanalyse.
- Openheid betrachten over het doel van de fenomeenanalyse en de breedte ervan.
- Benadrukken dat:
  - o met de fenomeenanalyse enkel fenomenen in onze samenleving worden geanalyseerd en geen personen of groepen;
  - o het onderzoek geen heimelijk karakter heeft, noch heimelijke onderzoeksmethoden worden toegepast.

Stakeholders

Gemeenteraden

Lokale gemeenschappen / maatschappelijk speelveld (inventarisatie per gemeente)

Pers/publiek

Communicatiestrategie

Door de fenomeenanalyse vooraf breed aan te kondigen en relevante stakeholders in het maatschappelijke speelveld vanaf het begin mee te nemen in het proces, worden gevoeligheden in een vroeg stadium onderkend en ondervangen. Vertegenwoordigers van het maatschappelijke speelveld informeren we persoonlijk en stellen we in de gelegenheid om vragen te stellen. Tijdens dit persoonlijke contact komt duidelijk naar voren dat er geen personen of groepen worden onderzocht. Over de opbrengst van de analyse zijn we zo transparant mogelijk. Het vormt de basis voor het verdere gesprek met de betrokken stakeholders.

Kernboodschap

Uit het laatste Dreigingsbeeld Terrorisme Nederland (DTN) blijkt dat de dreiging van onder andere rechts-extremisme, anti-overheidsdenken, complotdenken en links-extremisme toeneemt. De terroristische dreiging in Nederland is het afgelopen half jaar toegenomen. Dit is een landelijke analyse. De regio Gooi en Vechtstreek wil weten wat dit betekent op regionaal niveau. Daarom is opdracht gegeven voor een onderzoek naar wat er speelt in onze samenleving en waar dit eventueel leidt tot extremisme en radicalisering. Dit is een breed onderzoek waarbij geen personen of groepen worden onderzocht, maar

ontwikkelingen. Dit doen we om de samenleving voor ons allemaal veilig en leefbaar te houden.

Communicatieaanpak

De fenomeenanalyse gaat over de samenleving. Daarom informeren we de samenleving via de media en de gemeentelijke communicatiekanalen. Voordat de brede communicatie plaatsvindt, worden de gemeenteraden geïnformeerd. Aanvullend kunnen de gemeenten er voor kiezen om een bijeenkomst met hun belangrijkste stakeholders, bijvoorbeeld gemeenschappen, te organiseren. De afweging om wel of geen aanvullende bijeenkomst te organiseren, wordt per gemeente gemaakt. Ook inventariseert elke gemeente haar eigen stakeholders. Tijdens de bijeenkomst met de stakeholders kondigt de burgemeester de fenomeenanalyse aan. Hij/zij geeft uitleg over de analyse en benadrukt daarbij dat het een breed onderzoek is en er geen groepen of personen worden onderzocht. Tijdens deze bijeenkomst is er ruimte voor het gesprek over het onderzoek en een veilige en leefbare samenleving. Na oplevering van de analyse wordt de bijeenkomst herhaald om met de stakeholders te bespreken wat dit betekent voor de samenleving en welke stappen we samen kunnen zetten. Hierbij wordt ook besproken hoe de vertegenwoordigers vinden dat ze in dit proces zijn meegenomen.

Communicatiekanalen en -middelen

Memo aan commissies/gemeenteraden

Bijeenkomsten lokale stakeholders (inventarisatie per gemeente)

Persbericht (regionaal)

Websites regio + gemeenten, nieuwsbericht

Planning

Actie	Wanneer	Bijzonderheden
Versturen memo commissie/gemeenteraad	Ntb, na besluit DVC	
Bijeenkomst lokale stakeholders	Ntb	Elke gemeente maakt zijn eigen inventarisatie van stakeholders
Versturen persbericht	Ntb	De Regio is opdrachtgever. Daarom regionaal persbericht.
Publicatie op websites	Ntb	
Publicatie op socials	Ntb	
Evaluatie wijze van informeren/meenemen	Ntb	

Memo

Portefeuillehouder: N. Meijer

Betreft : Radicalisering & Extremisme - Fenomeenanalyse
Aan : Leden van het Districtelijk Veiligheidscollege Gooi en Vechtstreek
T.b.v. : Vergadering van 7 december 2023
Van : N. Meijer
Behandelaar : 5.1.2.e
E-mail/telefoonnummer : 5.1.2.e @huizen.nl / 5.1.2.e
Datum : 21 november 2023
Bijlage : Communicatieplan Fenomeenanalyse
Offerte fenomeenanalyse Radar Advies Groep

Geachte leden van het DVC,

In de DVC's van het afgelopen jaar is meermalen gesproken over een uit te voeren fenomeenanalyse in onze gemeenten. In het DVC van maart bestond nog teveel onduidelijkheid over de wijze waarop het onderzoek uitgevoerd zou gaan worden om tot een gezamenlijke keuze te komen. Ondertussen zijn die onduidelijkheden weggenomen. Nu leg ik u deze memo voor ter besluitvorming.

Voorstel

Instemmen met de offerte van Radar Advies Groep om een fenomeenanalyse uit te laten voeren in ons district.

Toelichting

Op dit moment hebben we in ons district onvoldoende zicht op eventuele gevaren vanuit extremistische stromingen zoals die beschreven staan in het Dreigingsbeeld Terrorisme Nederland. In het meest recente dreigingsbeeld van de Nationaal Coördinator Terrorismedbestrijding worden verschillende vormen van extremisme benoemd en omschreven. Om regionaal en lokaal maatschappelijke onrust tegen te gaan, is het van belang om vormen van radicalisering en extremisme in kaart te brengen.

In het Dreigingsbeeld Terrorisme Nederland wordt onderscheid gemaakt tussen extremistische dreigingen uit de stromingen:

- Rechts-extremisme
- Links-extremisme
- Jihadisme
- Anti-overheidsextremisme

Hierin is de laatste jaren een verschuiving zichtbaar waarbij aanvankelijk de grootste aandacht uitging naar jihadisme, maar waarbij nu stromingen zoals anti-overheidsextremisme prominenter in beeld komen. Dit kan op heel subtiele manieren zichtbaar worden in de samenleving en heeft geleid tot het prioriteren van Maatschappelijke Onrust vanuit Bureau Regionale Veiligheidsstrategie Midden-Nederland. Dat thema zal zich

hoofdzakelijk richten op het verbinden van delen van de samenleving ter voorkóming van spanningen en escalaties. Het onderhavige fenomeenonderzoek richt zich primair op het sluitstuk van dergelijke spanningen - radicalisering en extremisme. Met de conclusies van het onderzoek zullen wij ons richten op zowel dit sluitstuk als op de preventie en vroegtijdige signalering ervan, met aandacht voor het behouden en versterken van de verbinding met de samenleving en groepen daarbinnen. Op de langere termijn zal dit ons ook in staat stellen om meer gericht in te zetten op het voorkomen van Maatschappelijke Onrust.

De opdracht op basis waarvan Radar haar offerte heeft opgesteld betreft het in brede zin in kaart brengen van problematische en extremistische gedragingen en uitingen binnen de verschillende stromingen, binnen de gemeenten van het district Gooi en Vechtstreek, alsmede het bieden van aanbevelingen over de wijze waarop de gemeenten hier het beste mee kunnen omgaan. De opdracht is voorts om dit onderzoek in volstrekte transparantie uit te voeren. Dit betekent dat er van tevoren duidelijk naar de samenleving wordt gecommuniceerd over het verloop van het onderzoek, de onderzoekende partij en het doel van het onderzoek, maar ook dat geïnterviewde personen erop kunnen rekenen dat zij in vertrouwen aan dit onderzoek kunnen deelnemen.

Het onderzoek van Radar zal drie fasen kennen: de oriëntatiefase, de uitvoeringsfase en fase van analyse en rapportage.

- In de eerste fase wordt het onderzoek samen met de opdrachtgever op detailniveau vastgesteld. Er worden doelgroepen geselecteerd om te benaderen voor een survey en de groepsgesprekken, de pizza-avond en interviews worden voorbereid.
- In fase 2 wordt de survey uitgezet en opgevolgd door interviews en groepsgesprekken. Daarbij wordt de pizza-avond georganiseerd met tot 3 (voor dit onderzoek) relevante inwoners per gemeente.
- In fase 3 worden de opbrengsten van de survey, groepsgesprekken en interviews geanalyseerd en gerapporteerd.

De offerte van Radar bood in eerste aanleg geen optie om respondenten één op één te interviewen, maar desgevraagd is dit door Radar aanvullend geoffreerd. De opdrachtgever wordt tussentijds betrokken bij het verloop van het onderzoek en om input gevraagd. Op uitdrukkelijk verzoek van de opdrachtgever blijft het onderzoeksteam autonoom in de daadwerkelijke uitvoering van het onderzoek, binnen de kaders van de opdracht uiteraard. De opdrachtgever wordt gevraagd input te geven op feitelijke juistheid van delen van het onderzoek en om suggesties te doen ten aanzien van de te selecteren respondenten. Het onderzoeksteam is autonoom om, buiten de feitelijke juistheid van delen van het onderzoek, de input van de opdrachtgever over te nemen of niet.

Communicatie

Mede door de onrust die is ontstaan rondom de laatste fenomeenanalyse dat werd uitgevoerd door NTA, is juiste en voldoende sensitieve communicatie van het grootste belang in deze. In het bijgesloten communicatieplan zijn de volgende communicatiedoelen beschreven:

- Relevante stakeholders in het maatschappelijke speelveld vooraf informeren, zodat zij op de hoogte zijn van en niet negatief verrast worden door de fenomeenanalyse.
- Openheid betrachten over het doel van de fenomeenanalyse en de breedte ervan.

- Benadrukken dat:
  - met de fenomeenanalyse enkel fenomenen in onze samenleving worden geanalyseerd en geen personen of groepen;
  - het onderzoek geen heimelijk karakter heeft, noch heimelijke onderzoeksmethoden worden toegepast.

Financiën

In 2022 is door de NCTV aan de gemeenten van het district Gooi- en Vechtstreek 43.750,- euro aan Versterkingsgelden toegekend. Eind 2022 is toestemming verleend om dit bedrag door te schuiven naar 2023. Voorwaarde daarbij was, dat het project ook in 2023 afgerond zou zijn. Dit zal niet lukken, dus dit bedrag zal teruggestort moeten worden naar de NCTV.

Voor de jaren 2023 en 2024 was tweemaal 30.000,- euro (totaal 60.000,-) toegekend voor de opvolging van de fenomeenanalyse. Van de NCTV mogen wij deze 60.000,- gebruiken voor de initiële uitvoering van de fenomeenanalyse, waarbij de 30.000,- van 2023, ook in 2024 besteed mag worden.

Door Radar Advies Groep is een offerte met twee bedragen aangeleverd. De eerste mogelijkheid is om het onderzoek te laten uitvoeren zónder individuele interviews. Dit komt neer op ^{5.1.2.f} euro, exclusief BTW. De tweede mogelijkheid is het laten uitvoeren van het onderzoek mét individuele interviews. Dit komt neer op ^{5.1.2.f} euro exclusief BTW. Beide mogelijkheden vallen binnen het beschikbare budget dat voortvloeit uit de reeds toegekende Versterkingsgelden.

Aanvullend op deze Versterkingsgelden is voor 2024 nogmaals 30.000,- euro aangevraagd met de bestemming om opvolging te geven aan de aanbevelingen die voortvloeien uit de fenomeenanalyse. Dit geeft ons de financiële ruimte om de aanbevelingen ook te vertalen naar een effectieve aanpak. Deze aanvraag wordt nog beoordeeld en daarover zal de burgemeester van Huizen schriftelijk in kennis worden gesteld.

Bijlagen

Communicatieplan Fenomeenanalyse
Offerte Radar Advies Groep

Privacy Protocol Persoonsgerichte aanpak voorkoming radicalisering en extremisme Midden-Nederland

-- Bijsluiter --

Achtergrond en historie

De regio Midden-Nederland omvat de provincies Utrecht, Flevoland en de regio Gooi en Vechtstreek. In deze regio is op 13.09.2018 een samenwerkingsverband gesloten tussen alle gemeenten, de politie, het Openbaar Ministerie, de Raad voor de Kinderbescherming en Reclassering Nederland met betrekking tot een persoonsgerichte benadering gericht op de aanpak ter voorkoming van radicalisering en extremisme. Hiertoe hebben deze organisaties een landelijk samenwerkingsconvenant ondertekend waarin de structuur, werkwijze en verantwoordelijkheden zijn vastgelegd. De organisaties deelnemend aan dit samenwerkingsverband hebben de coördinatie van de overleggen belegd bij de drie Zorg- en Veiligheidshuizen in deze regio. Dit bestaande proces liep in 2022 tegen de grenzen aan van wat als een veilige en correcte wijze van gegevensverwerking kan worden aanvaard.

Kern

Het voorliggende Privacyprotocol (PP) is opgesteld ter aanvulling op het bestaande (landelijke) samenwerkingsconvenant en bijbehorende handleiding. Om zo in Midden-Nederland de gegevensverwerking organisatorisch en technisch beter te borgen, duidelijk aan te geven dat de verantwoordelijkheid hiervoor bij de deelnemende organisaties ligt en om de positie van de Zorg- en Veiligheidshuizen te verbeteren. Er is besef dat, mede door ontbrekende wetgeving, geen ideale wereld geschept kan worden. Maar niets doen is geen optie. Het is een rijdende trein die al rijdend dient te worden verbeterd. Eén van de stappen daartoe is dit PP. De Zorg- en Veiligheidshuizen organiseren het casuoverleg uitsluitend voor partijen die het PP ondertekend hebben.

De kern van het PP betreft het uiteenzetten van de verantwoordelijkheden die de organisaties die het samenwerkingsverband zijn aangegaan naar elkaar toe hebben in het kader van de borging van de rechten en vrijheden van betrokkenen. Dat geldt ook voor organisaties die geen partij bij het samenwerkingsverband zijn maar wel incidenteel deelnemen aan een casuoverleg.

Met inwerkingtreding van dit PP start ook ingebruikname van de reeds bekende ICT-systemen van de ZVH'en. Een noodzakelijke stap qua zorgvuldigheid ten opzichte van de huidige werkwijze.

Deelnemende organisaties blijven zelf verantwoordelijk

Het bestaan van een samenwerkingsconvenant en privacy protocol vormt geen rechtsgrond op basis waarvan deelnemende organisaties persoonsgegevens kunnen uitwisselen, verrijken en verder verwerken. De rechtsgrond voor een rechtmatige gegevensverwerking dient elke deelnemende organisatie voor zichzelf vast te stellen op basis van relevante specifieke wetgeving van toepassing op de betreffende organisatie. In het privacy protocol is hiervan een opsomming gegeven maar deze dient niet als uitputtend te worden beschouwd. Deelnemende organisaties blijven zelf verantwoordelijk voor het vaststellen van de juiste rechtsgrond.

Het privacy protocol is geen aanvulling op wettelijke verplichtingen van deelnemende organisaties en vormt zoals gesteld ook geen eigen rechtsgrond op basis waarvan persoonsgegevens verwerkt kunnen worden. Hetgeen in het privacy protocol is gesteld zijn de wettelijke verplichtingen en de verwerkingsverantwoordelijkheid die op de deelnemende organisaties rusten. Het privacy protocol geeft hier een voor het samenwerkingsverband praktische invulling aan en legt de algemene werkprocessen vast die door de deelnemende organisaties zelf verder intern uitgewerkt dienen te worden.

Zorgvuldigheid en onderlinge verantwoordelijkheden

In het samenwerkingsverband worden persoonsgegevens uitgewisseld en verrijkt van een zeer gevoelige aard. Dit proces vormt een hoog risico voor de rechten en vrijheden van betrokkenen dat deelnemende organisaties verplicht tot een uiterste zorgvuldige omgang met de aan hen toevertrouwde persoonsgegevens. Organisaties die betrokken zijn bij dit samenwerkingsverband dienen op deze zorgvuldigheid naar elkaar toe over en weer te kunnen vertrouwen.

Door de ondertekening van het privacy protocol verklaren alle deelnemende organisaties zich naar elkaar toe hun interne processen op orde te hebben en aantoonbaar te voldoen aan hun wettelijke verplichtingen zoals door de AVG opgelegd. Dit behelst dat deelnemende organisaties voor zichzelf onder andere, maar niet beperkt tot, afdoende technische en organisatorische beschermingsmaatregelen hebben genomen, praktisch uitvoerbare procedures hebben voor het behandelen van verzoeken en bezwaren van betrokkenen omtrent de verwerking van hun persoonsgegevens, een structurele datalekregistratie hanteren en een gegevensbeschermingseffectbeoordeling op de processen met betrekking tot deelname aan dit samenwerkingsverband hebben uitgevoerd of zich verplichten deze op afzienbare termijn na ondertekening van het onderliggende privacy protocol te zullen uitvoeren (DPIA).

Convenant

Persoonsgerichte aanpak voorkoming radicalisering en extremisme

Dreiging

Het (mondiale) jihadisme vormt een substantiële en langdurige bedreiging voor de internationale veiligheid en stabiliteit en voor de veiligheid van Nederland. Het ontstaan van de Islamitische Staat in Irak en Syrië (ISIS) en het uitroepen van "het kalifaat" vormt een destabiliserende factor, zowel op lokaal, nationaal als mondiaal niveau. Deze internationale ontwikkelingen hebben hun weerslag op Nederland. Enerzijds doordat uit Nederland afkomstige jihadisten aansluiting zoeken bij internationale terroristische organisaties, anderzijds doordat aanhangers van het jihadisme zich ook in ons land openlijk manifesteren. In Nederland is de jihadistische beweging een kleine, maar gevaarlijke groepering die geweld legitimeert en propageert als middel om haar doelen te realiseren. Recente aanslagen, waaronder die in België, Turkije, Frankrijk en Duitsland, tonen het gebruik van geweld door extremisten op westers grondgebied.

De als gevolg van de oorlog in Syrië ontstane grootschalige asielstroom richting West-Europa wakkert ook in Nederland een heftig maatschappelijk debat aan over de opvang van vluchtelingen, (gebrek aan) invloed op de besluitvorming en gevoelens van onveiligheid en van tweedeling in de maatschappij. Deze polarisatie kan een voedingsbodem zijn voor radicalisering en kan de weerbaarheid van individuele personen sterk beïnvloeden. Ook kunnen links- en rechts-extremistische groeperingen in reactie hierop extra in beweging komen.

Deze ontwikkelingen leiden tot een dreiging tegen de democratische rechtsorde die verschillende vormen aanneemt. Reeds enige tijd is de kans dat in Nederland een aanslag wordt gepleegd substantieel. De druk op de open en vrije samenleving neemt toe door de groeiende invloed van personen en organisaties die aanzetten tot afzondering, onverdraagzaamheid en soms zelfs tot haat en daarmee de vrijheid en ontwikkeling van anderen proberen in te perken. De burger staat hierbij in meerdere opzichten centraal, want uiteindelijk zijn het burgers die zich bedreigd voelen of een bedreiging vormen, polariseren of samenbrengen, kwetsbaar of weerbaar blijken en dader of slachtoffer kunnen zijn.

Taken en verantwoordelijkheden

De overheid, in de breedste zin des woords, staat vanuit verschillende taken en verantwoordelijkheden voor de uitdaging om deze dreiging te beperken en te keren. Zo heeft de overheid een taak in het maatschappelijk debat en de inrichting van de samenleving, heeft zij mede een belangrijke taak in de participatie en de ondersteuning van hulpbehoeftigen in de samenleving en heeft zij mede een taak ten aanzien van de psychosociale zorg en de ontwikkeling van personen. Ook is zij verantwoordelijk voor de integriteit van overheidsinstellingen, de handhaving van de rechtsorde en de veiligheid.

De overheid bestaat uit verschillende organen en instanties, met eigen taken en verantwoordelijkheden:

- Het bestuur en de volksvertegenwoordiging geven, met journalisten, wetenschappers en opiniemakers, richting aan het maatschappelijk debat door de gemeenschappelijke normen en waarden actief uit te dragen, door de grenzen aan te geven waarbinnen dat debat kan plaatsvinden, door het debat te faciliteren en erop toe te zien dat iedereen in vrijheid daaraan kan deelnemen.
- De gemeente (het college van burgemeester en wethouders) heeft als kerntaken onder meer burgerzaken, milieu, zorg en welzijn, veiligheid en openbare orde, werk en inkomen, jeugd en onderwijs en infrastructuur. De gemeente speelt een belangrijke rol bij de participatie van zorgbehoeftigen, onder andere gehandicapten, ouderen, werklozen, jeugdigen en asielzoekers of vreemdelingen met een verblijfsvergunning. Zij speelt onder meer een rol bij de basisbehoeften en faciliteren een basisoniveau op het gebied van wonen, inkomen, onderwijs, cultuur en sport. Op deze manier kunnen mensen zich ontwikkelen en meedoen in de samenleving.
- De burgemeester, de politie en het Openbaar Ministerie hebben de taak om te zorgen voor een zo veilig mogelijke leefomgeving. Van personen van wie aanleiding is te veronderstellen dat zij een gevaar vormen voor de veiligheid, wordt een inschatting gemaakt van de aard en omvang van die dreiging. Daders van strafbare feiten worden waar mogelijke en opportuun opgespoord en vervolgd en de openbare orde wordt gehandhaafd.
- De Raad voor de Kinderbescherming heeft tot taak om te komen tot een onbedreigd ontwikkelingsperspectief voor het kind. Hoewel ouders het recht én de plicht hebben om hun kinderen op te voeden, komt de ontwikkeling van een kind soms ernstig in gevaar doordat ouders hun verantwoordelijkheid niet kunnen nemen of doordat vrijwillige hulp stagneert of onmogelijk is. In dat geval moet de overheid ingrijpen. Het belang van het kind staat immers voorop.
- De Reclasseringsinstellingen hebben tot taak bij te dragen aan de veiligheid van de samenleving door het beheersen van risico's en veroordeelden of verdachten te stimuleren zijn of haar gedrag te veranderen. Op die manier werken zij aan het voorkomen van criminaliteit en het terugdringen van recidive. De reclasseringsinstellingen begeleiden de uitvoering van straffen en maatregelen en ander beslissingen van justitiële instanties.

De overheid staat bij het realiseren van deze taken niet alleen. Aan het daadwerkelijk omarmen van het gewelddadige gedachtengoed gaat een proces van radicalisering vooraf, dat niet altijd op eenduidige wijze verloopt. Van personen die zich vanuit hun diepste overtuiging afkeren van onze democratische rechtsorde kan slechts tot een optimale aanpak worden gekomen als de overheid, dat wil zeggen al die verschillende organen en instanties, vanuit hun eigen taak en verantwoordelijkheid, als één geheel werkt aan de oplossing van de bredere problematiek en samenwerkt met andere maatschappelijke instellingen die hierbij een rol kunnen spelen. In deze gevallen is het geheel meer dan de som der delen. Het kan hierbij gaan om instellingen van maatschappelijk werk, instellingen voor de geestelijke gezondheidszorg, stichtingen voor reclassering,

¹ Zie het Dreigingsbeeld Terrorisme Nederland (DTN) 32 t/m 42.

(jeugd)zorgaanbieders en gecertificeerde (jeugd)hulpinstellingen. Zo kunnen instellingen voor de geestelijke gezondheidszorg personen met een psychiatrische aandoening helpen zoveel mogelijk de regie over hun eigen leven te houden, hen helpen om hun rol in de samenleving weer op te pakken en met hen werken aan ontwikkeling of herstel van de zelfstandigheid.

Deze verschillende taken en verantwoordelijkheden vormen, samen met onze fundamentele normen en waarden, een belangrijk deel van de fundering van de democratische rechtsorde waarop onze samenleving is gebaseerd. Dat het fundament van onze open en vrije samenleving door extremistische en / of terroristische groeperingen wordt bedreigd brengt mee dat een gemeenschappelijke en integrale aanpak op persoonsniveau noodzakelijk is.

Verdediging en versterking rechtsorde

In de Nationale Contraterrorismestrategie is de inzet van het kabinet en de lokale partners voor de komende jaren weergegeven. Onderdeel van de nationale aanpak van terrorisme en extremisme is een multidisciplinair casusoverleg in alle betrokken gemeenten, dat is gericht op het voorkomen van radicalisering en op deradicalisering van diegenen die er reeds extremistische denkbeelden op nahouden. Deze multidisciplinaire aanpak is een gezamenlijke verantwoordelijkheid van de lokale veiligheids- en zorginstanties. Waar dit voor de casuïstiek noodzakelijk is, werken de betrokken landelijke en lokale partijen intensief samen in een casusoverleg. Vanuit hun eigen rol en gelet op hun eigen taak en verantwoordelijkheid, dragen deze organisaties bij aan de verdediging en versterking van de democratische rechtsorde. Doel van dit samenwerkingsverband is daarmee de risico's voor de samenleving die uitgaan van radicalisering, extremisme, uitreizen of terugkeer te reduceren en zorg te bieden aan subjecten, waaronder minderjarigen. De deelnemende partijen wisselen waar nodig en mogelijk informatie uit, schatten het risico in dat van een persoon uitgaat en stellen aan de hand daarvan een persoonsgericht pakket met effectieve maatregelen samen. Het betreft hier maatregelen en/of interventies die door het bestuur, de strafrechtelijke instanties of door maatschappelijke instellingen kunnen worden getroffen.

Er is geen standaard aanpak mogelijk gebleken ten aanzien van personen die gevoelig zijn voor extremistisch gedachtegoed. Uit wetenschappelijk onderzoek naar radicalisering en uit de ervaringspraktijk blijkt dat er geen eenduidig profiel van "de jihadist" of "de terrorist" bestaat. Telkens spelen diverse (sociale, economische, culturele) factoren op meerdere niveaus een rol in processen van radicalisering. Een eenduidige verklaring bestaat dan ook niet. Ook is bekend dat risicogedrag niet alleen verband houdt met ideologische overtuiging. Dat betekent dat telkens, in elke casus, zorgvuldig gekeken moet worden naar de achterliggende oorzaken van risicogedrag. Vanuit dat inzicht in achterliggende oorzaken zal vervolgens, in iedere casus, bezien moeten worden welke aanpak en interventies nodig zijn. Dat vergt een persoonsgerichte aanpak en vereist nauwe samenwerking tussen en inzet van verschillende instanties en disciplines: van veiligheid tot specialis-

sche zorg. Op basis van de specifieke omstandigheden van het geval wordt per casus op grond van een referentiekader met objectieve criteria beoordeeld of een persoonsgerichte, integrale benadering van het subject noodzakelijk is. Indien dit het geval is, wordt voor elke casus beoordeeld welke organen of instanties een taak hebben en betrokken dienen te worden bij de aanpak, en door welk organen of instanties derhalve relevante gegevens, waaronder ook persoonsgegevens, verwerkt moeten worden. Het is van belang dat deze gegevensverwerking rechtmatig en zorgvuldig geschiedt en dat geheimhouding van de persoonsgegevens die de partners aan elkaar verstrekken wordt gegarandeerd. Dit wordt met de navolgende afspraken beoogd.

Partijen:

Kernpartijen

- a. De gemeente
te dezen vertegenwoordigd door *zie deelname verklaring*
- b. het Openbaar Ministerie, het College van procureurs-generaal,
te dezen vertegenwoordigd door
<de hoofdficier van justitie van het Arrondissementsparket>
- c. de korpschef van politie, te dezen vertegenwoordigd door
5.1.2.e

Casuspartijen

- d. De Raad voor de Kinderbescherming, te dezen vertegenwoordigd door
5.1.2.e
- e. De Reclassering Nederland, te dezen vertegenwoordigd door
5.1.2.e

Overwegende dat:

- partijen, gelet op hun verantwoordelijkheid ten aanzien van het reduceren van risico's verbonden aan radicalisering, extremisme, uitreizen, of terugkeer en het bieden van zorg aan subjecten hebben besloten tot de instelling van een samenwerkingsverband, daarbij gebruik makend van hun wettelijke taken en bevoegdheden;
- in het samenwerkingsverband de bij de casuïstiek betrokken partijen in gezamenlijkheid komen tot de vaststelling van een integraal plan van aanpak ten aanzien van extremistische, geradicaliseerde personen of personen die dreigen te radicaliseren (zoals uitreizigers of potentiële uitreizigers en terugkeerders) onverlet reeds bestaande zorgkaders en / of andere samenwerkingsvormen die naast het casusoverleg bestaan;
- partijen het noodzakelijk achten dat de werkzaamheden van de betrokken partijen voor de uitvoering van het integraal plan van aanpak op doelmatige en effectieve wijze op elkaar aansluiten;

- voor de totstandkoming en uitvoering van het integraal plan van aanpak het noodzakelijk en onvermijdelijk is dat partijen relevante gegevens, waaronder ook persoonsgegevens, verwerken;
- partijen zich ervan bewust zijn dat zij bij het uitwisselen van persoonsgegevens gehouden zijn aan de op hen van toepassing zijnde wet- en regelgeving en dat bij de uitwisseling van persoonsgegevens de persoonlijke levenssfeer van het subject dient te worden gewaarborgd;
- de Algemene Verordening Gegevensbescherming (EU 2016/679) (AVG), de Uitvoeringswet Algemene verordening gegevensbescherming (UAVG), de Wet politiegegevens (Wpg) en de Wet justitiële en strafvorderlijke gegevens (Wjsg) op het convenant van toepassing zijn.

Spreken het volgende af:

Artikel 1 definities

In aanvulling op de definities gegeven in de AVG, UAVG, Wpg en Wjsg wordt in dit convenant verstaan onder:

- a. **achterblijver:** persoon met wie een uitreiziger in gezinsverband leefde;
- b. **casusoverleg:** het casusoverleg ter voorkoming van radicalisering en extremisme bestaande uit de vertegenwoordiger(s) van de betrokken partijen, en vertegenwoordigers van externe casuspartners betrokken bij het opstellen, uitvoeren of monitoren van het integraal plan van aanpak;
- c. **externe casuspartner:** een derde die noodzakelijk is bij het opstellen, uitvoeren of monitoren van het integraal plan van aanpak en die is opgenomen in bijlage 1 bij dit convenant;
- d. **extremisme:** de benaming van het fenomeen waarbij personen of groepen, op buitenparlementaire wijze over de grenzen van de wet gaan en met (gewelddadige) acties politieke besluitvorming proberen te beïnvloeden;
- e. **integraal plan van aanpak:** het document waarin het doel van de persoonsgerichte, integrale benadering van het subject en de hiertoe door partijen en eventueel betrokken externe casuspartners te treffen maatregelen zijn vastgelegd;
- f. **radicalisering:** Een proces van toenemende bereidheid om de uiterste consequentie uit een denkwijze te aanvaarden en die in daden om te zetten. Deze toenemende bereidheid kan leiden tot gedrag dat andere mensen diep kwetst of in hun vrijheid raakt, kan aanleiding zijn voor individuen of groepen om zich af te keren van de samenleving en kan leiden tot het gebruik van geweld;
- g. **referentiekader:** Het objectieve kader waarin criteria worden gegeven om te bepalen of een persoonsgerichte, integrale benadering van het subject noodzakelijk is;
- h. **signaal:** een feitelijke gedraging die ingevolge het referentiekader mogelijkheidsduidelijk duidt op radicalisering, extremisme, uitreizen, of terugkeer van een natuurlijk persoon;
- i. **subject:** de betrokkene die voorwerp van bespreking is in de weegploeg of het casusoverleg;
- j. **terugkeerder:** een uitreiziger die na verblijf bij een jihadistische groepering of in een jihadistisch strijdgebied terugkeert naar het land dat hij of zij voor de uitreis verlaten heeft of een ander land dat niet is aan te merken als jihadistisch strijdgebied;
- k. **uitreiziger:** een persoon die zijn eigen land verlaat om zich aan te sluiten bij een jihadistische groepering in een jihadistisch strijdgebied;
- l. **uitvoerder:** de functionaris die onder verantwoordelijkheid en in naam van de verwerkingsverantwoordelijke als bedoeld in de AVG zorg draagt voor een zorgvuldig beheer van de gegevens;
- m. **Weegploeg:** overleg, bestaande uit de vertegenwoordiger(s) van de kernpartijen, belast met het verzamelen van de verschillende eigen signalen en signalen van derden en de selectie van de aangebrachte casuïstiek op basis van het referentiekader, teneinde te bepalen of voor het subject een persoonsgerichte, integrale benadering noodzakelijk is, en welke partijen en externe casuspartners hierbij betrokken dienen te worden.

Artikel 2 de taken en bevoegdheden van de partijen

De wettelijke taken en bevoegdheden van de partijen zijn:

- a. **voor de gemeente:** de handhaving van de openbare orde op grond van artikel 172 Gemeentewet en zijn wettelijke taken op het terrein van het toegankelijk maken en aanbieden van voorzieningen op het terrein van jeugdzorg, werk en inkomen, scholing, uitkeringen en schuldsaneringen;
- b. **voor de politie:** de daadwerkelijke handhaving van de rechtsorde en de verlening van hulp aan hen die deze behoeven op grond van artikel 3 van de Politiewet;
- c. **voor het Openbaar Ministerie:** de strafrechtelijke handhaving van de rechtsorde op grond van artikel 124 Wet op de rechterlijke organisatie;
- d. **voor de Raad van de Kinderbescherming:** de taken en bevoegdheden volgend uit artikel 238, tweede lid, van het Burgerlijk Wetboek Boek 1, in het bijzonder het beschermen van minderjarigen tegen ernstige bedreigingen in hun ontwikkeling en gezondheid, het optreden ten behoeve van minderjarigen en het op verzoek of uit eigen beweging autoriteiten en instellingen van advies voorzien;
- e. **voor Reclasseringsinstellingen:** het op basis van de Reclasseringsregeling 1995 bijdragen aan de veiligheid van de samenleving door het beheersen van risico's, en veroordeelden of verdachten te stimuleren zijn of haar gedrag te veranderen. Op die manier werken zij aan het voorkomen van criminaliteit en het terugdringen van recidive. De reclasseringsinstellingen voeren taakstraffen uit en houden toezicht op maatregelen en andere beslissingen van justitiële instanties. Haar taken bij geradicaliseerde personen worden verricht door een specialistisch landelijk georganiseerd team. Dit team is toegerust om de specifieke signalen van radicalisering te herkennen en daarop te acteren.

Artikel 3 Doel van het samenwerkingsverband

Doel van dit samenwerkingsverband is:

- het reduceren van de risico's voor de samenleving die uitgaan van radicalisering, extremisme, uitreizen, of terugkeer en het bieden van zorg aan subjecten en / of
- het reduceren van risico's voor de ontwikkeling van minderjarigen door radicalisering, extremisme, uitreizen of terugkeer.

Daarvoor is het noodzakelijk dat de partijen, ieder vanuit de eigen expertise, komen tot een gemeenschappelijke aanpak, die in onderling overleg en samenhang wordt vastgesteld.

Om dit doel te kunnen bereiken wisselen de partijen signalen en / of andere noodzakelijke (persoons-)gegevens uit, waardoor partijen in gezamenlijkheid een effectief en doelmatig integraal plan van aanpak kunnen vaststellen ten aanzien van in Nederland verblijvende geradicaliseerde personen of personen die dreigen te radicaliseren, gericht op:

- a. het bevorderen van deradicalisering;
- b. het stimuleren van gedragsverandering;
- c. het beperken van veiligheidsrisico's;
- d. het voorkomen van uitreizen naar een strijdgebied;
- e. het bieden van zorg aan subjecten;
- f. het bieden van hulp aan achterblijvers, indien gewenst.

De werkwijze van dit casuoverleg is beschreven in artikel 8 van het Convenant en verder uitgewerkt in de als bijlage 2 gevoegde procesbeschrijving.

Artikel 4 Verantwoordelijkheid

De kernpartijen zijn gezamenlijk de verwerkingsverantwoordelijke in de zin van de AVG voor de gegevensverwerking in het kader van dit samenwerkingsverband. De verwerking van persoonsgegevens in het kader van de uitvoering van dit Convenant is opgenomen in een register als bedoeld in artikel 30 van de AVG.

Artikel 5 Uitvoerder

Voor de (dagelijkse) uitvoering van werkzaamheden hebben de kernpartijen een uitvoerder aangesteld. De uitvoerder heeft onder meer tot taak alle voorbereidende werkzaamheden ten behoeve van de weegploeg en het casuoverleg te verrichten, het informatiesysteem en het verwerkingsregister bij te houden en overige op verzoek van de kernpartijen te verrichten werkzaamheden.

Artikel 6 Grondslag verstrekking persoonsgegevens

De grondslag met betrekking tot de gegevensverwerking is:

- a. *Voor het OM:* op grond van het bepaalde in artikel 39f, eerste lid, Wet justitiële en strafvorderlijke gegevens kan het College van procureurs-generaal, voor zover dit noodzakelijk is met het oog op een zwaarwegend algemeen belang, aan personen en instanties voor bepaalde doeleinden strafvorderlijke gegevens verstrekken;
- b. *Voor de Politie:*
  - op grond van artikel 20 Wet politiegegevens mag de politie met het oog op een zwaarwegend algemeen belang, ten behoeve van een samenwerkingsverband van de politie met personen of instanties, politiegegevens (als bedoeld in artikel 8 en artikel 13 Wpg) voor bepaalde doeleinden aan die personen en instanties verstrekken, in casu aan het college van burgemeester en wethouders, de overige convenantpartijen en de externe convenantpartijen;
  - op grond van artikel 18, tweede lid, Wet politiegegevens mag de politie specifiek omschreven politiegegevens (als bedoeld in artikel 9 en 10 Wpg) verstrekken voor zover dit noodzakelijk is met het oog op een zwaarwegend algemeen belang, in casu

aan het college van burgemeester en wethouders voor de uitoefening van haar taken;

- op grond van artikel 16, eerste lid, Wet politiegegevens moet de politie gegevens verstrekken aan leden van het openbaar ministerie voor zover zij deze behoeven in verband met de uitvoering van hun bij of krachtens de wet opgedragen taken en aan de burgemeesters voor zover zij deze behoeven in het kader van de handhaving van de openbare orde.
- c. *Voor de gemeente:* op grond van artikel 6, eerste lid, onder e van de AVG mag de gemeente persoonsgegevens verwerken indien de verwerking noodzakelijk is voor de vervulling van een taak van algemeen belang of van een taak in het kader van de uitoefening van het openbaar gezag dat aan de verwerkingsverantwoordelijke is opgedragen (zie daarvoor de in artikel 2 genoemde taken);
- d. *Voor de Raad voor de Kinderbescherming:* op grond van artikel 6, eerste lid, onder e van de AVG mogen persoonsgegevens door de Raad van de Kinderbescherming worden verstrekt indien de verwerking noodzakelijk is voor de vervulling van een taak van algemeen belang of van een taak in het kader van de uitoefening van het openbaar gezag dat aan de verwerkingsverantwoordelijke is opgedragen (zie daarvoor de in artikel 2 genoemde taken);
- e. *Voor Reclassering Nederland* op grond van artikel 8 Reclasseringsregeling 1995 juncto artikel 6, eerste lid, onder e van de AVG mogen persoonsgegevens door de Reclassering worden verstrekt indien de verstrekking noodzakelijk is voor de uitvoering van reclasseringswerkzaamheden:
  - I. het houden van toezicht op en het begeleiden van personen die worden verdacht van of die zijn veroordeeld wegens een strafbaar feit;
  - II. het geven van voorlichting en advies aan justitiële instanties;
  - III. het voorbereiden en begeleiden van de uitvoering van de taakstraffen.

Artikel 7 Werkwijze Weegploeg

1. Signalen worden door de weegploeg verkregen door tussenkomst van een van de kernpartijen.
2. Signalen worden aan de weegploeg verstrekt:
  - a. Door de politie: via een vertegenwoordiger van de politie die deelneemt aan de weegploeg;
  - b. Door het OM: via een vertegenwoordiger van het OM die deelneemt aan de weegploeg;
  - c. Door de gemeente: via een vertegenwoordiger van de gemeente die deelneemt aan de weegploeg.
3. De weegploeg analyseert signalen, met toepassing van het als bijlage 3 gevoegde referentiekader, en beoordeelt of voor een subject een persoonsgerichte, integrale benadering noodzakelijk is, en welke partijen en externe casuspartners hierbij betrokken dienen te worden.
4. Na de analyse van de weegploeg zijn er twee mogelijkheden:
  - 1) de analyse van de signalen leidt, eventueel na het inwinnen van additionele informatie, tot een beslissing van de weegploeg om het subject te agenderen in een casuoverleg of
  - 2) uit analyse van de signalen blijkt dat deze onvoldoende substantieel zijn om het subject te agenderen in het casuoverleg.

Artikel 8 Gegevensverwerking weegploeg

1. Ten behoeve van de weegploeg legt de uitvoerder gegevens vast in een digitaal bestand, separaat van het digitaal bestand ten behoeve van het casusoverleg als bedoeld in artikel 10.
2. In het digitaal bestand worden vastgelegd:
  - a. de NAW-gegevens van het subject;
  - b. een omschrijving van de signalen;
  - c. de naam en de contactgegevens van de melder die de signalen heeft ingebracht;
  - d. de analyse van de signalen op basis van het referentiekader;
  - e. de beslissing om het subject al dan niet te agenderen in het casusoverleg;
  - f. de beslissing dat het integraal plan van aanpak is afgesloten.
3. De gegevens in het digitaal bestand worden periodiek gecontroleerd op juistheid en volledigheid en worden zo nodig aangepast.
4. Onverlet het vijfde lid, zijn gegevens uit het digitaal bestand uitsluitend toegankelijk voor kernpartijen en slechts voor zover dit noodzakelijk is voor het doel van de weegploeg.
5. Indien agendering van het subject in een casusoverleg plaatsvindt wordt een kopie van de relevante gegevens uit het bestand van de weegploeg overgedragen aan het bestand van het casusoverleg.

Artikel 9 Werkwijze van het casusoverleg

1. Aan het casusoverleg nemen die partijen en externe casuspartners deel die betrokken dienen te zijn bij het integraal plan van aanpak.
2. De deelnemers verstrekken elkaar in het casusoverleg, met inachtneming van de toepasselijke wettelijke kaders, de bij hen berustende signalen of andere relevante gegevens inzake het subject dat door de weegploeg in het casusoverleg is geagendeerd, waaronder ook begrepen persoonsgegevens voor zover die relevant en noodzakelijk zijn voor het opstellen, uitvoeren of monitoren van het integraal plan van aanpak.
3. Het casusoverleg stelt een integraal plan van aanpak op inzake het subject.
4. Het casusoverleg monitort de voortgang van het integraal plan van aanpak en adviseert de kernpartijen tot afsluiting daarvan indien de voortgang van het integraal plan van aanpak hiertoe aanleiding geeft.
5. Indien noodzakelijk, kan advies worden gevraagd aan de Nationaal Coördinator Terrorisbestrijding en Veiligheid (NCTV) of aan andere deskundigen met expertise op het gebied van voorkomen en tegengaan van radicalisering en extremisme.

Artikel 10 Gegevensverwerking casusoverleg

1. Ten behoeve van het casusoverleg legt de uitvoerder gegevens vast in een digitaal bestand, separaat van het digitaal bestand ten behoeve van de weegploeg als bedoeld in artikel 8.
2. In het digitaal bestand worden vastgelegd:
  - a. de NAW-gegevens van het subject;
  - b. een omschrijving van de signalen;
  - c. de naam en de contactgegevens van de partij die de signalen heeft ingebracht;
  - d. de analyse van de signalen op basis van het referentiekader;

- e. de acties die partijen ondernemen naar aanleiding van de analyse van de signalen;
- f. de NAW-gegevens en andere relevante gegevens van achterblijvers voor zover dit noodzakelijk is voor de uitvoering van het integraal plan van aanpak;
- g. de NAW-gegevens en andere relevante gegevens van personen uit het sociale netwerk van het subject, voor zover deze betrokken zijn of anderszins een rol spelen bij de uitvoering van het integraal plan van aanpak;
- h. de beslissing dat het integraal plan van aanpak is afgesloten.
3. De gegevens in het digitaal bestand worden periodiek door de uitvoerder gecontroleerd op juistheid en volledigheid en worden zo nodig aangepast.
4. Partijen hebben toegang tot de gegevens uit het digitale bestand, voor zover dit noodzakelijk is voor het doel van het casusoverleg.
5. Externe casuspartners hebben toegang tot het integraal plan van aanpak. Andere informatie uit het digitaal bestand, voor zover deze informatie persoonsgegevens betreft, wordt uitsluitend aan externe casuspartners verstrekt voor zover dat noodzakelijk is ten behoeve van de bijdrage en expertise die door de desbetreffende partij moet worden geleverd voor het opstellen en uitvoeren dan wel monitoren van het plan van aanpak en voor de doorverstreking daarvan toestemming is gegeven door de convenantpartijen. Deze doorverstreking wordt vastgelegd in het bestand van het casusoverleg. Daarbij wordt vermeld de noodzaak van de verstreking alsmede de soort gegevens die zijn verstrekt.

Artikel 11 Informatieplicht

1. In het belang van de transparantie over de geïntegreerde en persoonsgerichte aanpak voorkoming radicalisering en extremisme wordt het convenant en de bijlagen gepubliceerd in de Staatscourant.
2. Onverlet het gestelde in het derde lid worden de verplichtingen ten aanzien van de betrokkene die voortvloeien uit de informatieplicht zoals omschreven in artikel 14 AVG nagekomen op het moment dat de weegploeg is gekomen tot één van de twee mogelijkheden genoemd in artikel 7, vierde lid.
3. Voordat de verwerkingsverantwoordelijke de verplichtingen ten aanzien van de betrokkene die voortvloeien uit artikel 14 AVG nakomt, voeren de kernpartijen onderling overleg. Mede op basis van dit overleg beoordeelt de verwerkingsverantwoordelijke of aan de informatieplicht kan worden voldaan of dat dit nog niet mogelijk is gelet op een van de belangen zoals omschreven in artikel 41 van de UAVG.
4. Indien de verwerkingsverantwoordelijke oordeelt dat niet, of nog niet aan de informatieplicht zoals omschreven in het eerste lid, kan worden voldaan, wordt daarvan een aantekening gemaakt in het bestand.
5. Zodra er geen beletselen meer zijn, als bedoeld in het derde lid, zal de betrokkene worden geïnformeerd, ook in de gevallen waar is besloten af te zien van verdere maatregelen en/of interventies.

Artikel 12 rechten van betrokkene: inzage en correctie

1. De betrokkene of zijn wettelijke vertegenwoordiger indien het een jongere betreft die de leeftijd van zestien nog niet heeft bereikt of indien de betrokkene onder curatele is gesteld dan wel

voor de jongere een mentorschap is ingesteld, richt zijn of haar verzoek om inzage en / of correctie als bedoeld in de artikelen 15 en 16 AVG aan de uitvoerder. De verwerkingsverantwoordelijke kan ook andere functionarissen aanwijzen die onder coördinatie van de uitvoerder met de dagelijkse uitvoering van inzage-, correctie- en verzetsverzoeken zijn belast.

2. De betrokkene of zijn wettelijk vertegenwoordiger, kan aan de verwerkingsverantwoordelijke om inzage in zijn persoonsgegevens verzoeken.
3. Nadat de identiteit van de betrokkene is vastgesteld wordt het verzoek zo spoedig mogelijk, maar uiterlijk binnen 4 weken na ontvangst, beantwoord. De betrokkene ontvangt een overzicht (in een begrijpelijke vorm) van de gegevens die worden verwerkt, de doelen of de doeleinden waarvoor deze gegevens worden verwerkt, de (mogelijke) ontvangers van deze gegevens en de informatie over de herkomst van die gegevens.
4. Het verzoek om inzage kan worden geweigerd indien een van de uitzonderingsgronden als bedoeld in 41 UAVG zich voordoet. De betrokkene ontvangt in dat geval een gemotiveerde afwijzing.
5. De betrokkene of zijn wettelijke vertegenwoordiger geeft in het verzoek aan welke correcties hij of zij uitgevoerd wil zien en om welke reden. De verwerkingsverantwoordelijke voldoet zo spoedig mogelijk, maar uiterlijk binnen 4 weken na ontvangst van het verzoek, aan het verzoek tot correctie.
6. De verwerkingsverantwoordelijke draagt er zorg voor dat een beslissing tot verbetering, aanvulling, verwijdering en/of afscherming in ieder geval uiterlijk binnen vier weken na deze beslissing wordt uitgevoerd. Zij doet hiervan een kennisgeving aan partijen.

Artikel 13 Bewaartermijn

1. Onverlet het gestelde in het derde en vierde lid worden de persoonsgegevens na de laatste verwerking gedurende een termijn van 5 jaar bewaard ten behoeve van verwerking met het oog op de afhandeling van klachten en de verantwoording van verrichtingen en vervolgens vernietigd.
2. Uiterlijk 1 jaar na de laatste verwerking worden de persoonsgegevens gearchiveerd in een niet-actieve digitale omgeving en zijn de gegevens slechts nog raadpleegbaar door de kernpartijen.
3. Persoonsgegevens in het bestand van de weegploeg die betrekking hebben op personen waarvan is beslist om deze niet te agenderen in het casusoverleg worden niet langer bewaard dan noodzakelijk is voor de doeleinden van het bestand, met een maximumtermijn van 6 maanden, en vervolgens vernietigd.
4. Voor zover dit noodzakelijk is voor een doel als bedoeld in dit convenant kunnen persoonsgegevens die overeenkomstig het tweede lid worden bewaard, in opdracht van de verwerkingsverantwoordelijke, ter beschikking worden gesteld aan de weegploeg voor hernieuwde verwerking.

Artikel 14 Geheimhouding

1. De partijen zijn verplicht tot geheimhouding van persoonsgegevens waarvan zij kennisnemen, behoudens voor zover enig wettelijk voorschrift hen tot mededeling verplicht of uit hun taak de noodzaak tot mededeling voortvloeit.

2. Aan derden die inzage hebben of, in overeenstemming met het bepaalde in dit convenant, op andere wijze persoonsgegevens verkrijgen, leggen de partijen een plicht tot geheimhouding op. Deze plicht strekt tot geheimhouding van de persoonsgegevens waarvan derden kennis nemen, behoudens voor zover enig wettelijk voorschrift hen tot mededeling verplicht of uit hun taak de noodzaak tot mededeling voortvloeit.

Artikel 15 Beveiligingsmaatregelen

1. De verwerkingsverantwoordelijke beveiligd de persoonsgegevens van de betrokkenen tegen verlies of enige vorm van onrechtmatige verwerking. Men treft daartoe de nodige passende technische en organisatorische maatregelen, bedoeld in artikel 32 AVG.
2. De verwerkingsverantwoordelijke draagt zorg voor de beveiliging van de persoonsgegevens tegen verlies, diefstal of enige andere vorm van onrechtmatig gebruik. Daartoe wordt door de verwerkingsverantwoordelijke een beveiligingsplan vastgesteld dat vervolgens ook wordt geïmplementeerd. In dit beveiligingsplan is in ieder geval aandacht voor:
  - a. Fysieke maatregelen voor toegangsbeveiliging, inclusief de organisatorische controle;
  - b. De lees- en schrijfbevoegdheden van de partijen;
  - c. Wijze van toekennen, wijzigen en intrekken van autorisaties;
  - d. Logische toegangscontroles;
  - e. Automatische logging van toegang tot gegevens, inclusief een periodieke controleprocedure;
  - f. Controle op toegekende bevoegdheden;
  - g. Een incidentenregistratie: beveiligingsincidenten, inclusief datalekken, worden gemeld, geregistreerd en afgehandeld (ingevolge artikel 33 en 34 AVG: meldplicht datalekken).
3. De verwerkingsverantwoordelijke draagt zorg voor de implementatie van deze beveiligingsmaatregelen door de uitvoerder en controleert ook periodiek de naleving daarvan. Het beveiligingsbeleid wordt jaarlijks geëvalueerd en desgewenst herzien.
4. De partijen zijn verplicht te handelen in overeenstemming met de beveiligings- en toegangsrichtlijnen zoals opgesteld door de verwerkingsverantwoordelijke.

Artikel 16 Afdwingbaarheid

Dit convenant is niet in rechte afdwingbaar.

Artikel 17 Geschillen

Alle geschillen tussen partijen in verband met dit convenant worden in goed onderling overleg tussen de partijen beslecht.

Artikel 18 Inwerkingtreding, opzegging, wijziging en evaluatie

1. Dit convenant treedt in werking per ~~13-9-18~~ **13-9-18** en wordt voor onbepaalde tijd aangegaan.
2. Elke partij kan zijn deelname aan dit convenant opzeggen met inachtneming van een opzegtermijn van 3 maanden. Artikel 14 blijft ook na opzegging voor partijen van kracht.
3. Wanneer een partij het convenant opzegt, blijft het convenant voor de overige partijen in stand voor zover de inhoud en strekking ervan zich daartegen niet verzetten.
4. Dit convenant wordt 2 jaar na inwerkingtreding geëvalueerd.

5.1.2.e

De gemeente

Zie bijgevoegde deelnameverklaring

Te dezen vertegenwoordigd door

_____

Het Openbaar Ministerie

Te dezen vertegenwoordigd door

5.1.2.e _____ parket MNL

5.1.2.e _____

De korpschef van politie

Te dezen vertegenwoordigd door

5.1.2.e _____ politiechef MNL

De Raad voor de Kinderbescherming

Te dezen vertegenwoordigd door

5.1.2.e _____
5.1.2.e _____

De Raad van Toezicht

Te dezen vertegenwoordigd door

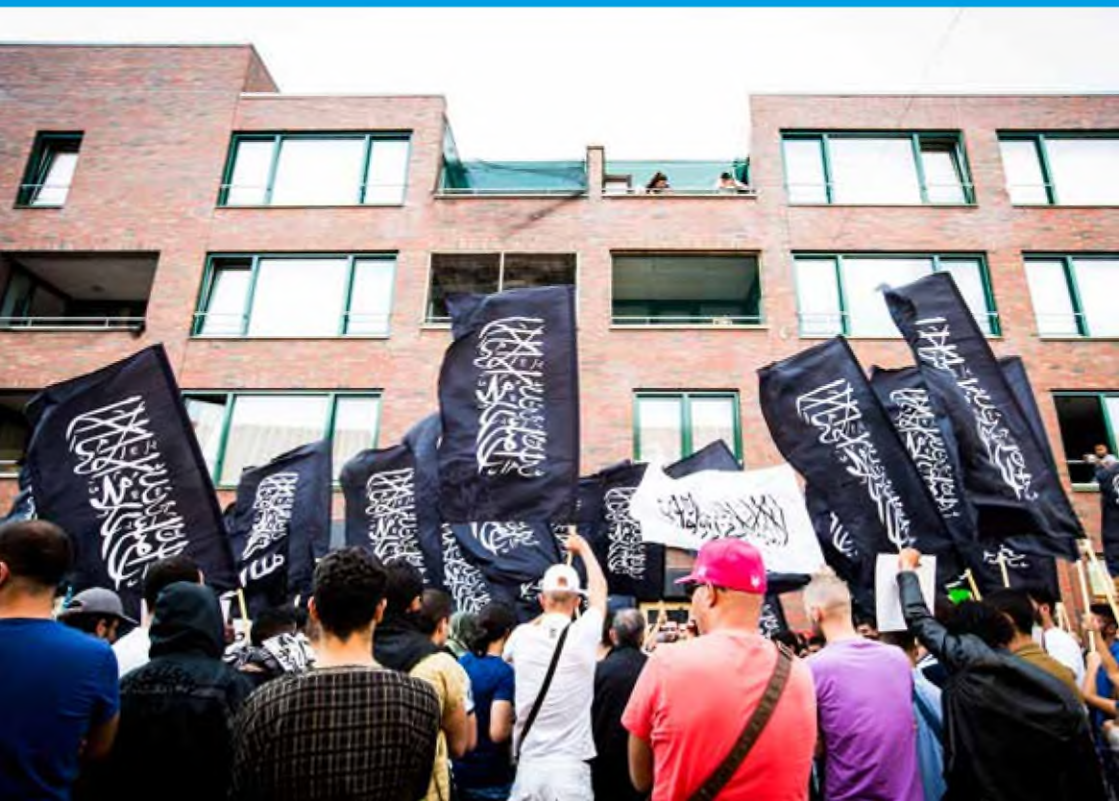
5.1.2.e _____

Nationaal Coördinator
Terrorismebestrijding en Veiligheid
Ministerie van Veiligheid en Justitie

Handreiking aanpak van radicalisering en terrorismebestrijding op lokaal niveau

VOORWOORD

Dick Schoof

De aanpak van radicalisering en terrorisme is één van de belangrijkste thema's in het internationale en nationale veiligheidsbeleid. Jihadisme vormt op dit moment een substantiële bedreiging voor de nationale veiligheid van Nederland en de internationale rechtsorde. In Nederland is de jihadistische beweging een kleine, maar gevaarlijke extremistische, sekte-achtige groepering die geweld propageert als enig middel om haar doelen te realiseren. De rijksoverheid werkt sinds het dreigingsniveau terrorisme in maart 2013 werd verhoogd intensief aan de versterking van de aanpak van radicalisering en terrorismebestrijding in Nederland. In dit kader is in augustus 2014 de Integrale Aanpak Jihadisme gestart. Het doel van de aanpak is drieledig: beschermen van de democratische rechtsstaat, bestrijden en verzwakken van de jihadistische beweging in Nederland, en het wegnemen van de voedingsbodem voor radicalisering.

Een van de hoofdlijnen in de Integrale Aanpak is de intensivering van de samenwerking en informatie-uitwisseling tussen Rijk en lokale overheden. De rijkspartners investeren in kennis en kunde om lokale partners bij te staan bij de preventie van radicalisering en de beheersing van maatschappelijke spanningen. Lokale overheden hebben een essentiële taak bij de integrale aanpak, omdat zij actief kunnen signaleren en ingrijpen bij als personen of groepen in de gemeente radicaliseren. Dit geldt niet alleen voor het tegengaan van het jihadisme: ook bij andere vormen van radicalisering en terrorisme is de rol van de lokale overheid cruciaal. Daarnaast moeten zij voorbereid zijn op de mogelijkheid dat een terroristisch incident in hun gemeente of regio plaatsvindt.

Deze handreiking is opgesteld om gemeenten te ondersteunen bij het ontwikkelen van een lokale aanpak voor de bestrijding van radicalisering en terrorisme. Een belangrijke uitdaging is om een goede balans te vinden tussen een bestuurlijke en strafrechtelijke aanpak en het voorkomen van radicalisering en maatschappelijke spanningen.

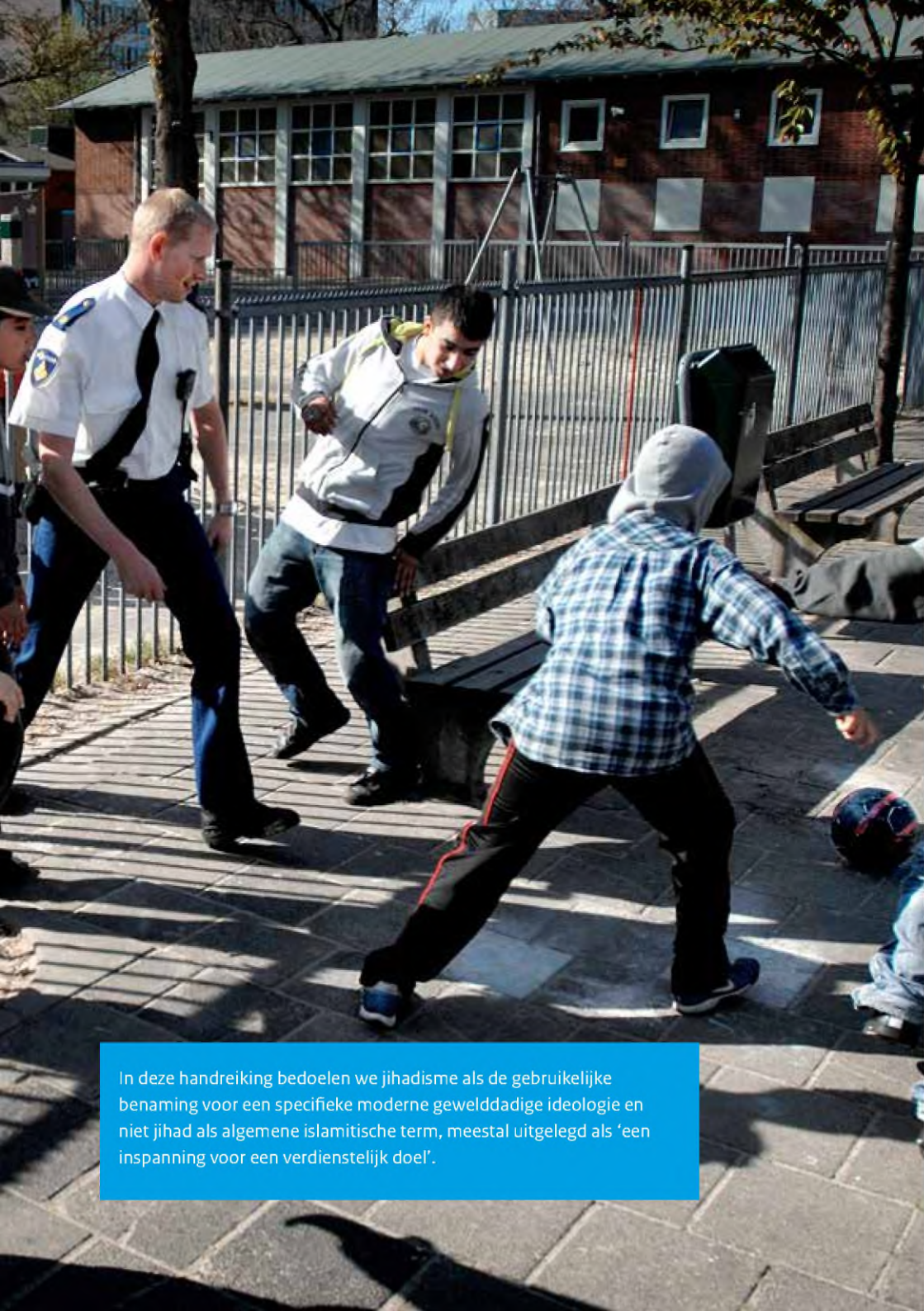
In Nederland zijn veel instanties betrokken bij het bestrijden van radicalisering en terrorisme. De Nationaal Coördinator Terrorismebestrijding en Veiligheid (de NCTV) coördineert de inspanningen, zodat het resultaat groter wordt dan de som van de afzonderlijke delen. Ook bewaakt de NCTV de voortgang van de uitvoering en rapporteert hierover aan de twee verantwoordelijke bewindspersonen voor de integrale aanpak, de minister van Veiligheid en Justitie en de minister van Sociale Zaken en Werkgelegenheid, die beiden verantwoording afleggen aan de Tweede Kamer.

Dick Schoof

Nationaal Coördinator Terrorismebestrijding en Veiligheid

Inhoudsopgave

	Voorwoord	5			
1	Inleiding	7			
2	Preparatie	11			
2.1	Inleiding	11			
2.2	Verkenning	12			
2.3	Detectie: signaleren en duiden	13			
2.4	Organisatie van informatie	14			
2.5	Effectieve netwerken	16			
2.6	Deskundigheidsbevordering	17			
3	Preventie	21			
3.1	Inleiding	21			
3.2	Verminderen van voedingsbodem en versterken van weerbaarheid	23			
3.3	Alternatieven voor extremistisch aanbod	25			
3.4	De-radicalisering	26			
4	Aanpak van terroristische activiteiten	29			
4.1	Inleiding	29			
4.2	Opsporen van terroristische activiteiten	29			
4.3	Aanhouden van terrorismeverdachten	31			
4.4	Signaleren van voorbereidingshandelingen	31			
4.5	Vreemdelingrechtelijke aanpak	33			
4.6	Casusgerichte aanpak	33			
4.7	De Contraterrorisme-Infobox	35			
5	Dreigingen	37			
5.1	Inleiding	37			
5.2	Inzicht in het dreigingsbeeld	37			
5.3	Dreiging tegen personen, objecten of evenementen: Het Stelsel Bewaken en Beveiligen	40			
5.4	Dreiging tegen een sector: Alerteringsstelsel Terrorismebestrijding	48			
5.5	Communicatie en woordvoering over beveiligingsmaatregelen	51			
6	En wat als er een aanslag wordt gepleegd?	53			
6.1	Hulpverlening aan slachtoffers	53			
6.2	Organisatie van crisisbesluitvorming	54			
6.3	Bijstandsverlening	55			
6.4	Maatregelen ter voorkoming van een vervolgaanslag	56			
6.5	Opsporen van daders	57			
6.6	Communicatie en woordvoering bij een aanslag	57			
6.7	Chemische, Biologische, Radiologische of Nucleaire aanslagen (CBRN)	59			
6.8	Communicatie en woordvoering bij een aanslag	60			
<i>Bijlage A</i>	<i>Afkortingenoverzicht</i>	<i>64</i>			
<i>Bijlage B</i>	<i>Overzicht van bij radicalisering en terrorismebestrijding betrokken nationale organisaties</i>	<i>66</i>			

1 Inleiding

1 Inleiding

Gemeenten spelen een belangrijke rol in het voorkomen van sociale spanningen en radicalisering. Juist op lokaal niveau is er kennis van de sociale context, zijn veranderingen zichtbaar bij jongeren en volwassenen en kunnen samenwerkingspartners bijdragen aan interventies.

Deze handreiking biedt lokale overheden aanknopingspunten voor het ontwikkelen of verfijnen van een lokale aanpak om radicalisering en terrorisme te voorkomen en te bestrijden. Op dit moment bestaat de voornaamste terroristische dreiging voor Nederland uit jihadisme, een vorm van extremisme die zich zegt te baseren op de islam. De stroming distantieert zich van de overgrote meerderheid van traditionele interpretaties van de islam en schuwt geweld niet.

Eind augustus 2014 ontving de Tweede Kamer het actieprogramma 'Integrale Aanpak Jihadisme' van de minister van Veiligheid en Justitie (VenJ) en de minister van Sociale Zaken en Werkgelegenheid (SZW). Het Actieprogramma ondersteunt gemeenten die veel te maken hebben met de problematiek van jihadisme en jihadgang. Het gaat dan zowel om het verminderen van risico's als om de preventieve inzet in risicogebieden. Denk bij dit laatste aan steun in wijken bij het in kaart brengen van risico's, deskundigheidsbevordering van lokale partners, hulp bij het vormgeven van interventies in gezinnen, scholen en buurtwerk. Voor niet-prioritaire gemeenten is er ondersteuning via de Expertise Unit Sociale Stabiliteit (begin 2015 operationeel). Ook de Vereniging van Nederlandse Gemeenten (VNG) kan bijstaan met advies en verwijzing.

Het Actieprogramma, dat nog volop in ontwikkeling is, draait om drie doelen: beschermen van de democratische rechtsstaat, bestrijden en verzwakken van de jihadistische beweging in Nederland, en het wegnemen van de voedingsbodem voor radicalisering. Ieder hoofdstuk in deze handreiking behandelt een element uit het Actieprogramma:

¹ Kamerstuk 29754-753, 29 augustus 2014, Actieprogramma 'Integrale aanpak Jihadisme'

In deze handreiking bedoelen we jihadisme als de gebruikelijke benaming voor een specifieke moderne gewelddadige ideologie en niet jihad als algemene islamitische term, meestal uitgelegd als 'een inspanning voor een verdienstelijk doel'.

- Preparatie voor de aanpak van radicalisering (hoofdstuk 2).
- Preventieve aanpak radicalisering (hoofdstuk 3)
- Aanpak van terroristische activiteiten (hoofdstuk 4).
- Een terroristische dreiging (hoofdstuk 5).
- En wat als er een aanslag wordt gepleegd? (hoofdstuk 6)

Samenwerking gemeenten en Rijk

Het is duidelijk dat terroristische groepen radicaliseringsprocessen stimuleren en gebruiken om nieuwe aanwas te krijgen. Ook is duidelijk dat overheidsoptreden tegen terroristen op zijn beurt invloed kan hebben op radicalisering. De praktijk laat een sterke inhoudelijke samenhang zien tussen beide domeinen van het contraterrorismebeleid. Daarom is een samenhangende aanpak noodzakelijk.

Ervaringen uit het verleden en van andere aanpakken (zoals de Top 600²) wijzen in de richting dat de beste lokale aanpak van extremistische radicalisering zowel het veiligheids- als het sociale domein bestrijkt. Daarbij hoort een samenspel van repressie, preventie en nazorg met een effectief netwerk van samenwerkingspartners en aandacht voor monitoring, evaluatie en borging.

Een gedegen bestuurlijke aanpak ontstaat niet vanzelf. Hiervoor is duidelijke koersbepaling en regie nodig. Even noodzakelijk zijn het commitment van de belangrijkste lokale partners en aandacht voor randvoorwaarden. Ook de samenwerking tussen Rijk en gemeenten moet goed vormgegeven worden, met een heldere rolverdeling en expliciet gemaakte wederzijdse verwachtingen.

Daarvoor zijn afspraken nodig. In het kader van de uitvoering van het Actieprogramma wil het Rijk (de ministeries van VenJ, SWZ en BZK) met de meest betrokken gemeenten toewerken naar dergelijke afspraken, om hiermee een gedeelde 'sense of urgency' en een gezamenlijk commitment uit te drukken.

² Zie de Beleidsdoorlichting bij het Actieplan Polarisation en Radicalisering 2007-2011 (www.nctv.nl). Bij de Top 600-aanpak in de gemeente Amsterdam werken ruim 30 organisaties samen onder strakke regie van het Veiligheidshuis. De samenwerking is erop gericht om de onderlinge activiteiten te versterken en overlap te voorkomen. Afspraken zijn vastgelegd in een convenant.

Afspraken kunnen gaan over:

- Concrete, geïntegreerde en effectieve uitvoering van te benoemen actiepunten (afhankelijk van de lokale context).
- Nodige randvoorwaarden (bestuurlijke/organisatorische steun, capaciteit, middelen).
- Rolverdeling en samenwerking Rijk-gemeenten.
- Rolverdeling en samenwerking met lokale instellingen en organisaties.
- Inrichting op lokaal niveau van versterkte bestuurlijke en ambtelijke regie op de uitvoering en op het monitoren en (bij)sturen van de voortgang.

Meer informatie

Actuele en aanvullende informatie over het voorkomen en bestrijden van jihadisme kunt u vinden op www.nctv.nl. Daar vindt u ook de Toolbox extremisme, met informatie en trainingen voor eerstelijnsprofessionals op het gebied van extremisme.

Ook de eerder genoemde Expertise Unit Sociale Stabiliteit is vanaf 2015 een relevante informatiebron en biedt dan praktische steun aan gemeenten en eerstelijns professionals. Het Expertisecentrum is een initiatief van het ministerie van SZW en de NCTV.

Verdieping

Hieronder vindt u de belangrijkste informatiebronnen die in deze handreiking aan bod komen:

- *Toolbox Extremisme* op www.nctv.nl
- *Dreigingsbeeld Terrorisme Nederland (DTN)* op www.nctv.nl
- *Actieprogramma integrale aanpak Jihadisme* op www.rijksoverheid.nl
- *Het mondiaal jihadisme: een fenomeenanalyse* op www.nctv.nl
- Het gemeentelijk netwerk voor professionals op het gebied van openbare orde en veiligheid: www.oovnetwerk.nl
- Sociaal domein-platform op <https://forum.vng.nl/> voor algemene informatie over radicalisering
- Trainingen om professionals uit het onderwijsveld op lokaal niveau te ondersteunen bij het signaleren en duiden van radicalisering: www.schoolenveiligheid.nl en www.integraalveilig-ho.nl

Het doel van de preventieve aanpak is vooral het bijtijds opmerken van radicaliseringsprocessen bij groepen en individuen. Gerichte interventie kan voorkomen dat zij verder radicaliseren en mogelijk zelfs terroristisch geweld plegen.

2 Preparatie

2.1 Inleiding

Gemeenten en lokale partijen zijn belangrijke spelers in de aanpak van radicalisering. Scholen, moskeeën, sleutelfiguren, gemeenschappen en eerstelijns werkers hebben waarschijnlijk contact met jongeren die voor radicale ideeën vatbaar zijn. Zij kunnen veranderingen waarnemen en het gesprek aangaan. Ze zijn bekend met 'hun' jongeren en hun sociale omgeving. Daardoor kunnen zij voorzien in aanvullende informatie en signalen helpen duiden.

Het doel van de preventieve aanpak is vooral het bijtijds opmerken van radicaliseringsprocessen bij groepen en individuen. Gerichte interventie kan voorkomen dat zij verder radicaliseren en mogelijk zelfs terroristisch geweld plegen. Voor mensen die de stap naar geweld al hebben gezet, of op het punt staan dit te doen, zijn andere en meer repressieve ingrepen nodig. Ook voor mensen die reizen naar of terugkeren uit een jihadgebied is een specifieke aanpak nodig.

Juist op het lokale niveau zijn vroege signalering en gerichte interventie de kern van het preventieve werk. Een brede, multidisciplinaire benadering werkt daarbij het beste: een integrale aanpak combineert preparatie: structuren voor vroegsignalering en snelle respons, (H2) preventie: tegengaan van voedingsbodems en versterken weerbaarheid (H3), met een repressieve benadering, mochten mensen de wet overtreden (H4).

Lessen uit binnen- en buitenland

Gemeenten kunnen hun voordeel doen met de volgende ervaringen uit evaluaties van binnen- en buitenland voor de start van een effectieve lokale aanpak:

- 1 Een coherente beleidsvisie die regelmatig wordt aangepast op basis van praktische ervaringen geeft richting aan de aanpak.
- 2 Politiek draagvlak van burgemeester, bestuur en gemeenteraad vergroten de kans op succes.

- 3 Ook draagvlak onder en borging bij lokale partners is belangrijk, bij voorkeur door heldere afspraken te maken met relevante organisaties en instellingen over resultaten, randvoorwaarden en monitoring van de voortgang.
- 4 Voldoende capaciteit en middelen. Bij gemeenten met een grotere problematiek, is een radicaliseringsexpert essentieel als lokale contactpersoon, coördinator en stimulator.
- 5 Projecten die vanaf het begin sociaal werk, jeugdzorg en onderwijs betrekken hebben meer succes dan projecten die dat pas later doen.
- 6 Zorgvuldige communicatie en verwachtingsmanagement zijn essentieel om steun te krijgen en te houden.

Een integrale benadering is het meest haalbaar in steden of regio's die veel met de problematiek te maken hebben. Besluit de gemeente tot de opzet van een bredere aanpak, dan is het van onschatbare waarde om te zorgen voor de juiste randvoorwaarden. Vijf domeinen van 'preparatie' zijn hier belangrijk: verkenning, signalering, organisatie van informatie, effectieve netwerken en deskundigheidsbevordering.³

2.2 Verkenning

Veel gemeenten starten met een verkennend onderzoek naar de noodzaak en haalbaarheid van een brede benadering. Ambtenaren moeten kennis opdoen, ruimte krijgen om incidenten en trends met collega's en professionals te bespreken. Een korte quickscan of een eerste bijeenkomst of training van professionals kan helpen om bestuurlijk en maatschappelijk draagvlak op te bouwen. Over deze middelen vindt u informatie in de Toolbox Extremisme op www.nctv.nl.

³ Zie: Zannoni c.s., Aanpak Polarisation en Radicalisering: op weg naar een succesvolle start, CCV, 2007.

2.3 Detectie: signaleren en duiden

Gemeenten spelen een grote rol in tijdige herkenning van radicalisering binnen hun gemeente of regio. Een voorbeeld is een wethouder onderwijs die alle schooldirecteuren in de gemeente uitnodigt om te bespreken in hoeverre zij iets merken van radicalisering. Ook in bestuurlijke contacten met religieuze instellingen kunnen signalen van radicaliseringsproblematiek aan de orde komen.

Interventie bij radicaliserende personen is vooral mogelijk als gemeenten dit proces op tijd herkennen. Signalen over mogelijke dreigingen kunnen op verschillende manieren bij gemeentes terecht komen:

- Als het nodig is kunnen opsporings- en veiligheidsdiensten informatie (op hoofdlijnen) delen met het lokale bestuur. Zo kan een burgemeester met een ambtsbericht van de AIVD worden geïnformeerd over personen in zijn of haar gemeente.
- Ook politie en andere (landelijke) instanties kunnen meldingen doorgeven aan gemeenten.
- Verder kunnen burgers en professionals terecht bij het meldpunt Extremisme, een uitbreiding van Meld Misdaad Anoniem (stichting NL Confidential). Dit meldpunt richt zich op alle vormen van extremisme. Burgers en professionals kunnen hier anoniem melding maken van alle vormen van extremisme. Het meldpunt geeft dit door aan de juiste instanties of verwijst de melder door als anonieme melding niet mogelijk is. Melden kan via 0800-7000; www.meldmisdaadanoniem.nl.

Ambtenaren

Gemeentelijke diensten hebben veel directe contacten met inwoners en bezoekers. Hier liggen kansen om signalen van radicalisering op te pikken. Denk aan ambtenaren van de sociale dienst, bouw- en woningtoezicht, leerplichtambtenaren of jongerenwerk. Uiteraard vormen ook politiefunctionarissen (uit regionale eenheden, recherche en jeugdzaken) een belangrijke bron. Het systematisch bevragen van medewerkers geeft meer inzicht in de radicaliseringsproblematiek binnen een gemeente.

Burgers

Burgers zijn ook een belangrijke bron van informatie. In het ideale geval is er nauw contact tussen lokale autoriteiten en diverse etnisch/religieuze groepen, op basis van wederzijds respect en vertrouwen. Overigens zullen

burgers, net als professionals, willen weten hoe gehandeld is naar aanleiding van een signaal of tenminste willen horen waar het signaal is beland.

Professionals in de eerste lijn

Er bestaan verschillende soorten trainingen om professionals op lokaal niveau te ondersteunen bij het signaleren en duiden van radicalisering. Ook is er pool van trainers beschikbaar die door gemeenten of instellingen ingehuurd kunnen worden. Een aantal gemeenten ontwikkelde ook eigen trainingen.

U kunt ze vinden in de toolbox Extremisme op www.nctv.nl, op www.schoolenveiligheid.nl en www.integraalveilig-ho.nl.

2.4 Organisatie van informatie

Gemeenten zijn gediend met duidelijke lokale structuren waar signalen over radicalisering gemeld, gedeeld en geduid kunnen worden. In die structuur heeft ook de veiligheidsketen een plek.

Bestaande structuren

Veel gemeenten hebben al zo'n basis voor een informatienetwerk, bijvoorbeeld voor de preventie van criminaliteit. Kleinere gemeenten gebruiken die structuur ook voor informatiedeling rond radicalisering. Grotere gemeenten hebben speciale units, waar een multidisciplinair gremium signalen ontvangt, analyseert en opvolging bedenkt. De partners adviseren dan vaak anderen in het veld.

Het is voor gemeenten die veel te maken hebben met radicalisering aan te raden om een multidisciplinair casusoverleg in te stellen dat zich kan buigen over signalen van radicalisering, en in het geval van jihadisten, over uitreis en terugkeer. Dit is belangrijk omdat de juiste partijen dan snel bij elkaar om tafel zitten op het moment dat duiding van opgepikte signalen wijst op extremistische radicalisering.

De partijen beoordelen de casus vanuit hun eigen expertise en maken een interventiestrategie om risico's te verkleinen. Het type interventie hangt sterk af van de persoon en context. Iemand die net kennismaakt met het

extremistisch gedachtegoed heeft andere aandacht nodig dan iemand die vergaand is geradicaliseerd en bijvoorbeeld actieve gewapende strijdervaring heeft opgedaan.

Zo'n multidisciplinair casusoverleg kan bijvoorbeeld plaatsvinden in het Veiligheidshuis⁴ of in andere bestaande overleggen voor bijzondere doelgroepen. Hier kan worden aangesloten bij bestaande structuren voor kennis en ondersteuning. Maar als de situatie daarom vraagt, kan het ook een apart opgerichte werkgroep zijn. Soms vermindert interventie met zorg en begeleiding de risico's. In andere gevallen moet de keuze vallen op verstoring of vervolging. De praktijk wijst uit dat een combinatie van harde drukmiddelen en 'zachte' begeleiding noodzakelijk is. Soms is de inzet van een gespecialiseerde begeleider waardevol.

Politie

Het ligt voor de hand de politie een centrale rol te geven in zo'n informatienetwerk, ook vanwege hun toegang tot de expertise en informatie in het gerechtelijk systeem. Overigens kunnen politie-medewerkers de voorkeur geven aan gemeentelijke informatienetwerken over radicalisering boven inbedding in politie-systemen. De verwevenheid van politie met het repressieve systeem maakt andere professionals en burgers soms terughoudend om informatie te delen. Bovendien kan de politie vaak pas wat doen aan uitingen van radicalisering in een verder gevorderd stadium. Lokale autoriteiten zijn toegankelijker en hebben ook een bredere sociale verantwoordelijkheid. Ze kunnen daarom ook beter preventieve actie ondernemen.

Ondersteuning

Voor gemeenten is via de Toolbox Extremisme op www.nctv.nl materiaal aanwezig voor de voorbereiding van een preventieve aanpak. Ook kunt u te rade gaan bij gemeenten die hier eerder ervaring mee opdeden. Daarnaast zijn er instrumenten beschikbaar voor steun bij vraagstukken rond privacy. Op nationaal niveau bestaat er een landelijk netwerk van lokale professionals van allerlei domeinen: het Landelijk Platform Lokale Professionals.

⁴ Het Veiligheidshuis is een verzamelnaam voor structurele samenwerkingsvormen tussen partners op lokaal en regionaal niveau op het gebied van fysieke en sociale veiligheid.

Deze professionals hebben ervaring in de aanpak van radicalisering en kunnen collega's in een besloten omgeving voorzien van advies. De Expertise Unit Sociale stabiliteit kan ook (vanaf januari 2015) specifieke vragen beantwoorden en advies op maat leveren.

2.5 Effectieve netwerken

Bij de preventie van radicalisering moeten we het belang van goede netwerken niet onderschatten. We zijn zo sterk als onze partners. De opbouw van netwerken in het gecompliceerde en gevoelige domein van religieus extremisme is niet eenvoudig. Cruciaal is de houding van waaruit de netwerken worden gevormd. Op alle niveaus is vertrouwen nodig. Dat geldt voor de relatie tussen ambtenaren en eerstelijns professionals en tussen bestuur en professionals enerzijds en burgers anderzijds.

Verwachtingen helder maken

Om aarzelende partners te betrekken, kan het helpen de verwachte rol en taak van de ander helder te krijgen en goed te luisteren naar de verwachtingen van de ander. Een docente wil misschien niet een student aangeven, maar kan wel helpen bij de duiding. Als haar vertrouwen groeit in hoe de politie met het signaal omgaat, zal ze de volgende misschien eerder contact zoeken. Ook hier helpt 'framing': vooral docenten en jongerenwerkers reageren positiever als risico's worden vertaald naar termen die raken aan hun kernverantwoordelijkheden. Denk aan het bijbrengen van democratisch burgerschap of het tegengaan van vervreemding of uitval.

Werken met weerstanden kan veel tijd kosten. Er moeten afspraken worden gemaakt, niet alleen met eerstelijns werkers zelf maar – doorslaggevend – ook met het hoger- en middelmanagement. De bereidheid informatie te delen is groter waar:

- Een gelijkwaardige persoonlijke relatie is tussen actoren (gebaseerd op geven en nemen).
- Aandacht is voor aspecten van privacy en persoonlijke veiligheid van betrokkenen.

- Helderheid is wat er met een signaal gebeurt en hoe de melder feedback krijgt.
- De overtuiging (en ervaring) bestaat dat melding maken een positief verschil uitmaakt.
- Periodieke informering is aan de melders over trends en lopende zaken.

De aanpak van radicalisering kan betekenen dat gemeenten werken met nieuwe partners. Hier doen zich dilemma's voor: in hoeverre past nauwe samenwerking met religieuze organisaties binnen de scheiding van kerk en staat? Kunnen we voormalige extremisten vertrouwen als partner? Kunnen informele sleutelfiguren 'professioneel' werk leveren? Een basisregel is dat samenwerking alleen kan met partners die zich binnen de grenzen van de democratische rechtstaat bewegen en die een transparante organisatiestructuur hebben.

Bruikbare instrumenten

Ook voor de opbouw van netwerken en het omgaan met de onvermijdelijke dilemma's zijn ervaringen en instrumenten beschikbaar. Deze zijn bereikbaar via de Toolbox extremisme bij de NCTV of via de Expertise Unit Sociale Stabiliteit.

- Een basaal instrument dat elke gemeente kan gebruiken is het 'Sociaal Calamiteitenplan': een wegwijzer tot de opbouw van effectieve netwerken om sociale spanningen (inclusief radicaliseringsproblematiek) tijdig te signaleren en er adequaat op te reageren.
- Een instrument in ontwikkeling is de opzet van een 'online-community', waar professionals en andere stakeholders trends en signalen online kunnen volgen, delen en bespreken.

2.6 Deskundigheidsbevordering

Gemeenten kunnen gebruik maken van verschillende trainingen, ontwikkeld in de afgelopen jaren (te vinden in de Toolbox Extremisme op www.nctv.nl). Voorbeelden:

- 1 Voorlichtingsmateriaal voor eerstelijns werkers en managers in onderwijs, jeugdzorg, sociaal werk, politie, openbaar ministerie en justitiële instellingen.

- 2 Integrale en monodisciplinaire, basis- en verdiepingstrainingen over herkennen en omgaan met radicalisering, in het bijzonder jihadisme (met een speciale training over 'Potentieel Gewelddadige Eenlingen').
- 3 Conflictmanagement en grondrechten modules (voor docenten en studenten).
- 4 Straatcultuur training (voor professionals die met de jeugd werken).
- 5 Democratisch Burgerschap (voor korandocenten).
- 6 Identiteit en weerbaarheidstrainingen, inclusief een train-de-trainer module.
- 7 Omgaan met jongeren met idealen (voor ouders, docenten en jeugdwerk).
- 8 E-learning module over herkennen van radicalisering (alle eerstelijnsverleners).
- 9 Security awareness modules, vooral voor bedrijven en instellingen die met extremistische bedreigingen te maken hebben.

Samen met sleutelfiguren uit de islamitische gemeenschap kunnen lokale professionals bijdragen aan een klimaat dat extremisme ontmoedigt.

3 Preventie

3.1 Inleiding

Het vorige hoofdstuk ging over wat gemeenten kunnen doen in de preparatiefase van de aanpak van radicalisering: verkenning, organisatie van informatie, effectieve netwerken en capaciteitsopbouw. De volgende vraag is wat gemeenten op lokaal niveau daadwerkelijk kunnen doen om te voorkomen dat radicaliseringsprocessen uitmonden in gewelddadig extremisme. Hoe bereik je personen die middenin dit proces zitten?

Voorkomen dat mensen zich onderdeel gaan voelen van een extremistische beweging is zeer complex. Veel facetten kunnen niet alleen op lokaal niveau aangepakt worden. Intussen is het wel duidelijk dat er geen uniek sociaal, etnisch, of psychologisch profiel bestaat van personen die radicaliseren. Er is geen directe link te leggen met socio-economische, pedagogische of onderwijskundige achterstelling. Waarom iemand overtuigd raakt van de extremistische weg en zich inlaat met de jihadistische beweging hangt sterk af van de persoonlijke context. Een deel van de jihadisten is bovendien ook geradicaliseerd door toevallige contacten met andere jihadisten.

Jongeren die radicaliseren hebben niet veel andere kenmerken dan hun leeftijdsgenoten. Toch kunnen we wel enkele aspecten benoemen die kunnen bijdragen aan radicalisering. Het is bekend dat personen meestal radicaliseren vanuit drijfveren die te onderscheiden zijn in:

- 1 Behoefte aan spirituele of persoonlijke zingeving.
- 2 Behoefte aan sociale erkenning of status.
- 3 Verlangen naar politieke rechtvaardigheid of wraak voor gevoeld onrecht (tegen de persoon zelf of de groep waarmee hij of zij zich identificeert).

Sekteachtige manipulaties

Sterke identificatie met de onderdrukking van moslims in andere delen van de wereld, bijvoorbeeld via internet, kan bijdragen aan ontvankelijkheid voor radicale boodschappen. Voeg daarbij een zekere mate van wantrouwen tegenover bestaande politieke systemen, vervreemding, discriminatie, gevoelens van achterstelling en de motivatie voor extremisme kan nog sterker worden. De jihadistische beweging⁵ zoekt aansluiting bij dergelijke emoties om haar radicale gedachtegoed te verspreiden.

Met sekteachtige manipulaties bewegen ze individuen ertoe zich los te maken van hun omgeving en zich over te geven aan de extremistische beweging. Individen worden gepusht om alle persoonlijke, sociale en politieke heil in de eigen groep te zoeken, met schadelijke gevolgen voor hun eigen autonomie en toekomstperspectief, met absolute afwijzing van anderen en vergaande sancties op uittreding.⁶

Een preventieve aanpak vanuit de gemeente besteedt aandacht aan het verminderen van mogelijke voedingsbodems voor deze drijfveren. Het versterkt de weerbaarheid van jongeren tegen de jihadistische manipulaties. Biedt een krachtig tegengeluid tegen - en alternatieven voor - dit extremistisch aanbod. En richt tot slot waar nodig persoonsgerichte interventies is om verdere radicalisering of jihadistische uitreis te voorkomen, en om waar mogelijk individuen uit de radicale omgeving te krijgen. Hieronder worden deze aspecten van de aanpak toegelicht.

⁵ Zie ook 'Het mondiaal jehadisme: een fenomenaanalyse en een reflectie op radicalisering', november 2014, te vinden op www.nctv.nl

⁶ Zie voor algemene informatie over de werking van sektes en over steun bij het uittreden uit een sekte-achtige omgeving:

www.ontmaskermanipulatie.nl

3.2 Verminderen voedingsbodems en versterking weerbaarheid

Voedingsbodems voor radicalisering – psychologische, sociale of politieke behoeften of grieven – zijn omstandigheden die duizenden mensen raken. De meeste mensen radicaliseren helemaal niet, laat staan dat ze overgaan tot geweld. Daarom moet een preventieve aanpak ook nooit hele groepen treffen op basis van algemene gedeelde kenmerken. Het gaat erom de acties zo te richten dat ze aansluiten bij de belevingswereld van die kleine groep mensen die wel vatbaar is voor extremistische geluid.

Religieuze gemeenschappen, familie, vrienden kunnen jongeren met een tegengeluid helpen om niet te ontsporen in radicalisme. Ook onderwijspersoneel, jongerenwerkers en hulpverleners kunnen een positieve invloed uitoefenen bij het kanaliseren van idealisme, het herkennen en duiden van emoties, het tegenspreken van complottheorieën en het nuanceren van extreme politieke of religieuze interpretaties. Dit alles is onderdeel van het versterken van de weerbaarheid tegen de overtuigingskracht van jihadisten. Samen met sleutelfiguren uit de islamitische gemeenschap kunnen lokale professionals bijdragen aan een klimaat dat extremisme ontmoedigt.

Ervaringen uit binnen- en buitenland

In het binnen- en buitenland is veel ervaring opgedaan met manieren om de discussie aan te gaan over vermeende politieke of sociale grieven. Ook is er veel ervaring met projecten die sociale cohesie en inclusie versterken.

Voorbeelden zijn:⁷

- Georganiseerde publieke discussies tussen moslims en niet-moslims, om stoom af te blazen en tot overeenstemming te komen over normen van respect en non-discriminatie. Burgers zijn vaak bereidwillig om hieraan mee te doen. Afhankelijk van het format kunnen publieke debatten ook polariserend en politiserend werken. Er is ook enige ervaring met kleinschaliger en meer besloten methoden van dialoog.
- Dialoog tussen vaders/zonen en moeder/dochters over identiteitskwesties. Participanten ervaren hierdoor vaak diep begrip en een helende werking.

⁷ Informatie over deze en andere voorbeelden zal te vinden zijn bij de Expertise Unit Sociale Stabiliteit, vanaf 2015

- Methode om lastige onderwerpen (Holocaust, de problematiek in het Midden-Oosten) te bespreken in de klas door middel van peereducatie. Een voorbeeld hiervan is de module Tweede Wereldoorlog in Perspectief, te vinden op <http://www.schoolenveiligheid.nl>
- Ouder-ondersteuningsprogramma's voor het omgaan met radicaliserende jongeren.

Dergelijke projecten hebben een breed bereik. Daarom is het lastig hun bijdrage aan de preventie van radicalisering te bewijzen. Projecten moeten zich in elk geval richten op 1) mensen die vatbaar zijn voor de extremistische boodschap en op 2) mensen met overtuigend leiderschap die mogelijk alternatieven bieden voor de democratische boodschap. Om beide categorieën personen te identificeren, zijn goede netwerken nodig binnen de relevante gemeenschappen (zie 2.5).

Leren van jongerenwerk

We kunnen leren van wat bekend is over het werken met jongeren, vooral rond identiteitskwesties. Jongeren tussen 14 en 21:

- Luisteren meestal eerder naar leeftijdsgenoten of geloofwaardige rolmodellen, dan naar ouders of docenten.
- Vinden sub-/contra-culturele ideeën en uitingen aantrekkelijk en zijn geneigd boodschappen van de mainstream af te wijzen.
- Zijn onder de indruk van personen met uitgebreide kennis van hun passies (in dit geval van de ideologie of religie).
- Zijn alleen ontvankelijk voor personen die echt (lijken) te geven om hun welzijn.
- Staan vooral open voor methoden die een persoonlijke ervaring bieden (niet lang luisteren of lezen), in een geborgen omgeving, bij voorkeur met een creatieve interactie.

Voorbeelden van projecten die de weerbaarheid van deze doelgroep versterken en die werken met bovengenoemde observaties⁸:

- Training 'Diamant': voor (moslim)jongeren, ontwikkelt kritisch denken, omgaan met intercultureel conflict en vaardigheden voor sociale participatie. Er is ook een train-the-trainer programma.
- Inbox: reizende interactieve expositie die vooroordelen blootlegt door ervaringen van uitsluiting op te roepen en bespreekbaar te maken.

- Peereducatie: kwesties van identiteit en religie bespreekbaar maken met inzet van leeftijdsgenoten.

Tot slot: het spreekt voor zichzelf dat bepaalde psychologische en psychiatrische stoornissen ook de aantrekkingskracht van extremisme kunnen versterken. Dat is zeker zo als die stoornissen gepaard gaan met een verhoogde perceptie van dreiging of verminderde empathie. Daarom is het belangrijk dat eerstelijnsverleners (zeker in de ggz-sector) goed voorbereid zijn om signalen hierover op te vangen en met de juiste personen te delen. Zeker bij collectieve 'trigger events' – een gewelddadige confrontatie of andere heftige gebeurtenis – is het zaak dat goede professionals aanwezig zijn om emoties te kanaliseren, escalatie te voorkomen en te signaleren waar individuen 'doorslaan'. Dit zijn de momenten waar goede netwerken en relaties alle investering direct terugbetalen.

3.3 Alternatieven voor extremistisch aanbod

Extremisten zijn experts in het geven van antwoorden op allerlei vragen door ze in hun eigen frame te betrekken: jij wordt gepest op school (onrecht) omdat zij (de vijand) nooit zullen begrijpen wie jij werkelijk bent (onze broeder/zuster). Vecht met ons (zingeving) en wij veranderen het systeem (radicale opdracht) en zullen een glorieus leven hebben (happy ending).

Extremisten steeds professioneler

De toenemende professionaliteit en assertiviteit waarmee extremisten deze boodschap verkondigen maakt het lastig om die te weerspreken. Op nationaal niveau komt een meldpunt voor extremistische boodschappen op het internet. Er zijn maatregelen om haatzaaiend en opruiend materiaal van internet te halen. Er is informatie beschikbaar over de onjuistheden in de jihadistische propaganda en er zijn legio voorbeelden waar jihadisten in hun eigen praktijken de beloofde broederschap en rechtvaardigheid in het geheel niet waarmaken.

⁸ Informatie verkrijgbaar via de Expertise Unit Sociale Stabiliteit en Radicalisering.

Gemeenten en lokale partners kunnen bovengenoemde acties versterken door het bewustzijn van jongeren voor dergelijke manipulaties⁹ te verhogen. Via de toolbox Extremisme is een 'handreiking democratisch weerwoord' beschikbaar die eerstelijns werkers ondersteunt bij het in gesprek gaan met radicaliserende jongeren (hier zijn ook trainingen voor). Ook zijn er initiatieven van lokale moslimorganisaties om zich uit te spreken tegen het jihadisme en alternatieven voor de jeugd te bieden. Deze initiatieven kunnen met andere gemeenten gedeeld worden, om zo een landelijke beweging op gang te brengen.

Naast maatschappelijke sleutelfiguren kunnen ook bestuurders bijdragen door zich expliciet uit te spreken tegen extremistische uitingen. Er zijn voorbeelden waar burgemeesters radicale predikers op het matje riepen en hen wezen op hun maatschappelijke verantwoordelijkheid.

3.4 Deradicalisering

Als individuen ondanks alles toch verder radicaliseren, is het de vraag hoe dit proces te stoppen en zelfs te keren. Hier is het zinvol 'disengagement' (het loskomen van de extremistische invloedssfeer) te onderscheiden van echte 'de-radicalisering' (het afzweren van het extremistisch gedachten-goed). Het eerste ligt meer in het bereik van de overheid dan het laatste.

De meeste disengagement gebeurt buiten formele programma's. Maar soms is het mogelijk – vooral in gevangenis- en reclasseringstrajecten – om een persoon in georganiseerde vorm te begeleiden. Denk aan contact met een de-radicaliseringsexpert, steun bij verslavingszorg, schuldaflossing en conflictbemiddeling. De begeleiding kan zowel materieel zijn (dagbesteding, stage, werk, school) als immaterieel (religieuze/ideologische begeleiding om de horizon te verbreden, het perspectief te veranderen).

Randvoorwaarden voor de-radicaliseringstrajecten:

- 1 *Draagvlak*: Politieke en bestuurlijke steun is nodig om dergelijke langdurende, intensieve trajecten vol te houden.

- 2 *Specifieke deskundigheid*: gemotiveerd leiderschap, deskundige casemanagement en begeleiding.
- 3 *Vertrouwelijkheid*: in dergelijke trajecten werkt totale transparantie naar alle betrokken juist contraproductief.
- 4 *Zorgperspectief*: de effectiviteit hangt helemaal samen met een sterke relatie met een mentor op basis van vertrouwen, respect en betrokkenheid.
- 5 *Verwachtingsmanagement*: disengagement, en zeker de-radicalisering, zijn zaken van hele lange adem. Het directe rendement van de investeringen is niet altijd zichtbaar. De persoon in kwestie kan een tijdelijke terugval hebben en daarmee zijn ondersteunende omgeving in verlegenheid brengen. Een eventueel succes is niet altijd makkelijk te relateren aan het project. Juist daarom is politieke en bestuurlijke steun van grote betekenis.

Exitfaciliteit

Een van de maatregelen uit het actieprogramma Aanpak Jihadisme bestaat uit een nieuw op te richten exitfaciliteit in Nederland. Deze faciliteit begeleidt vanaf 2015- onder strenge voorwaarden - mensen die uit het jihadisme willen stappen. Zij krijgen hiermee onder andere een beter toekomstperspectief. Psychologische hulpverlening kan hier onderdeel van zijn. Momenteel verkennen het ministerie van SZW en NCTV samen met partners hoe een dergelijke faciliteit zorgvuldig in te richten.

Familieondersteuning

Op korte termijn komt er een onafhankelijk steunpunt voor de families van jihadisten en (potentiële) jihadgangers. Vragen van ouders gaan zowel over preventie van radicalisering als over het voorkomen van uitreis. Daarom werken het ministerie van SZW, maatschappelijke organisaties en de NCTV samen. Een kwartiermaker zet deze faciliteit op, in nauwe samenwerking met bestaande maatschappelijke initiatieven. Het steunpunt gaat begin 2015 van start.

⁹ Op www.ontmaskermanipulatie.nl vindt u meer informatie over het herkennen van en omgaan met manipulaties van dwingende groeps culturen (ook las van religie).

Iedere gemeente kan te maken krijgen met opsporingsonderzoeken naar terrorisme en met arrestaties van terrorismeverdachten binnen haar grondgebied.

4 Aanpak terroristische activiteiten

4.1 Inleiding

Iedere gemeente kan te maken krijgen met opsporingsonderzoeken naar terrorisme en met arrestaties van terrorismeverdachten binnen haar grondgebied.

Dit hoofdstuk beschrijft de rollen en verantwoordelijkheden op een aantal belangrijke gebieden:

- het opsporen van terroristische activiteiten
- het signaleren van mogelijke voorbereidingshandelingen voor terroristische activiteiten
- de vreemdelingrechtelijke aanpak
- de casusgerichte aanpak

Ook gaat dit hoofdstuk kort in op de samenwerking en de informatie-uitwisseling die kan bijdragen aan het onderzoek en de aanpak van terrorismeverdachten.

4.2 Opsporen van terroristische activiteiten

Nederland heeft sinds de inwerkingtreding van de Wet terroristische misdrijven meer mogelijkheden om terroristische activiteiten aan te pakken. Het OM is verantwoordelijk voor de opsporing en vervolging. Opsporingsonderzoeken naar strafbare terroristische activiteiten worden uitgevoerd onder gezag van het Openbaar Ministerie. Dat zal in veel gevallen gebeuren onder gezag van het Landelijk Parket. Omdat bij terrorisme veelal sprake is van regio-overschrijdende netwerken, is samenhang en coördinatie in de opsporingsactiviteiten onontbeerlijk. Op nationaal niveau heeft de Dienst Landelijke Recherche van de Landelijke Eenheid de taak om opsporingsonderzoeken uit te voeren naar terrorisme en activisme. In geval van kleinschalige of sterk regionaal

gebonden netwerken, activiteiten of incidenten vindt het opsporingsonderzoek plaats onder gezag van het betrokken arrondissementsparket. In dat laatste geval kunnen er toch, bijvoorbeeld naar aanleiding van de bevindingen in het onderzoek, redenen zijn dit onderzoek over te dragen aan het Landelijk Parket. In dat geval gaan de betrokken hoofdofficieren van justitie hierover met elkaar in overleg.

In opsporingsonderzoeken die vanuit regionale eenheden van de politie worden uitgevoerd naar commune delicten, zoals documentvervalsing of fraude, kan sprake zijn van een mogelijke connectie met terroristische activiteiten. In opsporingsonderzoeken naar terroristische activiteiten kan informatie van de AIVD of MIVD een belangrijke rol spelen. Deze informatie wordt neergelegd in de vorm van zogeheten ambtsberichten, die door de betreffende inlichtingendienst aan het OM ter beschikking worden gesteld. Deze ambtsberichten kunnen ook de aanzet vormen voor een onderzoek. Aan de regionale eenheden van de politie kan worden gevraagd ondersteuning te leveren bij een landelijk onderzoek. Daarnaast zal in de regiokorpsen inzet worden gevraagd op zaken die verband houden met de terroristische dreiging, zoals onderzoeken naar brandstichtingen, vernielingen en bekladdingen.

Inzet opsporingsbevoegdheden en Wet Verruiming mogelijkheden tot opsporing en vervolging van terroristische misdrijven

De ernst en waarschijnlijkheid van de vermoedelijke delicten of dreiging bepalen de in te zetten opsporingsbevoegdheden.

De wet Verruiming mogelijkheden tot opsporing en vervolging van terroristische misdrijven biedt de wettelijke basis voor het inzetten van bijzondere opsporingsmethoden – zoals observatie, infiltratie, pseudo-koop en de telefoontap – als er aanwijzingen zijn dat een terroristische aanslag wordt voorbereid.

Daarnaast mag de officier van justitie in bepaalde gebieden personen preventief laten fouilleren en voertuigen en voorwerpen laten onderzoeken. De wet kent verder meer bevoegdheden toe om in een verkennend onderzoek informatie te verzamelen over groepen die mogelijk een aanslag beramen. Ook kunnen bij een terroristische dreiging verdachten eerder in

bewaring worden genomen. Een redelijk vermoeden van schuld is voor een verdenking voldoende.

4.3 Aanhouden van terrorismeverdachten

Bij de aanhouding en arrestatie van terrorismeverdachten moeten de autoriteiten er rekening mee houden dat de verdachten bereid zijn hun leven op te offeren of dat zij beschikken over destructieve middelen of technieken. Zo nodig moeten de speciale eenheden worden ingeschakeld. Op het moment dat er daadwerkelijk tegen deze personen wordt opgetreden, kunnen er problemen ontstaan op het terrein van de openbare orde of kunnen de omwonenden risico lopen. Ook kan de aanhouding van bepaalde personen binnen een gemeente maatschappelijke onrust veroorzaken. Het is daarom noodzakelijk dat de burgemeester vóór het optreden tenminste op hoofdlijnen wordt geïnformeerd over de actie. Op die manier heeft de burgemeester de gelegenheid om zich voor te bereiden. Een aandachtspunt is dat vroegtijdige en zichtbare openbare ordemaatregelen de operationele uitvoering van de aanhoudingsacties kunnen bemoeilijken. Dat moet zo veel mogelijk worden voorkomen.

4.4 Signaleren van voorbereidingshandelingen

(Wijk-)agenten kunnen tijdens hun werk signalen opvangen die duiden op mogelijke voorbereidingen voor terroristische acties. In het schema op de volgende pagina staan voorbeelden van dergelijke signalen (de 6 V's) genoemd.

De agenten melden de waargenomen signalen bij de regionale informatiecoördinator. Ook denkbaar is dat medewerkers van andere (gemeentelijke) instellingen of organisaties in hun dagelijkse werk dit soort situaties tegenkomen. Denk daarbij aan medewerkers van de burgerlijke stand, woningbouwcorporaties en energie- of waterbedrijven. Het is van belang dat zij hierop alert zijn en zorgwekkende signalen bij de politie melden.

Signalen van voorbereidingshandelingen

Valuta	Vals geld, grote hoeveelheden contant geld of vreemde valuta, ongebruikelijke financiële transacties, fraude met sofinummers en financiële gegevens, plegen van geldverschaffende criminaliteit.
Verblijf	Regelmatige bewonerswisselingen, langdurige afwezigheid van bewoners, frequente in- en uitloop van personen, illegale bewoning, afwijkend gebruik van opslagplaatsen.
Voorbereiding	Video's of foto's maken van mogelijke doelen, samenstellen van plattegronden, observeren bewakingsprocedures, verdacht ophouden in de nabijheid van risico-objecten.
Voorwerpen	Plattegronden, bouwtekeningen, navigatiemiddelen, militaire of chemische handboeken, observatiemiddelen, stoffen om explosieven mee te maken, wapens.
Vervoer	Auto als observatievoertuig, buitenlands kenteken, langdurig onbeheerd achtergelaten auto, aankoop auto via contante betaling, diefstal bedrijfsauto/klein vaartuig.
Valse documenten	Paspoorten, rijbewijzen, creditcards, verblijfsvergunningen, veelvuldige aangifte vermissing documenten.

Terrorismedinanciering

Toeziethouders en vertegenwoordigers van het bankwezen (en andere melders) hebben een 'terrorisme-indicator' vastgesteld. Als banken en andere melders het vermoeden hebben dat het gaat om financiering van terrorisme, dan rapporteren zij op basis van deze indicator aan het Meldpunt Ongebruikelijke Transacties (MOT). Als de analyse van het MOT daar aanleiding toe geeft, wordt de transactie als verdacht doorgegeven aan de politie. Wel moet worden aangetekend dat het herkennen van dergelijke transacties zeer lastig is, ook daar terrorismedinanciering niet volgens geijkte patronen verloopt en het vaak gaat om kleine bedragen.

4.5 Vreemdelingrechtelijke aanpak

Binnen de Immigratie- en Naturalisatiedienst (IND) is een speciale unit opgericht die onder meer terrorismegerelateerde zaken aanpakt via vreemdelingrechtelijke maatregelen, zoals het beëindigen van verblijf en het verklaren van iemand tot ongewenste vreemdeling. Ook onderzoekt deze unit de mogelijkheden om de naturalisatie van vreemdelingen in te trekken. Samen met de politie en de Koninklijke Marechaussee neemt de IND de verwijdering van vreemdelingen van wie het verblijf wordt beëindigd, actief ter hand.

4.6 De casusgerichte aanpak

Bij de aanpak van alle vormen van radicalisering is maatwerk van belang. Voor de aanpak van het jihadisme is een specifieke, casusgerichte aanpak ontwikkeld. De burgemeester kan in de lokale driehoek een specifieke aanpak bespreken van een geradicaliseerde persoon en zijn omgeving. Deze aanpak richt zich op (potentiële) jihadreizigers en terugkeerders. In alle relevante gemeenten vinden multidisciplinaire casusoverleggen plaats om de beste invalshoek te bepalen. De deelnemende partners (naast politie en OM zijn dat ook de reclassering, jeugdzorg, kindbescherming en jongerenwerkers) stellen vanuit een gedeeld beeld interventies vast om potentiële jihadgangsters en terugkeerders extra in de gaten te houden, en waar mogelijk los te weken uit het extremisme. De multidisciplinaire aanpak staat altijd in het teken van het verminderen van de ingeschatte dreiging. Interventies zijn casusafhankelijk en variëren in intensiteit, vorm en mate van dwang. Zij worden daar ingezet waar ze het meeste effect

sorteren. In de regel wordt gebruik gemaakt van een combinatie van inlichtingenmatige monitoring, het uitwerken van (strafrechtelijke of bestuurlijke) handhavingsopties en/of enige vorm van persoonlijke begeleiding.

Elke jihadganger komt bij terugkomst in het vizier van de autoriteiten. Per geval doet het OM strafrechtelijk onderzoek naar aanleiding van het buitenlands verblijf en mogelijk andere strafbare handelingen. Daarnaast worden ook bestuurlijke maatregelen overwogen. Het gaat dan om het stopzetten van uitkeringen, studiefinanciering en het vervallen verklaren van paspoorten. Het is daarbij steeds maatwerk, waarbij de nadruk ligt op het losweken van geradicaliseerde personen uit de jihadistische omgeving (zowel voor als na de jihadreis).

Voor veel gemeenten die te maken krijgen met jihadgang is deze specifieke problematiek nieuw. Er blijkt veel behoefte aan kennis en informatie over deze problematiek te zijn. De NCTV en de AIVD hebben de afgelopen periode veel gedaan om gemeenten te helpen voorbereid te zijn:

- De ondersteuning van het lokaal bestuur en andere lokale partners is versterkt: in alle relevante gemeenten worden de burgemeesters regelmatig geïnformeerd over de ontwikkelingen in hun gemeenten;
- Casusoverleggen zijn geïnitieerd: per gemeente hebben de NCTV en de AIVD strategische sessies georganiseerd over het opzetten van een casusoverleg. Als een gemeente behoefte heeft aan een dergelijk casusoverleg kan contact worden opgenomen met de NCTV;
- Onder coördinatie van de NCTV vindt maandelijks uitwisseling plaats tussen de meest relevante gemeenten, waarbij ook de AIVD aansluit;
- Ook op nationaal niveau komen partners (NCTV, AIVD, politie en OM) regelmatig bijeen.

4.7 De Contraterrorisme-Infobox

De Contraterrorisme-infobox (CT-Infobox) is een samenwerkingsverband van AIVD, politie, IND, MIVD, OM en FIOD-ECD, waarbij vanaf één locatie alle relevante informatie uit bestanden van de samenwerkingspartners kan worden gebundeld. Het gaat om informatie over personen en netwerken die op een of andere manier betrokken zijn bij terrorisme, in het bijzonder jihadistisch terrorisme.

Via bundeling, vergelijking en analyse van de gegevens is het mogelijk snel de beschikbare informatie te beoordelen. De deelnemende organisaties beoordelen de informatie en op basis daarvan stellen ze een advies op aan één of meer van de deelnemende organisaties over de te treffen maatregelen (monitoren, inlichtingenmatig onderzoeken, strafrechtelijk aanpakken, vreemdelingrechtelijk aanpakken of persoonsgericht verstoren). De CT-Infobox verstrekt niet zelfstandig informatie aan derden. In de praktijk krijgen lokale overheden niet direct met de CT-Infobox te maken.

Dreigingen van terroristische acties oefenen een grote druk uit op lokale autoriteiten.

5 Terroristische dreigingen

5.1 Inleiding

Dreigingen van terroristische acties oefenen een grote druk uit op lokale autoriteiten. Hoewel er nog geen sprake is van een calamiteit, kan het nodig zijn dat lokale autoriteiten op basis van de inschatting van de ernst en waarschijnlijkheid van de dreiging al in actie komen. Dit hoofdstuk gaat in op de verschillende vormen van terroristische dreigingen:

- een algemene dreiging voor Nederland
- een dreiging tegen een object, dienst of persoon
- een dreiging tegen een (vitale) bedrijfssector.

Het hoofdstuk sluit af met enkele noties over de communicatie en woordvoering bij dreigingen.

5.2 Het dreigingsbeeld

Niet iedere gemeente heeft hetzelfde risicoprofiel. Relevante factoren voor de lokale dreiging zijn bijvoorbeeld de aanwezigheid van vitale objecten of sectoren, de omvang en samenstelling van de bevolking, de aanwezigheid van inwoners met een verhoogd risicoprofiel of de hoeveelheid grootschalige evenement(en) in de gemeente.

Om meer inzicht te krijgen in het lokale dreigingsbeeld is allereerst het Dreigingsbeeld Terrorisme Nederland (DTN) een relevante bron. Het DTN, een product van de NCTV, is een globale analyse van de nationale en internationale terroristische dreiging tegen Nederland en zijn belangen. Het DTN komt vier keer per jaar uit. Voor het DTN maakt de NCTV gebruik gemaakt van (geheime) informatie van diensten belast met terrorismebestrijding en/of het tegengaan van radicaliseringsprocessen. Ook wordt informatie gebruikt uit openbaar toegankelijke bronnen, bestuurlijke bronnen en analyses van de NCTV zelf. Een vertrouwelijke versie wordt

verspreid onder de burgemeesters van de G4 en G32, de Commissarissen van de Koning, de politiechefs en de hoofdofficieren van justitie.

Het DTN hanteert vier dreigingsniveaus: minimaal, beperkt, substantieel en kritiek. Deze niveaus kunnen worden beschouwd als bandbreedtes zonder harde scheidslijnen. In de tabel op de pagina hiernaast treft u ter illustratie een aantal voorbeelden aan van elementen die, als zij aan de orde zijn, richting geven bij het bepalen van het dreigingsniveau.

Op het moment van uitgave van deze handreiking is de terroristische dreiging 'substantieel'. Het actuele dreigingsniveau staat vermeld op de website www.nctv.nl. Aan het algemene dreigingsniveau zijn geen specifieke beveiligingsmaatregelen verbonden. Wel worden op basis van ieder DTN beleidsaanbevelingen gedaan.

Naast het DTN zijn er ook enkele andere documenten waarin gemeenten relevante aanknopingspunten kunnen vinden voor de dreiging op lokaal niveau, zoals de nota's van de AIVD (waaronder de meest recente, Transformatie van het jihadisme in Nederland; zwermodynamiek en nieuwe slagkracht). Gemeenten spelen verder een hoofdrol bij het creëren van een accuraat beeld van radicalisering binnen hun domein. Via (systematische) bevraging van lokale instanties en functionarissen die veel contact hebben met burgers (wijkagenten, jongerenwerkers, leerplichtambtenaren en scholen), kunnen zij hier een beeld van schetsen.

Verder moet een gemeente op de hoogte zijn van sectoren binnen de gemeente die zijn aangesloten bij het Alerteringsstelsel Terrorismedebestrijding. Ook vitale objecten binnen de gemeente moeten bekend zijn. Een aantal politie-eenheden overlegt met dergelijke bedrijven en instellingen over preventieve additionele beveiligingsmaatregelen. In de lokale driehoek kunt u via de portefeuillehouder Conflict- en Crisisbeheersing van de politie-eenheid contact leggen met de NCTV/Coördinator Bewaking en Beveiliging (NCTV/CBB). Zo krijgt u een actueel inzicht in de dreigingen en procedures.

Burgemeesters moeten een algemeen beeld hebben van de personen in hun gemeente die verbonden zijn aan personen of organisaties die gelieerd zijn aan terrorisme. Een burgemeester is voor zijn informatiepositie over de

Dreigingsniveaus in het Dreigingsbeeld Terrorisme Nederland

Minimaal	<ul style="list-style-type: none"> - Er is nauwelijks aanwezigheid van nationale en internationale terroristische netwerken - Het is niet waarschijnlijk dat aanslagen worden gepland - De open samenleving en het risicokarakter van een moderne samenleving houden dit niveau in stand
Beperkt	<ul style="list-style-type: none"> - Er worden geen nieuwe trends of fenomenen onderkend - Aanslagen blijken te kunnen worden voorkomen - Nederland wordt niet of nauwelijks genoemd in verklaringen van serieus te nemen terroristische netwerken
Substantieel	<ul style="list-style-type: none"> - Er worden nieuwe trends en fenomenen ontdekt waar dreiging van uitgaat - De kans dat een aanslag in Nederland zal plaatsvinden is reëel - Aanslagen vinden plaats in andere, met Nederland vergelijkbare landen - Radicalisering en rekrutering vindt op aanzienlijke schaal plaats - Nederland wordt geregeld genoemd in verklaringen van serieus te nemen terroristische netwerken
Kritiek	<ul style="list-style-type: none"> - Er zijn zeer sterke aanwijzingen dat een aanslag in Nederland zal plaatsvinden - In Nederland heeft een aanslag plaatsgevonden en vervolgaanslagen zijn zeer waarschijnlijk - Nederland wordt vaak genoemd in zeer serieus te nemen verklaringen van terroristische netwerken en specifieke doelen worden daarbij serieus bedreigd

dreigingssituatie in zijn gemeente mede afhankelijk van de informatie die beschikbaar is bij externe (landelijke) diensten en organisaties. Dit zijn onder meer de AIVD, de NCTV, de politie en het openbaar ministerie. Het gaat hierbij bijvoorbeeld om specifieke informatie over personen en organisaties die een rol spelen bij radicalisering.

Gemeenten kunnen deze informatie onder meer nodig hebben om te bepalen of zij met deze personen of organisaties kunnen samenwerken, of dat zij deze juist bestuurlijk of anderszins moeten aanpakken. Een burgemeester moet er van uit kunnen gaan dat centrale diensten en organisaties hem zo veel mogelijk actief en tijdig informeren over zaken die hij moet weten om zijn taken goed te kunnen uitvoeren. Ook moet hij erop kunnen vertrouwen dat een dienst of organisatie die hem niet of slechts beperkt informatie verstrekt, dat op goede gronden doet. Aan de andere kant zijn organisaties als de AIVD en de politie bij hun informatievoorziening uiteraard gebonden aan wettelijke bepalingen zoals de Wet op de inlichtingen- en veiligheidsdiensten 2002 en de Politiewet 2012. Specifieke informatie over radicale of (mogelijk) bij terroristische activiteiten betrokken personen, organisaties of netwerken wordt aan de burgemeester verstrekt als dit in het belang is van de openbare orde of de nationale veiligheid.

In sommige gevallen moet het belang van het delen van bepaalde informatie worden afgewogen tegen het risico van verstoring van lopende onderzoeken of het risico van onthulling van geheime bronnen of werkwijzen. Het adviesrapport van de werkgroep gegevensverstrekking 'Vaste verbindingen' aan de Minister van Binnenlandse Zaken en Koninkrijksrelaties (november 2005) gaat nader in op de verstrekking van gegevens aan burgemeesters door landelijke diensten.

5.3 Dreiging tegen personen, objecten of evenementen: het Stelsel Bewaken en Beveiligen

Het stelsel bewaken en beveiligen is na de aanslag op Pim Fortuyn in 2002 ingesteld. Het doel van het stelsel is het voorkomen van aanslagen op personen, objecten en diensten. Het Openbaar Ministerie, inlichtingen-

en veiligheidsdiensten, politie-eenheden en bestuurlijke organisaties werken samen om ervoor te zorgen dat personen, objecten en diensten zo veilig en zo ongestoord mogelijk kunnen functioneren. In het stelsel is geregeld hoe op basis van dreigings- en risico-informatie tot beveiligingsmaatregelen wordt besloten. De verantwoordelijkheid voor het uitvoeren van beveiligingsmaatregelen is ook in het stelsel geregeld. De verantwoordelijkheden in het stelsel zijn vastgelegd in de Politiewet en andere wetgeving.

Uitgangspunt van het Stelsel Bewaken en Beveiligen is dat burgers en bedrijven zelf verantwoordelijk zijn voor hun veiligheid. De overheid neemt pas beveiligingsmaatregelen als een burger op eigen kracht of met hulp van de organisatie waar hij werkzaam is geen weerstand kan bieden tegen de aantasting van zijn veiligheid. Ook komt de overheid in actie als de dreiging en het risico daartoe aanleiding geven. Dat geldt ook voor dreigingen die de normale beveiligingsnormen van een bedrijf te boven gaan.

Het tweede uitgangspunt is dat het waken over de veiligheid voornamelijk decentraal (bij de burgemeester en hoofdofficier van justitie) is belegd. Dat betekent dat de veiligheidszorg voor alle personen, objecten en diensten onder verantwoordelijkheid van het decentrale gezag plaatsvindt. Uitzondering hierop zijn bepaalde (groepen) personen, objecten en diensten die een nationaal belang vertegenwoordigen. Dan heeft het centrale gezag wel een bijzondere verantwoordelijkheid voor de veiligheid. Deze mensen, objecten en diensten zijn opgenomen op de zogenoemde limitatieve lijst. Overigens is het beschermingsniveau in het decentrale domein kwalitatief hetzelfde als in het rijksdomein.

Bij een dreiging tegen een persoon ligt de verantwoordelijkheid voor de beslissing over beveiligingsmaatregelen in het domein van de strafrechtelijke handhaving (hoofdofficier van justitie). Op advies van de portefeuillehouder Conflict en Crisisbeheersing (CCB) van de regionale politie-eenheid bepaalt de hoofdofficier of en zo ja welke (spoed) maatregelen nodig zijn. De hoofdofficier zorgt ervoor dat betrokkene over de dreigingsinschatting en de (spoed)maatregelen wordt geïnformeerd. Ligt het te verwachten effect en de aard van de gebeurtenis op het terrein van de openbare orde, dan ligt het primaat bij de burgemeester. In dat

geval worden extra veiligheidsmaatregelen ingezet onder verantwoordelijkheid van de burgemeester.

In de praktijk liggen openbare orde- en strafrechtelijke handhavingstaken dicht bij elkaar. Bij ordeverstoringen worden vaak ook strafbare feiten gepleegd, terwijl sommige strafbare feiten op hun beurt weer een verstoring van de openbare orde betekenen. Het treffen van adequate veiligheidsmaatregelen om strafbare feiten of ordeverstoringen te voorkomen, maakt in ieder geval deel uit van de verantwoordelijkheid van het lokale gezag. De inzet van extra veiligheidsmaatregelen dient om die reden onderwerp van gesprek te zijn in de lokale driehoek.

Werking van het stelsel

Het stelsel Bewaken en Beveiligen werkt zowel op decentraal als op rijksniveau met een bepaalde systematiek voor het bepalen van het dreigingsniveau en het afwegen van risico's. Op decentraal en rijksniveau worden dezelfde speciaal ontwikkelde formats en tabellen gehanteerd. Aan de hand van de tabellen wordt een inschatting gegeven van de mate van 'ernst' en 'waarschijnlijkheid' (effect en voorstelbaarheid) van de dreiging. Hierdoor ontstaat een glijdende schaal van dreigingsniveaus.

De dreigingsinschatting voor het decentrale overheden wordt vervaardigd door de Dienst Regionale Informatieorganisatie (DRIO) van de betreffende regionale eenheid. Als daar aanleiding voor is, bijvoorbeeld wanneer andere regionale eenheden mogelijk over relevante informatie beschikken, kan DLIO (Dienst Landelijke Informatie Organisatie) een dreigingsanalyse opstellen. De inschatting voor de rijksoverheid wordt, afhankelijk van de aard, gevraagd en ongevraagd door de diensten (AIVD, MIVD en DLIO) vervaardigd.

Voor het vaststellen van het dreigingsniveau gebruiken de diensten een model met een dubbele kwalificering. De elementen 'ernst' en 'waarschijnlijkheid' geven een indicatie of de overheid iets zou moeten ondernemen tegen een dreiging. Onderstaande kolommen kunnen daarbij behulpzaam zijn. Doel hiervan is om bijvoorbeeld bij een dreiging, waarvan de ernst als 'zeer ernstig' en de waarschijnlijkheid als 'zeer laag' wordt gekwalificeerd, niet tot een overreactie te komen en andersom. Dit maakt maatwerk mogelijk.

Ernst van de gebeurtenis

Categorie	Effect	Aard
Zeer ernstig	Massaal aantal dodelijke slachtoffers. Uitval van (delen van) vitale infrastructuren (eventueel, zonder dat direct mensenlevens in gevaar worden gebracht). Maatschappelijke ontwrichting.	Grootschalige aanslag met gebruik van CBRN-middelen of conventionele middelen met een CBRN-effect.
Ernstig	Vrees voor het leven van één of enkele personen. Samenleving ernstig geschokt.	Aanslag, doodslag, moord, gijzeling, ontvoering, sabotage, brandstichting, (terroristische) aanslag in het buitenland met massaal aantal slachtoffers.
Gemiddeld	Grootschalige openbare ordeverstoringen. Grote zaakschade aan niet-vitale objecten. Fysieke integriteit VIP geschonden.	Handgemeen tijdens openbaar bezoek VIP, geweldadige confrontatie tussen (politieke) groeperingen, mishandeling.
Matig	Kleinschalige ordeverstoringen. Intimidatie VIP.	Bestuurlijke ongehoorzame acties (bijv. bezetting, opstootjes/demonstraties met geweldadige elementen).
Niet ernstig	Geen effecten voor de nationale veiligheid (inclusief openbare orde).	Vreedzame demonstraties, aanbieden petitie.

Waarschijnlijkheid van de gebeurtenis

Categorie	Beschikbare informatie	Aard informatie
Zeer hoog	Concrete aanwijzingen (feiten en omstandigheden) dat een gebeurtenis geëffectueerd zal worden; bekendheid van plaats en tijd.	Er zijn personen of groeperingen bekend met de intentie een gebeurtenis te laten plaatsvinden. Voorbereidingshandelingen geconstateerd.
Hoog	Concrete aanwijzingen dat een gebeurtenis zich zal voordoen, alleen tijd en plaats zijn niet bekend.	Er zijn personen of groeperingen bekend met de intentie een gebeurtenis te laten plaatsvinden. Voorbereidingshandelingen geconstateerd (zoals aanschaf/aanwezigheid middelen, verkenningen, plannen/tekeningen, trainingen).
Gemiddeld	Geen concrete aanwijzingen, maar de gebeurtenis is voorstelbaar.	Er zijn personen of groeperingen bekend met de intentie een gebeurtenis te laten plaatsvinden, waarbij verwacht mag worden en/of bekend is, dat men beschikt over de benodigde kennis en capaciteit.
Laag	Geen concrete aanwijzingen, maar de gebeurtenis wordt nog enigszins voorstelbaar geacht.	Er zijn personen of groeperingen bekend met de intentie een gebeurtenis te laten plaatsvinden, die niet beschikken over – of waarvan niet bekend is dat zij beschikken over – de daarvoor benodigde kennis en/of capaciteit (met capaciteit wordt in dit verband mankracht bedoeld).
Zeer laag	Geen concrete aanwijzingen en de gebeurtenis wordt evenmin voorstelbaar geacht.	Er zijn geen personen of groeperingen bekend met de intentie een gebeurtenis te laten plaatsvinden, en/of er is geen informatie beschikbaar.

Proces

Uitgangspunt van het stelsel Bewaken en Beveiligen is dat beveiligingsmaatregelen worden genomen op basis van dreiging en risico. Een aangifte door een bedreigde persoon of een melding van een opsporings- en/of inlichtingendienst is het startpunt om te kijken of bewakings- en beveiligingsmaatregelen nodig zijn. Om zicht te krijgen op de dreiging en het risico, leveren politie en inlichtingen- en veiligheidsdiensten de volgende, vastgestelde producten aan:

- Dreigingsmelding
- Dreigingsinschatting
- Dreigingsanalyse
- Risicoanalyse

Een belangrijk product is de *dreigingsinschatting*. Hierbij wordt ingeschat hoe ernstig de gebeurtenis is als die plaatsvindt en hoe groot de kans is dat deze gebeurtenis daadwerkelijk zal gaan plaatsvinden. Lokaal bevoegd gezag evalueert de dreigingsinschatting. Voor het rijksoordinatie domein doet de Coördinator Bewaking en Beveiliging (CBB) van de Nationaal Coördinator Terrorisbestrijding en Veiligheid dit. Bij de dreigingsinschatting houdt men rekening met verschillende aspecten, waaronder open bronnen en informatie verkregen via andere kanalen. Het lokaal bevoegd gezag stelt het dreigingsniveau vast op basis van een zo compleet mogelijk beeld.

Bij het vaststellen van een dreigingsinschatting kan men gebruik maken van de informatie die aanwezig is bij de Dienst Regionale Informatieorganisatie (DRIO) van de betreffende regionale eenheid. Daar komt binnen de betreffende politie-eenheid de informatie samen van de Criminele Inlichtingeneenheid (CIE), Regionale Inlichtingendienst (RID) en andere relevante politie-informatie. Ook de AIVD kan voor het decentrale domein dreigingsinformatie aanleveren, als het gaat om de nationale veiligheid. De AIVD levert de informatie in zo'n geval aan de regionale portefeuillehouder CCB.

Soms is een dreigingsmelding niet concreet genoeg, of worden er meerdere soortgelijke dreigingen geuit (denk aan kogelbrieven, dreigemails). Dan kan een *dreigingsanalyse* uitgevoerd worden. Een dreigingsanalyse is een onderzoek naar het bestaan van een mogelijke dreiging voor vastgestelde belangen. In de dreigingsanalyse kijkt men

zowel naar de bedreiger als naar de bedreigde persoon, het bedreigde object of de bedreigde dienst gekeken.

De hoofdofficier van justitie of burgemeester kan de portefeuillehouder CCB de opdracht geven een verzoek tot een dreigingsanalyse in te dienen bij het Nationaal Informatieknooppunt (NIK) van de dienst Landelijke Informatieorganisatie (DLIO). De portefeuillehouder CCB stelt dan ook de landelijk officier Bewaking en beveiliging op de hoogte van de aanvraag voor een dreigingsanalyse.

Als sprake is van een dreiging waarbij de nationale veiligheid aan de orde is, kan het in bijzondere gevallen voorkomen dat náást de dreigingsanalyse door de politie ook een *risicoanalyse* door de AIVD ten behoeve van het decentrale domein wordt opgesteld. Risicoanalyses kunnen bijvoorbeeld worden uitgevoerd bij een internationaal sportevenement binnen de gemeente of een bijeenkomst met buitenlandse VIP's in de gemeente. Bij een risicoanalyse kijkt men naar concrete en potentiële dreigingen en houdt daarbij rekening met alle aspecten. Daarnaast staan de criteria belang, dreiging en weerstand bij een risicoanalyse centraal.

De hoofdofficier van justitie of burgemeester kan de portefeuillehouder CCB de opdracht geven een verzoek tot een risicoanalyse in te dienen bij de NCTV/CBB, die het verzoek bespreekt met de AIVD. Als men het verzoek terecht en haalbaar vindt, en het raakt aan de nationale veiligheid, dan voert de AIVD de analyse uit. De NCTV/CBB kan advies geven over veiligheidsmaatregelen op basis van deze risicoanalyse.

Treffen van beveiligingsmaatregelen

Op basis de ernst en waarschijnlijkheid van de dreiging, beoordeelt de lokale driehoek of het nodig is om beveiligingsmaatregelen te treffen en zo ja, welke. Hoe hoger de ernst en waarschijnlijkheid van de dreiging, hoe zwaarder het maatregelenpakket zal zijn. Als de NCTV/CBB een advies over de maatregelen heeft verstrekt, volgt de lokale driehoek dit advies meestal op. Het is de taak van de regionale politie om de maatregelen uit te voeren. Wel is het verstandig om over de interpretatie van specifieke maatregelen nader contact op te nemen met de NCTV/CBB.

Voorbeelden van beveiligingsmaatregelen:

- Aandacht op locatie
- Extra aandacht in de reguliere surveillance van politie
- Verscherpt rijdend toezicht
- Gecombineerd rijdend toezicht
- Permanent toezicht
- Bewakingscontainers
- Persoonsbegeleiding of persoonsbeveiliging
- Bouwtechnisch advies
- Explosievenschouw
- Technische beveiliging van de woning of de werkplek
- Pasjesregeling
- Accreditatie
- Poortjes
- Pantservoertuigen
- Inzet van bijzondere bijstandseenheden
- Wegafsluiting, roadblocks

Het lokaal bevoegd gezag neemt maatregelen om objecten te beveiligen. De regionale politie-eenheden voeren deze maatregelen uit, onder regie van de portefeuillehouder CCB. Als een persoon die beschermd wordt in het rijksdomein een gemeente aandoet, kan de regionale politie ook ingezet worden. Het is verstandig om deze inzet af te stemmen met de NCTV/CBB. Dit voorkomt sterke verschillen tussen de maatregelen die op diverse plaatsen worden genomen.

Bijstand

De lokale driehoek kan besluiten dat een regionale eenheid ondersteuning nodig heeft. Als persoonsbeveiliging bijvoorbeeld ondersteund moet worden door de Dienst Bewaking en Beveiliging (DBB) van de Landelijke Eenheid, kan dit volgens artikel 56 van de Politiewet 2012 aangevraagd worden. De procedure wordt beschreven in de aanwijzing 'Beveiliging van personen, objecten en diensten' van het OM. Ook kan op grond van de bijstandsprocedure uit artikel 57 van de Politiewet 2012 besloten worden dat bijstand van de Koninklijke Marechaussee (KMar) wenselijk is.

Meer informatie over het stelsel staat in de OM aanwijzing 'Beveiliging van personen, objecten en diensten' en de circulaire 'Bewaking en beveiliging van personen, objecten en diensten'. Zie voor beide www.wetten.nl.

5.4 Dreiging tegen een sector: Alerteringssysteem Terrorismebestrijding

Het Alerteringssysteem Terrorismebestrijding richt zich op bedrijfssectoren. Het systeem vergemakkelijkt het nemen van maatregelen bij een terroristische dreiging.

Aangesloten sectoren Alerteringssysteem Terrorismebestrijding

Sector Luchthavens	Sector Financiën
Sector Drinkwater	Sector Olie en Chemie
Sector Spoor (personenvervoer en stations)	Sector Telecom
Sector Zeehavens	Sector Tunnels en Waterkeringen
Sector Gas	Sector Hotels
Sector Elektriciteit	Sector Niet-Rijkstunnels
Sector Nucleair	Sector Evenementen
Sector Stads- en Streekvervoer	

Als een sector een aantrekkelijk doelwit is voor terroristen, dan sluit deze sector zich aan bij het Alerteringssysteem Terrorismebestrijding. Belangrijke criteria daarbij zijn de mogelijkheden om met eenvoudige middelen grote aantallen menselijke slachtoffers te maken, en de doelen die wellicht een belangrijke symbolische betekenis hebben voor onze westerse samenleving. Op grond van deze overwegingen is voorgenomen om in 2007 circa 15 sectoren aan te sluiten bij het systeem.

Het Alerteringssysteem kent een basisniveau en drie opschalingsniveaus (lichte dreiging, matige dreiging, en hoge dreiging). Zolang het basisniveau van toepassing is, gelden de veiligheidsmaatregelen die tot de reguliere bedrijfsvoering en dagelijkse praktijk behoren. Er worden geen bijzondere activiteiten verwacht van bedrijfssectoren of het lokaal

Voorbeelden van maatregelen Alerteringssysteem

Basis Min of meer standaard beveiligingsmaatregelen die horen bij 'goed huisvaderschap': waarborging van de basisveiligheid en bedrijfscontinuïteit onder normale omstandigheden, screening van vertrouwensfunctionarissen, inzet van bewakingspersoneel, regulier cameratoezicht.

Lichte dreiging Maatregelen die de sector alert maken of het toezicht verscherpen en die een lichte impact hebben op de bedrijfsvoering en/of samenleving: extra surveillance door politie, toezicht door eigen personeel van de sector, verhoging van de alertheid van het personeel, identificatie van bezoekers of klanten. Deze maatregelen kunnen langere tijd worden volgehouden.

Matige dreiging Deze maatregelen hebben een merkbare impact op de bedrijfsvoering en/of samenleving en kunnen een beperkte tijd worden volgehouden: extra alertheid en maatregelen om het risico op een aanslag te verminderen, verscherpt toezicht, ingangscntroles, afsluiten van terreinen en gebouwen, het omleiden van verkeer, het stoppen van bepaalde kritische bedrijfsprocessen.

Hoge dreiging Het betreft hier zware maatregelen die een grote impact op de bedrijfsvoering en/of de samenleving hebben. Ze kunnen een korte tijd worden volgehouden. Het gaat om maatregelen die het plegen van een aanslag fysiek bemoeilijken of het effect daarvan minimaliseren: verbod tot betreden van bepaalde plaatsen, ontruiming, grootschalige inzet van politiediensten.

bevoegde gezag. Zodra voor een bedrijfssector sprake is van een lichte, matige of hoge dreiging, dan wordt een pakket maatregelen vastgesteld dat op de aard van de dreiging is toegespitst. Naarmate vanuit inlichtingen- en veiligheidsdiensten méér bekend is over de aard, tijdstip en locatie van het doelwit van een mogelijke aanslag, zal het alerteringsniveau hoger zijn.

De minister van Veiligheid en Justitie besluit tot op- of afschaling van een alerteringsniveau voor een sector in het Alerteringsstelsel Terrorismedebestrijding.

Van de alertering worden op de hoogte gesteld:

- De betrokken bedrijfssector (door het systeem Quick Inform NCTV)
- De politie (door de NCTV/CBB via de portefeuillehouder CCB van de regionale politie met behulp van Quick Inform)
- Het openbaar ministerie (via het NCC)
- Het lokaal bevoegd gezag (via het NCC)
  - in de regio's waarop de dreiging betrekking heeft; of
  - als niet duidelijk is op welke regio de dreiging betrekking heeft.

Als een gemeente of regio geen (deel van een) bedreigde sector binnen haar grenzen heeft, dan zal de gemeente niet op de hoogte worden gesteld. Die gemeenten of regio's kunnen op de website van de NCTV wel actuele informatie vinden over de dreiging.

De afkondiging van een alerteringsniveau gaat gepaard met informatie over de aard van de dreiging, zodat de maatregelen daarop kunnen worden toegespitst. De NCTV/CBB adviseert (na overleg met de sector en de betrokken politieregio's) over een aantal concrete veiligheidsmaatregelen. Dit advies is dwingend, maar niet bindend. De betrokken sectoren zijn verantwoordelijk voor het nemen van de maatregelen binnen hun eigen sector.

De burgemeester of de hoofdofficier van justitie zijn verantwoordelijk voor de uitvoering van de overheidsmaatregelen die naar aanleiding van het nieuwe alerteringsniveau moeten worden genomen. Dit hangt af van de vraag of de openbare orde wordt bedreigd of de strafrechtelijke handhaving. Het lokaal bevoegd gezag wordt via de portefeuillehouder CCB van de regionale politie op de hoogte gehouden van de operationele maatregelen. Als de dreiging zich in meerdere regio's tegelijkertijd manifesteert, kan het Beleidsoverleg Bewaken en Beveiligen er door middel van coördinatie voor zorgen dat dezelfde kwaliteit en uniformiteit in de veiligheidsmaatregelen wordt gewaardborgd.

5.5 Communicatie en woordvoering over beveiligingsmaatregelen

Media en publiek worden niet voorgelicht over de beveiligingsmaatregelen die zijn ingezet. Ook over de vraag óf iemand al dan niet wordt beveiligd, wordt geen informatie aan de media verstrekt. Soms komt het voor dat beveiligde personen zelf in de media uitspraken doen over hun persoonsbeveiliging. Die berichten worden dan niet bevestigd. Beveiligingsmaatregelen die zichtbaar zijn voor het publiek (bijvoorbeeld straatafzettingen) zijn hier soms een uitzondering op. Eigen waarnemingen van journalisten over zichtbare beveiligingsmaatregelen worden bevestigd ('U ziet wat u ziet'), tenzij het over beveiliging van personen gaat.

Bij opschaling in het Alerteringsstelsel Terrorismedebestrijding vindt wel communicatie plaats naar het publiek, als er sprake is van zichtbare en merkbare maatregelen. Deze berichtgeving komt tot stand onder de coördinatie van NCTV, in afstemming met het lokaal gezag en de bedreigde bedrijfssector.

Na een terroristische aanslag is het overheidsoptreden gericht op hulpverlening aan slachtoffers, handhaven van de openbare orde, verrichten van herstelwerkzaamheden, opsporen van de daders en anticiperen op een vervolgaanslag.

6 En wat als er een aanslag wordt gepleegd?

Een terroristische aanslag verschilt van een gewone ramp. Bij een gewone ramp is er (meestal) geen sprake van opzet. Bij een terroristische aanslag is dat wel het geval. Na een terroristische aanslag is het overheidsoptreden dan ook niet alleen gericht op hulpverlening aan slachtoffers, handhaven van de openbare orde en verrichten van herstelwerkzaamheden. De daders moeten ook zo snel mogelijk worden opgespoord en tegelijkertijd moet rekening worden gehouden met de dreiging van een vervolgaanslag. Daarnaast heeft een terroristische aanslag veelal een grote maatschappelijke impact die (ook op andere plaatsen) tot onrust of ongeremdheden kan leiden. Dit hoofdstuk gaat in op de specifieke aandachtspunten die bij een terroristische aanslag aan de orde komen ten aanzien van hulpverlening aan slachtoffers, organisatie van de crisisbesluitvorming, maatregelen ter voorkoming van een vervolgaanslag, het opsporen van daders en de communicatie en woordvoering.

6.1 Hulpverlening aan slachtoffers

Hulpverleners moeten na een terroristische aanslag met meer zaken rekening houden dan na een gewoon ongeluk of gewone ramp. Het getroffen gebied kan bijvoorbeeld (nog) niet ontplofte explosieven bevatten, of er kan een risico zijn op aanwezigheid van gevaarlijke stoffen. Een (te) snelle hulpverlening zou dan ten koste kunnen gaan van de veiligheid van de hulpverleners. De burgemeester informeert de hulpverleners op passende wijze over de risico's die hun inzet heeft voor hun gezondheid en over de voorzorgsmaatregelen die in verband daarmee zijn of zullen worden getroffen. Hierbij kunnen de veiligheidsregio of de

GGD een rol spelen. De burgemeester krijgt deze informatie van het Openbaar Ministerie, de politie en, indien relevant, de AIVD.

Verder is het getroffen gebied tevens plaats delict. Hulpverleners moeten er rekening mee houden dat de daders dood of gewond kunnen zijn en dat gewonde slachtoffers getuigen ten behoeve van de opsporing kunnen zijn. Ook moeten hulpverleners er bij hun werkzaamheden rekening mee houden dat zij niet onnodig waardevolle sporen of bewijsmateriaal uitwissen. Dit betekent praktisch gezien bijvoorbeeld dat wrakstukken, onderdelen en stoffelijke resten niet verplaatst of van het rampterrein moeten worden afgevoerd, tenzij dit noodzakelijk is.

6.2 Opschaling

Als er sprake is van een (dreigende) crisissituatie, kan opschaling nodig zijn. De opschaling bij een terroristische aanslag volgt de normale opschalingsprocedure bij crisisbeheersing: de GRIP (de Gecoördineerde Regionale Incidentenbestrijdings Procedure). In deze procedure wordt onderscheid gemaakt in verschillende opschalingstadia, die in elkaar overvloeien en gekoppeld zijn aan de reikwijdte en impact van het incident.

Bij een terroristische dreiging of aanslag draait het om de nationale veiligheid. De ministeriële commissie Crisisbeheersing (MCCb) besluit tot het van kracht zijn van GRIP Rijk¹⁰. Sturing door het GRIP Rijk¹¹ heeft betrekking op één of meer deelaspecten van de crisisaanpak. Sturing vindt dan alleen plaats op de deelaspecten waarop de interventie is gebaseerd. Bij toepassing van de specifieke- of aanwijzingsbevoegdheid bepaalt het Rijk de inzet van de decentrale bevoegdheden, wat iets anders is dan het overnemen van die bevoegdheden.

In een GRIP Rijk situatie hebben de betrokken wettelijk bevoegde ministers het bevoegd gezag op nationaal niveau. Deze stemmen de uitoefening van hun bevoegdheden af in eerder genoemde ministeriële commissie Crisisbeheersing (MCCb). Voor zover de bevoegdheden van de voorzitters van de Veiligheidsregio in een GRIP Rijk situatie niet worden geraakt door

de ministeriële bevoegdheden, blijven zij zelfstandig bevoegd. De uitvoeringsverantwoordelijkheid voor de crisisaanpak blijft liggen bij de autoriteiten in de algemene of functionele keten. Ook als een vakminister een aanwijzing geeft, of de MCCb GRIP Rijk van kracht verklaart. Bij rampen en crises in de algemene keten – de zogeheten openbare orde en generieke openbare veiligheid – is de burgemeester of de voorzitter van de veiligheidsregio verantwoordelijk voor de uitvoering. Sturing door het GRIP Rijk op deelaspecten doet niets af aan de noodzakelijke afstemming in het Regionaal Beleidsteam van de (coördinerende) regio.

Juist omdat een terroristische aanslag gericht is op het zaaien van angst, is het belangrijk dat het gewone leven zich snel kan herstellen. Daar moeten de herstelwerkzaamheden na een aanslag zich dan ook vooral op richten. De nafase is daarbij erg belangrijk. Deze fase wordt op gemeentelijk of regionaal niveau georganiseerd. Psychosociale nazorg is een taak van de Directeur Publieke Gezondheid.

6.3 Organisatie van crisisbesluitvorming

Na een terroristische aanslag heeft de burgemeester of voorzitter van de veiligheidsregio het gezag over de hulpverlening, afhankelijk van de toepasselijke GRIP-oposchaling. Degenen die aan de bestrijding van de gevolgen van de aanslag deelnemen, staan onder zijn gezag. De burgemeesters worden ondersteund door de veiligheidsregio.

Crisisorganisatie op lokaal niveau

In geval van een terroristische aanslag kan er voor worden gekozen om de lokale driehoek en het (Regionale) Beleidsteam (deels) te integreren ('vijfhoek'). Op die manier kunnen de belangen van hulpverlening, openbare orde en opsporing goed op elkaar worden afgestemd. Door de regionaal geneeskundig commandant en de regionaal commandant brandweer te betrekken bij deze besluitvorming, kunnen zij de noodzakelijke maatregelen treffen, zoals het gereedstellen van ambulances, het voorbereiden van ziekenhuizen, en mankracht beschikbaar houden voor hulpverlening.

De burgemeester bepaalt wie de operationele leiding over de hulpverlening heeft. Bij terroristische aanslagen kan de burgemeester een

¹⁰ Daarvan is sprake als de vitale belangen van de Nederlandse Staat en/of samenleving zodanig bedreigd worden dat er sprake is van (potentiële) maatschappelijke ontwrichting (Instellingsbesluit ministeriële commissie Crisisbeheersing 2012).

¹¹ Uitgebreidere toelichting over GRIP Rijk is te vinden in het Eindrapport eenheid in verscheidenheid, aangeboden aan de tweede Kamer op 26 maart 2013.

politiecommandant de leiding geven over het (Regionaal) Operationeel Team. De politiecommandant biedt de mogelijkheid de rol van politie-eenheden te benutten bij het opsporen van mogelijke explosieven in het gebied en de dreigingsinformatie, en bij het bewaren van de openbare orde. De politie zal bij terroristische aanslagen werken met de structuur Staf Grootchalig en Bijzonder Optreden (SGB0) of een Nationale Staf Grootchalig en Bijzonder Optreden (NSGBO). Dat is een (commando) structuur die wordt toegepast als er sprake is van (dreigende) rampen, crises of calamiteiten. De SGB0 heeft een duidelijke bevels- en aansturinglijn en opereert onder het lokaal bevoegd gezag. De SGB0 leidt de politie-inzet en fungeert als een belangrijke informatiebron voor de driehoek, het beleidsteam en de NSGBO.

6.4 Bijstandsverlening

Bij een grote terroristische aanslag kan de vraag om hulpverleners al snel het aanbod overstijgen. Als de capaciteit in de eigen regio ontoereikend is voor de bestrijding van de gevolgen van een grote terroristische aanslag, dan kan interregionale bijstandsverlening en/of civiel-militaire bijstandsverlening door het Ministerie van Defensie (hierna: Defensie) aangevraagd worden:

- De voorzitter van de veiligheidsregio dient hiervoor een verzoek in bij de minister van Veiligheid en Justitie. De bijstandsaanvraag kan gestuurd worden aan het Landelijk Operationeel Coördinatiecentrum (LOCC).
- Voor politiebijstand wordt de aanvraag ingediend bij het LOCC. Daarna wordt de aanvraag in behandeling genomen door de Landelijke Eenheid.
- Minister, commissaris van de Koning, burgemeester of dijkgraaf kunnen een bijstandsverzoek indienen bij de minister van Veiligheid en Justitie om gebruik te maken van militaire middelen. Dit kan alleen wanneer het bestuursorgaan zelf geen, niet op tijd of niet voldoende hulpverlening kan bieden. De aanvraag wordt door of namens het betreffende bestuursorgaan (digitaal) naar het LOCC gestuurd. Het LOCC beoordeelt de capaciteitsbehoefte en stuurt de aanvraag vervolgens door aan het Defensie Operatie Centrum. De regionaal militair commandant (RMC) kan lokale bestuurders zowel preparatief als in de responsfase, adviseren over inzet van militairen en militaire middelen.

6.5 Maatregelen ter voorkoming van een vervolgaanslag

Na een terroristische aanslag moet men rekening houden met vervolgaanslagen. Informatie over dreigende vervolgaanslagen kan op landelijk niveau reden zijn tot een opschaling van het alerteringsniveau voor een of meerdere sectoren die zijn aangesloten bij het Alerteringsstelsel Terrorismedbestrijding. Hiermee kunnen voor specifieke sectoren aanvullende beveiligingsmaatregelen worden genomen (zie paragraaf 5.3). De dreiging van vervolgaanslagen zal aanleiding zijn voor de lokale driehoek om onmiddellijk bewakings- en beveiligingsmaatregelen te treffen. Denk bijvoorbeeld aan het (zwaarder) bewaken en beveiligen van objecten en/of personen, het uitvoeren van extra surveillance, het ontruimen van gebouwen of gebieden, het afzetten van (vaar)wegen of het uitstellen of afgelasten van evenementen. Ook kan onder omstandigheden de identificatieplicht intensiever worden gehandhaafd of preventief gefouilleerd worden binnen een veiligheidsrisicogebied. Op nationaal niveau kan bijvoorbeeld worden besloten om grensbewaking voor goederen- en personenvervoer in te voeren, om het luchtruim af te sluiten voor burgerluchtvaart of om intensiever mobiel toezicht te houden op vreemdelingen.

6.6 Opsporen van daders

De eerste uren na een aanslag zijn van het grootste belang voor het opsporingsonderzoek naar de dader(s) en/of hun omgeving. Het opsporingsonderzoek kan ook bijdragen aan het voorkomen van een vervolgaanslag. Na een terroristische aanslag zal de politie een Team Grootchalige Opsporing (TGO) instellen. Dit team kan onderdeel uitmaken van de (N)SGB0-structuur. In de bovenlokale crisissituaties waarvan in dit hoofdstuk sprake is, zal de Dienst Landelijke Recherche van de Landelijke Eenheid, onder aansturing van het Landelijk Parket van het Openbaar Ministerie, het opsporingsonderzoek naar de vermoedelijke daders van een aanslag uitvoeren. Ze kunnen daarbij ook samenwerken met de Regionale Recherche van de betreffende Eenheid of Eenheden.

De hoofdofficier van het Landelijk Parket kan in de lokale driehoek plaatsnemen om de afstemming van het opsporingsonderzoek in relatie tot de hulpverlening te waarborgen. De lokale hoofdofficier van justitie staat dan onder gezag van de hoofdofficier van het Landelijk Parket. Beiden vallen direct onder het College van procureurs-generaal. Ze worden ondersteund door de landelijk officier van justitie voor terrorismebestrijding, die toegang heeft tot de gegevens uit ambtsberichten van de inlichtingen- en veiligheidsdiensten over de opsporing (artikel 38 WIV).

Direct na een aanslag is het belang van forensische opsporing groot. Ook digitale expertise is nodig voor sporenonderzoek op digitale gegevensdragers zoals gsm's, tablets en pc's. Het Nederlands Forensisch Instituut (NFI) beschikt over een Quick Response Team, voor forensische ondersteuning bij de opsporing van daders van terroristische aanslagen en het verzamelen van bewijsmateriaal. Ook camerabeelden kunnen een belangrijke rol spelen bij het reconstrueren van de toedracht en het identificeren en opsporen van de daders. In de meeste gevallen zal informatie over vermoedelijke daders afkomstig zijn van politie en inlichtingen- en veiligheidsdiensten.

Bij een terroristische aanslag moet er rekening worden gehouden met het feit dat ook vanuit buitenlandse of internationale justitiële of politiediensten informatie wordt opgevraagd of aangeboden. De ramplocatie is ook plaats-delict. In de eerste fase na een aanslag kan het zoeken naar sporen en het veiligstellen van bewijsmateriaal op gespannen voet staan met het levensreddende werk van hulpverleners. Hierbij gaat het levensreddende werk voor. Arrestatie van de vermoedelijke daders vindt plaats onder gezag van het openbaar ministerie. Deze aanhoudingen vinden in bepaalde gevallen plaats door de Aanhoudings- en Ondersteuningseenheden (AOE-en) van eenheidspolitie en eenheden van de Koninklijke Marechaussee. Ook speciale eenheden onder leiding van de Dienst Speciale Interventies (DSI) van de Landelijke Eenheid kunnen, gezien de bijzondere risico's, arrestaties uitvoeren.

6.7 Chemische, Biologische, Radiologische of Nucleaire aanslagen (CBRN)

De mogelijkheid dat terroristische aanslagen met behulp van chemische, biologische, radiologische of nucleair materiaal (CBRN-agentia) worden gepleegd, is niet uit te sluiten. Vanwege de verscheidenheid in CBRN-agentia zijn er veel verschillende verschijningsvormen van CBRN-terrorisme te bedenken. Ze kunnen variëren van kleinschalige aanslagen gericht op het individu, bijvoorbeeld poederbrieven, tot grootschalige aanslagen gericht op grote delen van de bevolking, bijvoorbeeld bioterrorisme of aanslagen met een zogenaamde 'vuile bom'.

Hulpverleningsdiensten moeten met het regulier beschikbare materiaal optreden volgens de procedures voor de Ongevalsebestrijding Gevaarlijke Stoffen. Voor extra kennis van de effecten en bestrijdingswijzen kan men terecht bij het Crisis Expert Team Milieu Drinkwater, een samenwerkingsverband van de verschillende kennisinstituten in Nederland¹². Ook kan informatie worden verkregen via CENTREX CBRNE van de Nationale Politie.

Extra ondersteuning bij grootschalige (burger)ontsmetting kan worden verkregen bij de zes NBC-steunpuntregio's van de brandweer. Deze steunpuntregio's beschikken over extra materiaal om tijdens een grootschalig incident op te treden. Daarnaast beschikken de steunpuntregio's over extra meetapparatuur om strijdgasen mee te detecteren. De ministeries van IenM en VenJ hebben contracten afgesloten met het RIVM en TNO. Het RIVM en TNO-PML verrichten bepalingen en metingen die gespecialiseerde kennis en apparatuur vereisen. De beide instituten kunnen ter plaatse de hulpdiensten ondersteunen met behulp van bemonsteringsteams en mobiele meetapparatuur.

Daarnaast beschikt Defensie over gespecialiseerde kennis en capaciteiten, onder andere bij de 101-NBC verdedigingscompagnie. In het landelijk Protocol Verdachte Objecten (PVO) staat beschreven hoe men moet omgaan met een (CBRN-)verdacht object. Het protocol gaat met name in de expertise die in Nederland te vinden is en hoe de informatiedeling moet verlopen naar zowel de rampenbestrijdingsketen als de justitiële keten.

¹² Dit team is 24 uur per dag, 7 dagen per week te bereiken via het Loket CET (tel: 088 678 89 99).

Verdachte objecten of de inhoud daarvan kunnen worden aangemeld en aangeleverd bij het innameloket van het Landelijk Laboratorium Netwerk-Terreur Aanslagen (LLN-TA), dat zich bevindt op het terrein van het RIVM. Het LLN-TA is 24 uur per dag, 7 dagen in de week beschikbaar voor de analyse van gevaarlijke stoffen die zijn vrijgekomen bij terroristische aanslagen of bij het openen van verdachte objecten. Dit netwerk verzorgt de totale analysecapaciteit voor vraagstukken die zich bij een terroristische aanslag voordoen, waarbij biologische, chemische en/of radiologische agentia een rol spelen. Het LLN-TA is een samenwerkingsverband waarbij een groot aantal Nederlandse onderzoeksinstituten is aangesloten: CIDC-Lelystad, Douanelaboratorium, KWR, Watercycle Research Institute, NFI, RIKILT, RIVM, TNO-D&V en de NVWA. Via dit loket is bijvoorbeeld het Centraal Instituut voor DierziekteControle in Lelystad (CIDC-Lelystad) 24 uur per dag bereikbaar voor diagnoses bij verdenking van aangifteplichtige dierziekten en onderzoek naar mogelijke anthrax-besmetting. De Landelijke Coördinatiestructuur Infectieziekten (LCI) heeft protocollen, stappenplannen en draaiboeken ontwikkeld op het terrein van bioterrorisme, bijvoorbeeld opzettelijke besmettingen met de miltvuurbacterie, het pokkenvirus, de pest of botuline.

6.8 Communicatie en woordvoering bij een aanslag

Na een ramp of aanslag kunnen lokale overheden terugvallen op hun draaiboeken crisiscommunicatie. Wel zal na een terroristische aanslagde maatschappelijke onrust groter zijn dan bij een reguliere ramp. Ook komt bij een terroristische aanslag de strafrechtelijke kant prominent naar voren. Kort na een terroristische aanslag zullen de minister van Veiligheid en Justitie en de minister-president een verklaring afleggen.

Het Nationaal Kernteam Crisiscommunicatie (NKC) fungeert als knooppunt van informatie vanuit de rijksoverheid op het gebied van pers- en publieksvoorlichting. Het NKC kan worden opgeschaald bij incidenten waarbij het gezag (nog) decentraal ligt, maar die mogelijk uitstraling op nationaal niveau hebben en/of meerdere departementen raken. Het NKC bepaalt de eerste communicatie- en voorlichtingsstrategie voor het nationale niveau en stelt daarmee de bewindspersoon/rijksoverheid in staat

om invulling te geven aan de rol van betekenisgeving richting de samenleving. Daarnaast formuleert het NKC communicatiekaders, (kern) boodschappen en middelen voor nationale bevoegdheden, en stemt deze af met het lokaal gezag of de veiligheidsregio. Het NKC is aanspreekpunt voor nationale, regionale of lokale partners.

De volgende uitgangspunten zijn belangrijk voor communicatie na een terroristische aanslag:

- Zorg voor eenheid in communicatie en woordvoering. Woordvoerders op lokaal en nationaal niveau moeten met elkaar afstemmen wanneer informatie naar buiten wordt gebracht, wat de inhoud van de boodschap is en wat de 'tone of voice' is. De regie op communicatie op nationaal niveau ligt bij het NKC, dat zich op zo'n moment binnen het NCC/NCTV bevindt. Lokale woordvoerders kunnen ten behoeve van de afstemming contact opnemen met het NKC via bekende of piketvoorlichters van VenJ, of via het NCC, 070 751 51 51. Ook kunnen zo snel mogelijk communicatielaisons tussen rijk en gemeente worden uitgewisseld. Bij de communicatie en woordvoering staat de eigen bestuurlijke verantwoordelijkheid centraal. Dit houdt onder meer in dat niet over de werkzaamheden van andere bestuurslagen en private partners wordt gesproken en waar nodig naar elkaar wordt doorverwezen.
- Breng binnen één uur een eerste verklaring uit. De eerste verklaringen na de aanslag zijn bepalend voor de beeldvorming in de samenleving. Daarna is bijsturen heel moeilijk. Zorg er daarom voor dat deze verklaring ook online en via sociale media terug te vinden is.
- Blijf bij de feiten en biedt duidelijkheid over het vervolg. Vermijd grote woorden als 'vijand' en 'oorlog'. Spreek bijvoorbeeld over een 'verschrikkelijk incident' of 'verschrikkelijke gebeurtenis' zolang niet helder is of er sprake is van een terroristische aanslag. Zolang niet zeker is of de daders religieuze of etnische motieven hebben, is het verstandig om verwijzingen naar religies en etniciteit te vermijden.
- Bied duidelijkheid over het vervolg. Geef aan wanneer het volgende persmoment plaatsvindt. Als op een vraag nog geen antwoord beschikbaar is, geef dan aan dat het antwoord er nog niet is, wanneer het antwoord wel komt en wanneer de media dit krijgen. Wanneer kort na het incident (nog) weinig tot geen aanvullende gegevens over het incident bekend zijn, is het verstandig alleen een verklaring af te leggen en de mogelijkheid tot het stellen van persvragen tot een nader moment uit te stellen.

- Zorg voor continue informatievoorziening richting de media, zowel inhoudelijk als procesmatig. Maar zorg ook voor goede omgevingsanalyses, zodat de weerslag van de communicatie en informatievoorziening meteen duidelijk wordt.
- Maak gebruik van de buitenlandse pers. Schakel zo nodig tolken in. Diverse incidenten hebben laten zien dat redelijke beheersing van het Engels onvoldoende is om tijdens crises goede communicatie en woordvoering te verrichten. Het is van belang om richting buitenlandse en binnenlandse pers een consistente informatievoorziening te betrachten, om afwijkende - en mogelijk verwarrende - berichtgeving te voorkomen.

Belangrijke elementen in de lokale communicatie en woordvoering

De burgemeester of woordvoerder zal zijn medeleven willen uitspreken met de slachtoffers, hun familie en vrienden. Daarnaast zal hij woorden van steun willen richten tot de hulpverleners. Daarbij zijn de volgende elementen van belang:

- Informatie over wat wordt gedaan om de gevolgen van de aanslag te bestrijden
- Informatie over de voortgang van het opsporingsonderzoek naar de daders (communicatie en woordvoering door Openbaar Ministerie)
- Advies aan burgers over wat zij moeten en kunnen doen
- Afwijzen van geweld als middel om doel te bereiken
- Oproep om het normale leven zo snel mogelijk weer op te pakken

Lokale overheden kunnen via het NCC contact opnemen met de dienstdoende piket-communicatieadviseur, voor advies en ondersteuning bij publieks- en verwanteninformatie na een terroristische aanslag.

- Publieksinformatie: alle Nederlandse gemeenten, provincies, waterschappen en ministeries kunnen bij een aanslag of crisissituatie www.crisis.nl en het publieksinformatienummer 0800-1351 inzetten.
- Verwanteninformatie: het geven van informatie aan verwanten is een lokale verantwoordelijkheid. Verwanteninformatie wordt in nauw overleg met de medische tak gegeven. De gemeente richt een verwantentelefoon in, waarbij gebruik kan worden gemaakt van de infrastructuur van het publieksinformatienummer 0800-1351 en de Slachtofferinformatiesystematiek (SiS). Het belangrijkste doel van dit

systeem is om de verwanten zo snel mogelijk te informeren over de situatie van hun naaste.

Bijlage A

Afkortingenoverzicht

AIVD	Algemene Inlichtingen- en Veiligheidsdienst
AOE	Aanhouding- en Ondersteuningseenheid
BOA	Buitengewoon Opsporingsambtenaar
BoBB	Beleidsoverleg Bewaken en Beveiligen (voorheen de Evaluatiedriehoek)
BZK	Binnenlandse Zaken en Koninkrijksrelaties
CBB	Coördinator Bewaking en Beveiliging
CBRN	Chemisch, Biologisch, Nucleair, Radiologisch
CCB	Conflict- en Crisisbeheersing
CdK	Commissaris van de Koning
CMBA	Civiel-Militaire Bestuursafspraken
COPI	Coördinatieteam Plaats Incident
CoRT	Commando Rampterrein
DB3	Directie Bewaken, Beveiligen en Burgerluchtvaart NCTV
DCC	Departementaal Coördinatie Centrum
DG	Directeur-Generaal
DLR	Dienst Landelijke Recherche
DLIO	Dienst Landelijke Informatie Organisatie
DSI	Dienst Speciale Interventies
DTN	Dreigingsbeeld Terrorisme Nederland
EOD	Explosieven Opruimingsdienst
FIOD-ECD	Fiscale Inlichtingen- en Opsporingsdienst
GBT	Gemeentelijk Beleidsteam
GHOR	Geneeskundige HulpverleningsOrganisaties in de Regio
HOvJ	Hoofdofficier van Justitie
ICCB	Interdepartementale Commissie Crisisbeheersing
IND	Immigratie- en Naturalisatiedienst
LE	Landelijke Eenheid
KMar	Koninklijke Marechaussee
LOCC	Landelijk Operationeel Coördinatie Centrum
LOvJ	Landelijk Officier van Justitie

MCCB	Ministeriele Commissie Crisisbeheersing
MIVD	Militaire Inlichtingen- en Veiligheidsdienst
NGB	Nederlands Genootschap van Burgemeesters
NCC	Nationaal CrisisCentrum
NCTV	Nationaal Coördinator Terrorismebestrijding en Veiligheid
NFI	Nederlands Forensisch Instituut
NIC	Nationale Informatie Coördinator
NIK	Nationaal Informatieknoppunt
NKC	Nationaal Kernteam Crisiscommunicatie
OM	Openbaar Ministerie
OOV	Openbare Orde en Veiligheid
PG	Procureur-Generaal
RBT	Regionaal Beleidsteam
RGF	Regionaal Geneeskundig Functionaris
RID	Regionale Inlichtingendienst
RIK	Regionaal Informatieknoppunt
RMC	Regionaal Militair Commandant
(R)OT	(Regionaal) Operationeel Team
SGBO	Staf Grootchalig en Bijzonder Optreden
VNG	Vereniging van Nederlandse Gemeenten
VWS	Volksgezondheid, Welzijn en Sport

Bijlage B

Overzicht betrokken nationale organisaties

Organisatie	Omschrijving
<p>AIVD (Algemene Inlichtingen- en Veiligheidsdienst) De Algemene Inlichtingen- en Veiligheidsdienst www.aivd.nl 070 317 8610</p>	<p>De AIVD staat voor de nationale veiligheid door tijdig dreigingen, internationale politieke ontwikkelingen en risico's te onderkennen die niet direct zichtbaar zijn en doet daartoe onderzoek in binnen- en buitenland. De AIVD signaleert, adviseert en deelt gericht informatie met zijn samenwerkingspartners zodat deze de dreigingen en risico's kunnen reduceren. Waar nodig reduceert de AIVD bovendien zelfstandig risico's. Het onderzoek door de AIVD op het gebied van terrorisme richt zich met name op jihadistisch terrorisme en vormt een van de prioriteiten binnen de taakstelling van de AIVD.</p>
<p>Het Central Veterinary Institute (CVI) www.wageningenur.nl 0317 480 100</p>	<p>Het CVI is 24 uur per dag bereikbaar voor diagnostiek bij verdenking van aangifteplichtige dierziekten, waaronder bijvoorbeeld onderzoek naar mogelijke anthrax-besmetting.</p>
<p>DKDB (Dienst Koninklijke en Diplomatieke Beveiliging) De Dienst Bewaken en Beveiligen (DBB) www.politie.nl/landelijke Eenheid 070 376 9200</p>	<p>De Dienst Bewaking en Beveiligen (DBB) van de Landelijke Eenheid is verantwoordelijk (in samenhang met de regionale eenheid en Koninklijke Marechaussee) voor de uitvoering van de beveiliging en bewaking van leden van het koninklijk huis en van andere personen die door het bevoegd gezag zijn aangewezen. E.e.a. vallend binnen het kader van het Stelsel Bewaken en Beveiligen (decentrale domein en/of Rijksdomein).</p>

<p>Dienst Landelijk Recherche www.politie.nl/Landelijke Eenheid 0348 505 437</p>	<p>Opsporing binnen de landelijke eenheid concentreert zich op zware, georganiseerde vormen van criminaliteit, die naar aard of organisatie een (inter)nationaal karakter hebben en de rechtsstaat en vitale infrastructuur ondermijnen. De DLR werkt vanuit een totaalinzicht en met een programmatische aanpak aan de strategische bestrijding van zware criminaliteit. De DLR voert zijn taken uit in nauwe samenwerking met het Landelijk Parket.</p>
<p>Dienst Landelijke Informatieorganisatie www.politie.nl 0343 535724 of via informatie.knooppunt.le@klpd.politie.nl</p>	<p>De Dienst Landelijke Informatieorganisatie (DLIO) vormt samen met de Diensten Regionale Informatieorganisatie (DRIO) dé informatieorganisatie van de nationale politie. De DLIO creëert inzicht en overzicht in de nationale en internationale veiligheids-situatie ten behoeve van het operationele politiewerk. De DLIO verricht specifieke, landelijke taken zoals landelijke informatie-coördinatie en internationale informatie-uitwisseling. Zo fungeert de dienst binnen de politie als loket voor onder meer Europol, Interpol, Nederlandse liaison officers die namens de politie in het buitenland werken en buitenlandse liaison officers die in Nederland werken. De DLIO levert een belangrijke bijdrage in het bestrijden van terreur, zowel in het Stelsel Bewaken en Beveiligen als in een coördinerende rol en in de voorbereiding van opsporing. Ten behoeve van terreurbestrijding fungeert het Informatie Knooppunt Landelijke Eenheid van de DLIO als centraal loket voor landelijke informatiecoördinatie. Het IKP-LE is bereikbaar via telefoonnummer 0343-535724 of via informatie.knooppunt.le@klpd.politie.nl Meer informatie over de DLIO vindt u via www.politie.nl</p>
<p>De Landelijke Coördinatiestructuur Infectieziektebestrijding www.rivm.nl 030 274 9111</p>	<p>De Landelijke Coördinatiestructuur Infectieziektebestrijding, de LCI, is een samenwerkingsverband van de Gemeentelijke of gewestelijke gezondheidsdiensten (GGD'en), GGD Nederland, de Inspectie voor de Gezondheidszorg (IGZ), het Rijksinstituut voor Volksgezondheid en Milieu (RIVM) en de Vereniging van Nederlandse Gemeenten (VNG). Het LCI heeft tot opdracht om crisismanagement te verrichten tijdens een (dreigende) epidemie en landelijke, uniforme afspraken over de bestrijding van infectieziekten te maken, onder meer door het opstellen van protocollen en draaiboeken. Het LCI besteedt ook aandacht aan de gevaren van bioterrorisme. De minister van Volksgezondheid, Welzijn en Sport is eindverantwoordelijk. De deelnemende instellingen dragen eigen verantwoordelijkheid voor de uitvoering.</p>

<p>Meldpunt Crisis Expert Team 088 678 8999 24 uur per dag, 7 dagen in de week bereikbaar</p>	<p>Via het Meldpunt Crisis Expert Team (CET) is 24 uur, 7 dagen per week een crisiscoördinator bereikbaar voor de behandeling van meldingen van ernstige incidenten of calamiteiten op de beleidsterreinen van IenM. Dit betreft milieu, drinkwater. Via CET kunnen o.a specifieke meetfaciliteiten of specifieke deskundigheden worden ingezet om zowel lokale, regionale en nationale crisisteams te adviseren. Afhankelijk van de aard en omvang van de incidenten kan o.a opschaling van een Crisis Beleids Team (CBT) plaatsvinden.</p>
<p>MIVD (Militaire Inlichtingen- en Veiligheidsdienst) De Militaire Inlichtingen- en Veiligheidsdienst www.defensie.nl/mivd 070 441 9051 mivd@mindef.nl</p>	<p>De Militaire Inlichtingen- en Veiligheidsdienst (MIVD) levert inlichtingen- en veiligheidsinformatie aan het ministerie van Defensie, de vier krijgsmacht delen en andere ministeries. Deze informatie wordt gebruikt bij de besluitvorming, voorbereiding en uitvoering van militaire missies. Inlichtingen van de MIVD kunnen daarnaast een rol spelen in onderzoek naar terroristische activiteiten in Nederland.</p>
<p>De Nationaal Coördinator Terrorismebestrijding en Veiligheid www.nctv.nl 070 751 5050</p>	<p>De Nationaal Coördinator Terrorismebestrijding en Veiligheid (NCTV) beschermt Nederland tegen bedreigingen die de maatschappij kunnen ontwrichten. Samen met zijn partners binnen overheid, wetenschap en bedrijfsleven zorgt de NCTV ervoor dat de Nederlandse vitale infrastructuur veilig is én blijft. Sinds de oprichting van de NCTV is er binnen de Rijksoverheid één organisatie verantwoordelijk voor terrorismebestrijding, cyber security, nationale veiligheid en crisisbeheersing. Samen met zijn partners uit het veiligheidsdomein maakt de NCTV zich sterk voor een veilig en stabiel Nederland. De focus ligt op het voorkomen en beperken van maatschappelijke ontwrichting.</p>
<p>Het Nationaal CrisisCentrum www.nctv.nl 070 751 5151 070 751 5000 (24/7)</p>	<p>Het Nationaal CrisisCentrum (NCC) is 24 uur per dag bereikbaar. Het NCC is het centrale aanspreekpunt op rijksniveau voor crisiscommunicatie en crisiscoördinatie, voor alle crisispartners. Het NCC verzorgt de informatievoorziening tussen de verschillende bestuurslagen en verleent de faciliteiten voor een goed functioneren van de crisisteams tijdens een opgeschaalde situatie. Daarnaast faciliteert, regisseert of stuurt het NCC / Nationaal Kernteam Crisiscommunicatie de crisiscommunicatie van ministeries en veiligheidsregio's (afhankelijk van de situatie en de omvang van de crisis).</p>

<p>Het Landelijk Operationeel Coördinatiecentrum www.nctv.nl 0343 536 700 0343 563 953 (24/7 piketlijn)</p>	<p>Het Landelijk Operationeel Coördinatiecentrum (LOCC) is de operationele evenknie van het NCC, en vervult een spilfunctie in het coördineren van multidisciplinaire bijstandsverzoeken vanuit de operationele en bestuurlijke lijnen. In deze functie draagt het LOCC zorg voor de landelijke coördinatie van operationele inzet, en vervult een belangrijke rol in het verkleinen van de onvermijdelijke capaciteitsproblemen die ontstaan bij dreigingen en/of aanslagen.</p>
<p>Het Nederlands Forensisch Instituut www.nederlandsforensisch-instituut.nl 070 888 6666</p>	<p>Het Nederlands Forensisch Instituut (NFI) heeft een Quick Response Team (QRT) beschikbaar ten behoeve van forensisch-technisch onderzoek bij opsporing en bewijsvoering van terroristische aanslagen en dreigingen.</p>
<p>Openbaar Ministerie (OM)/ Functioneel Parket (FP) www.om.nl 088 699 1300</p>	<p>Het Functioneel Parket heeft tot doel om de criminaliteit te bestrijden op het gebied van milieu, economie en fraude. Het FP is verantwoordelijk voor de opsporing en vervolging in die strafzaken, waarin een bijzondere opsporingsdienst (BOD) de trekkende rol vervult.</p>
<p>Openbaar Ministerie (OM)/ Landelijk Parket (LP) www.om.nl 088 699 2300</p>	<p>Het Landelijk Parket houdt zich bezig met de aanpak van internationale vormen van georganiseerde misdaad, waaronder terrorisme. Het Landelijk Parket stuurt hierbij de Landelijke Recherche aan. Binnen het Landelijk Parket is ook de landelijk officier van Justitie voor Terrorismebestrijding werkzaam, die als connectie fungeert tussen de inlichtingen- en veiligheidsdiensten en opsporingsonderzoek.</p>
<p>Het ministerie van Sociale Zaken en Werkgelegenheid www.rijksoverheid.nl/ ministeries/szw 070 333 4444</p>	<p>Het ministerie van SZW werkt aan een sociaal en economisch krachtig Nederland in Europa, met werk en bestaanszekerheid voor iedereen. Samen met de NCTV (ministerie van VenJ) heeft SZW het Actieprogramma Integrale Aanpak Jihadisme opgesteld, waarin een meerjaren-aanpak van preventie van maatschappelijke spanningen en radicalisering is opgenomen.</p>
<p>Het Nederlands Genootschap van Burgemeesters www.burgemeesters.nl 070 373.83.83</p>	<p>Het Nederlands Genootschap van Burgemeesters is de beroepsvereniging van burgemeesters in Nederland. Het NGB ondersteunt burgemeesters en locoburgemeesters bij crises. De kern van de ondersteuning bestaat uit het aanreiken van strategische en praktische tips en ervaringen van collega-burgemeesters die eerder met een vergelijkbare situatie te maken hebben gehad.</p>

De Vereniging van
Nederlandse Gemeenten
www.vng.nl
070 373 8393

De VNG is de vereniging van alle gemeenten in Nederland. De VNG adviseert en informeert gemeenten over actuele ontwikkelingen, zoals de aanpak van radicalisering. Ook biedt de VNG een platform voor het uitwisselen van ervaringen en is belangenbehartiger voor alle gemeenten richting het Rijk.

Uitgave

Nationaal Coördinator Terrorismebestrijding en Veiligheid
Den Haag

Meer informatie

www.nctv.nl

info@nctv.minvenj.nl

November 2014

Persoonsgerichte aanpak voorkoming radicalisering en extremisme

Handleiding voor gemeenten, politie,
Openbaar Ministerie en ketenpartners

Persoonsgerichte aanpak voorkoming radicalisering en extremisme

Handleiding voor gemeenten, politie, Openbaar Ministerie en ketenpartners

Inhoudsopgave

1	Inleiding	3
1.1	Achtergrond	3
1.2	Doel en doelgroep	3
1.3	Leeswijzer	3
2	Werkproces	4
2.1	Weergave werkproces	4
3	Weegploeg: beoordeling signalen en bepalen vervolgstappen	5
3.1	Stroomschema	5
3.2	Rol weegploeg	5
3.3	Rol uitvoerder	6
3.4	Beslissingen Weegploeg	6
	Beslissing 1: Casuswaardig	6
	Beslissing 2: Benodigde casuspartners	6
	Beslissing 3: Informeren betrokkene	7
4	Casusoverleg: plan van aanpak	8
4.1	Stroomschema	8
4.2	Casusoverleg	9
4.3	Uitvoerder	9
4.4	Taken	10
5	Informatieplicht en rechten betrokkene	11
5.1	Toelichting	11
5.2	Informeren betrokkene	11
5.3	Rechten van betrokkenen	13
5.4	Uitvoeren verzoeken rechten van betrokkenen: toepasselijk recht	13
6.	Informatiebeveiliging	16
6.1	Informatiebeveiliging	16
6.2	Datalekken	16
6.3	Bewaartermijnen	17
7	Referentiekader	18
	Bijlage I Gehanteerde begrippen	19

1 Inleiding

1.1 Achtergrond

In de Nationale contraterrorismestrategie 2016-2020 is de inzet van het kabinet en de lokale partners voor de komende jaren weergegeven. Onderdeel van de nationale aanpak van terrorisme en extremisme is een multidisciplinair casusoverleg in alle betrokken gemeenten, dat is gericht op het voorkomen van radicalisering en op de- radicalisering van diegenen die er reeds extremistische denkbeelden op nahouden. Waar dit voor de casuïstiek noodzakelijk is, werken de betrokken landelijke en lokale partijen intensief samen in een casusoverleg. De deelnemende casupartners wisselen daar waar nodig en mogelijk informatie uit en stellen aan de hand daarvan een integraal plan van aanpak op. Voor de totstandkoming en uitvoering van het integraal plan van aanpak is het noodzakelijk en onvermijdelijk dat partners relevante gegevens, waaronder ook persoonsgegevens, verwerken.

De Algemene Verordening Gegevensbescherming (AVG) stelt strikte voorwaarden aan het delen/verwerken van (bijzondere) persoonsgegevens.

Ten behoeve van deze samenwerking is het (model)convenant persoonsgerichte aanpak voorkoming radicalisering en extremisme (Modelconvenant) opgesteld. Deze procesbeschrijving maakt daar integraal onderdeel van uit.

Met de invoering van de AVG per mei 2018 wordt van de verwerkingsverantwoordelijke meer transparantie en verantwoording gevraagd dan onder de Wet Bescherming Persoonsgegevens (Wbp) gekregen. Zo is in algemene bewoordingen vastgelegd dat de verwerkingsverantwoordelijke passende maatregelen moet treffen om aan te tonen dat de verwerking van persoonsgegevens in overeenstemming met de AVG en de Uitvoeringswet AVG (UAVG) wordt uitgevoerd (artikel 24 AVG). Deze maatregelen moeten in verhouding staan tot de verwerkingen. Hoe risicovoller of privacygevoeliger de gegevensverwerking, hoe strenger de beschermingsmaatregelen moeten zijn. Enkele verplichtingen voor de verwerkingsverantwoordelijke zijn nieuw. Zo wordt de meldplicht voor verwerkingen wordt onder de AVG vervangen door de verplichtingen om verwerkingen vast te leggen in een verwerkingsregister. Dit geldt ook voor de verwerkingen die op grond van dit samenwerkingsverband worden gedaan..

Voor het overige wordt verwezen naar de handleiding Algemene Verordening Gegevensbescherming, te vinden op www.rijksoverheid.nl.

Met de invoering van de AVG zijn ook de rechten van de betrokkene versterkt. In Hoofdstuk 5 van deze handleiding wordt hier nader op ingegaan.

1.2 Doel en doelgroep

Het doel van het Modelconvenant is het waarborgen van een rechtmatige en zorgvuldige verzameling en verwerking van gegevens binnen de persoonsgerichte casusaanpak voorkoming radicalisering en extremisme

Het doel van de procesbeschrijving is:

1. Het beschrijven en toelichten van de werkwijze die ten grondslag ligt aan het modelconvenant in een praktische handreiking voor de convenantpartners en partijen met een rol in de persoonsgerichte casusaanpak voorkoming radicalisering en extremisme.
2. Het bevorderen van een landelijk uniforme werkwijze met betrekking tot de persoonsgerichte aanpak voorkoming radicalisering en extremisme.

Deze procesbeschrijving is ontwikkeld in samenspraak tussen de NCTV, de Nationale Politie, het Openbaar Ministerie, de G4 (namens de priogemeenten), de Raad voor de Kinderbescherming en Reclassering Nederland. Zij zijn hierbij ondersteund door het COT Instituut voor Veiligheids- en Crisismanagement.

1.3 Leeswijzer

Hoofdstuk 2 bevat een schematische weergave van het werkproces van de persoonsgerichte aanpak. De hoofdstukken 3 en 4 bevatten de uitwerking van de processtappen. Per stap een uitwerking van de volgende onderwerpen:

1. **Stroomschema:** de beslismomenten die doorlopen dienen te worden.
2. **Rollen:** de rollen van de weegploeg, het casusoverleg en de uitvoerder.
3. **Beslissingen:** per beslismoment een toelichting op de keuzesopties.
4. **Randvoorwaarden:** een beschrijving van de randvoorwaarden waaraan dient te worden voldaan, zodat de aanpak in lijn is met het Modelconvenant.

2 Werkproces

2.1 Weergave werkproces

Hieronder een weergave van het werkproces. De afzonderlijke stappen worden in de volgende hoofdstukken toegelicht.

Convenantpartijen en externe casuspartners

Bij de opstelling van het convenant is zoveel als mogelijk gekozen voor landelijk opererende partijen.

Het convenant kent 'Kernpartijen' bestaande uit de gemeente, het Openbaar Ministerie en de Politie en 'casuspartijen' bestaande uit de Raad voor de Kinderbescherming en de Reclassering Nederland.

Daarnaast zijn er nog andere partners, de zogenaamde 'externe casuspartners', die een belangrijke rol kunnen spelen in het opstellen, uitvoeren en monitoren van het plan van aanpak binnen de casusaanpak maar waar niet op voorhand van kan worden gesteld welke van deze partijen nodig zijn om tot een persoonsgerichte aanpak te komen. Deze partners zijn geen partij bij het convenant maar kunnen wel deelnemen aan casusoverleg met inachtneming van de hierna verder uitgewerkte randvoorwaarden. De convenantpartijen en de externe casuspartners zijn tezamen de "casuspartners". Op deze manier wordt voorkomen dat er onnodig, zeer gevoelige informatie, met teveel partijen wordt gedeeld.

Type casuspartners	Wie?
1. Kernpartijen (convenantpartijen)	Gemeente, Openbaar Ministerie en de Politie
2. Casuspartijen (convenantpartijen)	Raad voor de Kinderbescherming, Reclassering Nederland
3. Externe casuspartners (geen convenantpartij)	Diverse (zorg)organisaties

De externe casuspartners dienen een geheimhoudingsverklaring te ondertekenen. Door de kernpartijen wordt op lokaal niveau in een bijlage bij het convenant, van te voren vastgesteld welke externe casuspartners kunnen deelnemen aan een casusoverleg. Per casusoverleg wordt dan besloten of betrokkenheid van deze partners noodzakelijk is.

Startpunt: signalen

Startpunt van het proces is het door of via de politie, Openbaar Ministerie en gemeente gezamenlijk analyseren en beoordelen van signalen ten aanzien van een persoon die kunnen duiden op radicalisering of extremisme. Deze gezamenlijke analyse heeft betrekking op signalen waarover de genoemde partijen reeds vanuit de eigen informatiesystemen beschikken alsmede signalen die door tussenkomst van deze partijen zijn ontvangen, waarbij gedacht kan

worden aan een melding via een meldpunt radicalisering of een zorgmelding van:

- Ouders/vrienden/familie
- Maatschappelijke organisaties
- Instanties zoals jeugdwerk en jeugdhulpverlening.

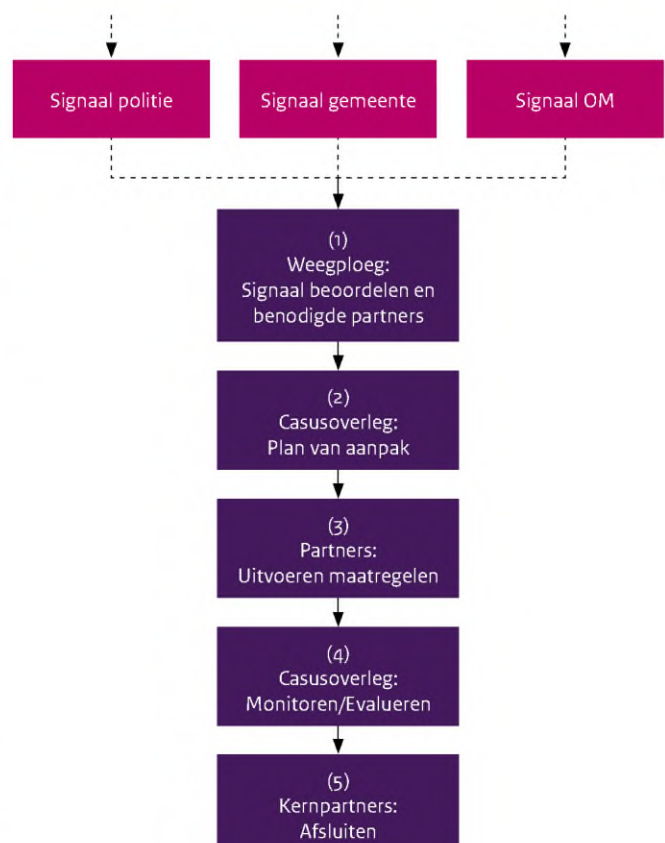
Hierbij is het mogelijk dat er met betrekking tot de desbetreffende persoon reeds een regulier hulpverleningstraject bestond of nog gaande is.

Beoordeling signalen, casusoverleg en uitvoeren maatregelen

Na de beoordeling van het signaal worden benodigde vervolgvactiteiten bepaald, waaronder de noodzaak voor een casusoverleg en opstellen van een plan van aanpak en uitvoeren van maatregelen. Zie verder hoofdstuk 3 en 4.

Eindpunt: afsluiten casusaanpak

Eindpunt van het proces is de beslissing van de kernpartijen, na advies van de casusoverleg, tot afsluiten van de casus. Afsluiten betekent dat de *gezamenlijke* casusaanpak voorkomen radicalisering en extremisme wordt beëindigd. Een eventueel reeds bestaand hulpverleningstraject kan daarbij overigens gewoon doorlopen.

3 Weegploeg: beoordeling signalen en bepalen vervolgstappen

3.1 Stroomschema

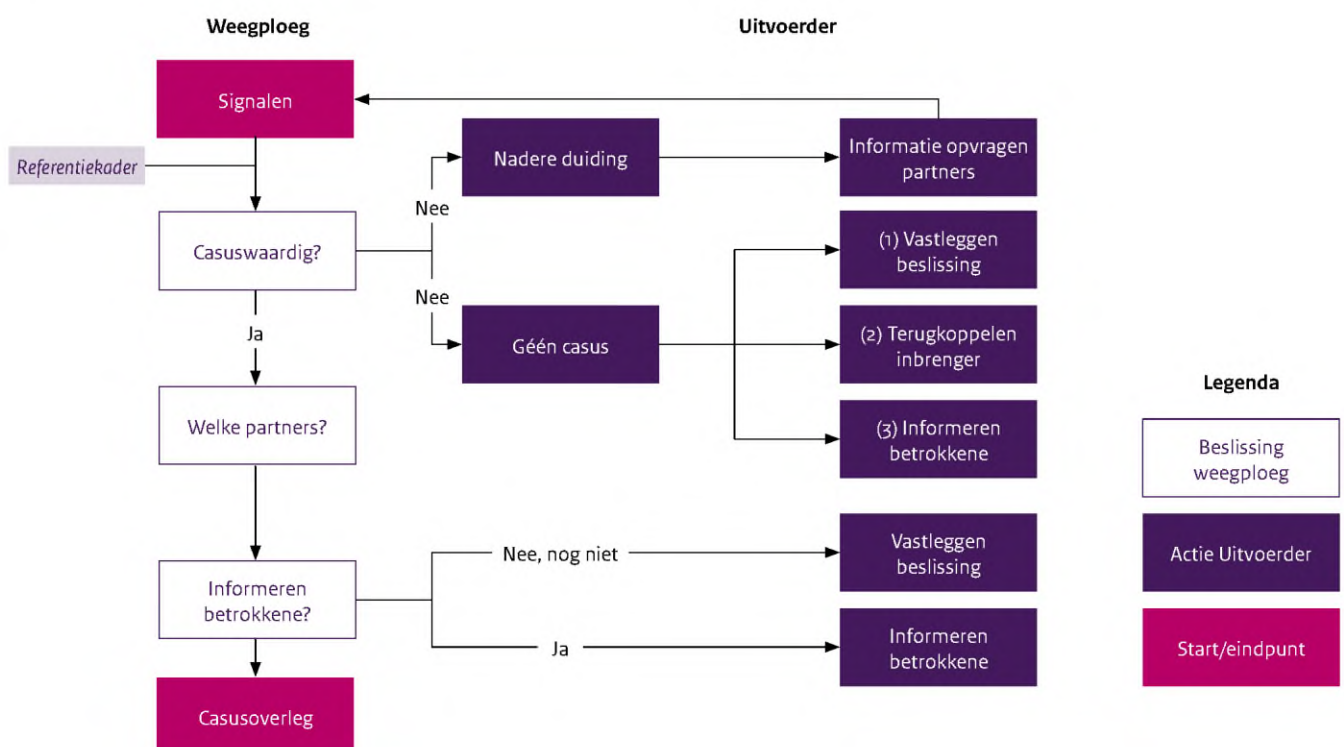
Hieronder staan de verschillende keuzemomenten (en uitkomsten) in het proces weergegeven. In de volgende paragrafen worden de betrokken actoren (weegploeg, uitvoerder) en keuzes nader toegelicht.

3.2 Rol weegploeg

De weegploeg beoordeelt op basis van het referentiekader de feitelijke gedragingen die mogelijkwijds duiden op radicalisering, extremisme en/of uitreizen. Op basis van de beoordeling van deze signalen beslist de weegploeg of een casusoverleg nodig is, en welke casuspartners hierbij betrokken dienen te worden.

De weegploeg bestaat uit de gemachtigde vertegenwoordiger(s) van de kernpartijen:

- de betreffende gemeente
- Politie
- OM

3.3 Rol uitvoerder

Voor de feitelijke uitvoering van de verplichtingen van de kernpartijen wordt een uitvoerder aangewezen. De uitvoerder heeft tot taak namens de kernpartijen op een zorgvuldige wijze uitvoering te geven aan de taken die voortvloeien uit de AVG en verricht alle voorbereidende werkzaamheden ten behoeve van de weegploeg en het casusoverleg.

In de praktijk kan de uitvoerder werkzaam zijn bij bijvoorbeeld een gemeente of een Veiligheidshuis. Ook kan er voor worden gekozen om twee uitvoerders aan te stellen: één voor de weegploeg en één voor het casusoverleg. De werkzaamheden voert de uitvoerder echter uit namens de kernpartijen.

Ten aanzien van de weegploeg vervult de uitvoerder de volgende taken:

- Ambtelijk secretaris van de weegploeg (beslissingen vastleggen).
- Aanmaken van een (digitaal) bestand in een beveiligd systeem voor de weegploeg. In het bestand worden beslissingen van de weegploeg vastgelegd (inclusief gehanteerde argumenten) en de informatie die heeft geleid tot beslissing. Tevens bevat het bestand de gegevens zoals omschreven in artikel 8 van het convenant.
- Het namens de kernpartijen opvragen van nadere (duidings) informatie. Dit indien en voor zover bestaande signalen onvoldoende zijn om te kunnen afwegen of de signalen casuswaardig zijn. *Let op: De afweging casuswaardig of niet berust bij de weegploeg, niet bij de uitvoerder.*
- Informeren van de betrokkene die wordt besproken in de weegploeg:
  - indien wordt besloten betrokkenen niet te agenderen in het casusoverleg;
  - tenzij één van de uitzonderingen genoemd in artikel 41 UAVG van toepassing is. Zie verder: § 5.1 Informeren van betrokkene.
- Vastleggen van de beslissing over het informeren van de betrokkene (en de wijze van informeren).

Als wordt gekozen om een externe partij (niet zijnde een natuurlijk persoon) aan te wijzen als verwerker als bedoeld in artikel 4 aanhef onder 8 AVG, zoals GCOS, dan is het noodzakelijk om een verwerkersovereenkomst op te stellen.

Artikel 28 van de AVG bevat nadere regels hieromtrent.

3.4 Beslissingen Weegploeg

Beslissing 1: Casuswaardig

De signalen die (via een van de partners) bij de weegploeg binnenkomen worden in de weegploeg besproken. De weegploeg beoordeelt het signaal aan de hand van het referentiekader.

De weegploeg maakt de keuze welke opvolging nodig is. Er zijn drie opties, namelijk:

1. Casusoverleg: zie verder beslissing 2
2. Géén casusoverleg: zie verder ad 2
3. Nadere duiding: zie verder ad 3

ad 2. Géén casusoverleg

Indien geen casusoverleg nodig is, worden de volgende acties genomen:

1. De beslissing (om niet te agenderen) wordt vastgelegd door de uitvoerder in de casusnotulen van de weegploeg.
2. De oorspronkelijke aanbrengrer van informatie wordt (door de partner die het signaal inbrengt in de weegploeg) geïnformeerd over de beslissing.
3. De betrokkene wordt geïnformeerd door de uitvoerder, tenzij 1 van de uitzonderingen genoemd in artikel 41 UAVG van toepassing is.

ad 3: Nadere duiding

Indien een nadere duiding nodig is, worden de volgende acties genomen:

1. De uitvoerder verzamelt (slechts) die informatie bij relevante partners die noodzakelijk is voor de weegploeg om een afweging te kunnen maken of de betreffende casus casuswaardig is.
2. De uitvoerder agendeert de casus vervolgens voor een nieuwe beoordeling door de weegploeg.

Beslissing 2: Benodigde casuspartners

Indien een casusoverleg nodig is, bepaalt de weegploeg op basis van de beschikbare informatie welke partners nodig zijn voor het casusoverleg. Alleen die casuspartners die een rol kunnen spelen in het plan van aanpak worden uitgenodigd voor het casusoverleg.

Naast de kernpartijen kunnen de volgende casuspartners uitgenodigd worden:

Raad voor de Kinderbescherming

De Raad voor de Kinderbescherming kan worden betrokken bij een casus indien:

1. radicalisering een bedreiging voor de ontwikkeling van de minderjarige vormt.(art. 255 BW)

De kinderrechter kan een minderjarige onder toezicht stellen van een gecertificeerde instelling indien:

- een minderjarige zodanig opgroeit dat hij in zijn ontwikkeling ernstig wordt bedreigd, en
- de zorg die in verband met het wegnemen van de bedreiging noodzakelijk is voor de minderjarige of voor zijn ouders of de ouder die het gezag uitoefenen, door dezen niet of onvoldoende wordt geaccepteerd.

2. Een proces verbaal is opgemaakt wegens strafbaar gedrag dat aan radicalisering gerelateerd is.

De RvdK geeft het OM en rechter een pedagogisch passend strafadvies.

Het is overigens mogelijk dat de Raad al betrokkenheid bij een minderjarige heeft voordat er sprake is van een geïntegreerde casusaanpak.

De Raad kan in het casuoverleg op 2 manieren deelnemen:

- als algemeen casusadviseur op geanonimiseerde basis. Hierdoor is het informeren van de betrokkene door de Raad van de Kinderbescherming niet direct noodzakelijk; en
- als inhoudelijk betrokken partij, bijvoorbeeld indien onderzoek door de Raad nodig is. In dit geval is de Raad verplicht om de betrokkenen te informeren (indien de Raad al betrokkenheid had bij een minderjarige is deze dus vanzelfsprekend al op de hoogte van de inmenging van de Raad).

Reclassering

De Reclasseringsinstellingen hebben tot taak bij te dragen aan de veiligheid van de samenleving door het beheersen van risico's en om een veroordeelde of verdachte te stimuleren zijn of haar gedrag te veranderen. Op die manier werken zij aan het voorkomen van criminaliteit en het terugdringen van recidive. De reclasseringsinstellingen voeren taakstraffen uit en houden toezicht op maatregelen en ander beslissingen van justitiële instanties. Haar taken bij geradicaliseerde personen worden verricht door een specialistisch landelijk georganiseerd team. Dit team is toegerust om de specifieke signalen van radicalisering te herkennen en daarop te acteren.

Externe casuspartners

Naast de vijf partijen uit het convenant is het natuurlijk goed mogelijk dat ook andere partners over relevante informatie beschikken ten aanzien van een casus of een rol kunnen spelen bij de aanpak van radicalisering. Hierbij kan worden gedacht aan bijvoorbeeld zorgpartijen of deskundigen zoals de NCTV en de IND. Welke casuspartners nodig zijn dient bij iedere casus afzonderlijk te worden afgewogen. Deze partners kunnen dan deelnemen aan het casuoverleg. Zij zijn betrokken bij het opstellen, uitvoeren en monitoren van het plan van aanpak en kunnen – alles voor zover toegestaan binnen de wettelijke kaders van de betrokken partijen-informatie verstrekken en ontvangen voor zover noodzakelijk.

Voor zowel convenantpartijen als overige partners geldt dat zij slechts deelnemen aan een casuoverleg wanneer zij een rol kunnen spelen in de aanpak van het probleem of beschikken over relevante informatie. Zo heeft de Raad voor de Kinderbescherming bijvoorbeeld geen rol bij meerderjarige casuïstiek en heeft dan ook geen toegang tot het bestand.

Beslissing 3: Informeren betrokkene

Uitgangspunt: informeren, tenzij

Uitgangspunt bij het informeren van betrokkene is "informeren, tenzij...". De weegploeg overlegt of één van de uitzonderingen genoemd in **artikel 41 UAVG** van toepassing is, waardoor het informeren van betrokkene dat hem/haar aangaande informatie wordt verwerkt kan worden uitgesteld.

Zodra de uitzonderingen genoemd in de wet niet langer van toepassing zijn dient betrokkene alsnog te worden geïnformeerd. Dit geldt ook indien besloten is af te zien van het treffen van verdere maatregelen.

Uitzonderingen

Hoewel direct informeren het uitgangspunt is, zijn er situaties denkbaar waarin het *direct* informeren van de betrokkene om bepaalde redenen niet mogelijk is. Dan dient **per geval** te worden afgewogen of deze situaties onder de uitzonderingen van genoemd in **artikel 41 Uitvoeringswet** vallen. Zie verder: § 5.1 Informeren van betrokkene.

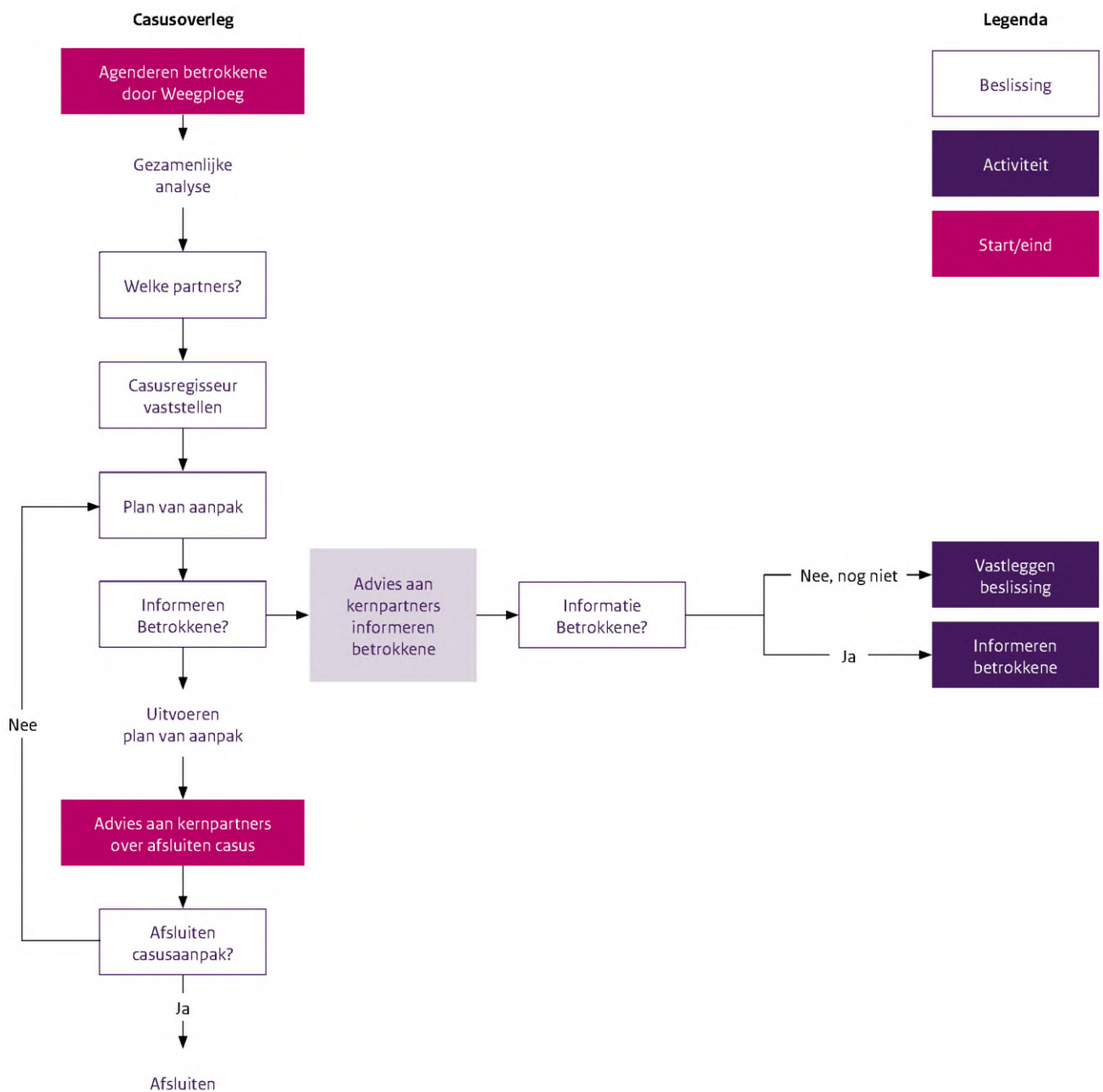
Overige aandachtspunten informeren

- Betrokken casuspartners beoordelen wie geïnformeerd wordt: de betrokkene zelf (in geval van meerderjarigheid) en/of zijn ouders (in geval van minderjarigheid).
- De wijze waarop/ door wie betrokkene wordt geïnformeerd kan onderdeel uitmaken van het plan van aanpak.
- Betrokken casuspartners zorgen dat zij heldere afspraken maken over door wie, op welke wijze en op welk moment de betrokkene en/of zijn ouders wordt geïnformeerd. Daarin wordt meegenomen of de betrokkene of zijn/haar ouders al in een eerder stadium is geïnformeerd, bijvoorbeeld in een eerder hulptraject bij een jeugdinstelling.

4 Casusoverleg: plan van aanpak

4.1 Stroomschema

Hieronder staan de verschillende keuzemomenten (en uitkomsten) in het proces weergegeven. In de volgende paragrafen worden de betrokken actoren (casusoverleg, uitvoerder) en keuzes nader toegelicht.

4.2 Casusoverleg

In de vorige stap heeft de weegploeg in eerste instantie beslist welke casuspartners bij het casusoverleg betrokken dienen te worden. Indien echter bij de behandeling van de casus blijkt dat andere of aanvullende casuspartners noodzakelijk zijn kunnen die alsnog worden betrokken door het casusoverleg zelf.

Voor de samenstelling van het casusoverleg gelden de volgende richtlijnen:

Samenstelling casusoverleg

Er zijn 3 kernpartijen en 2 casuspartijen benoemd in het convenant, namelijk:

1. kernpartijen, zijnde de:
  - a. de gemeente
  - b. de politie
  - c. het OM
2. 2 casuspartijen zijnde de:
  - a. Raad voor de Kinderbescherming
  - b. Reclassering Nederland

Externe casuspartners

- *Alle andere casuspartners zoals zorgpartijen, maatschappelijke hulpinstellingen maar ook bijvoorbeeld onderdelen van het ministerie van V&J, zoals de NCTV en de IND zijn géén partij van het convenant.*
- *Dat wil niet zeggen dat zij niet over relevante informatie kunnen beschikken of een (belangrijke) rol kunnen spelen in het plan van aanpak. Deze partners kunnen relevante informatie delen met de genoemde casuspartners.*
- *Deze externe casuspartners mogen slechts informatie ontvangen c.q. verstrekken die noodzakelijk is voor het opstellen en de uitvoering van het plan van aanpak en voor de uitvoering van de eigen taak.*
- *Bij het opstellen van een plan van aanpak kunnen andere casuspartners dan de convenantpartijen worden betrokken indien:*
  - a) *zij over een deskundigheid beschikken die noodzakelijk is bij de aanpak van een specifieke casus*
  - b) *zij een rol spelen bij de uitvoering van het plan van aanpak.*

Er dient altijd een afweging te worden gemaakt of het hebben van informatie ook aanleiding moet zijn om deel te nemen aan een casusoverleg. Uitgangspunt is dat informatie van bijvoorbeeld een uitvoeringsorganisatie via de vertegenwoordiger van de gemeente wordt ingebracht in het casusoverleg. Dit omdat het niet noodzakelijk is dat deze uitvoeringspartij kennis neemt van informatie van andere partijen. Telkens dient het nut en de noodzaak van deelname te worden afgewogen.

- *Alle bij het plan van aanpak betrokken casuspartners hebben inzage in het plan van aanpak en de voortgang daarop.*
- *Ten behoeve van het casusoverleg wordt alleen die informatie verwerkt die noodzakelijk is voor het opstellen en uitvoeren van het plan van aanpak.*

Aandachtspunten

- Met het uitbreiden van het casusoverleg dient terughoudend om te worden gegaan. Dit om te voorkomen dat informatie onnodig wordt gedeeld. Alleen die casuspartners die een rol kunnen spelen in het opstellen en uitvoeren plan van aanpak mogen deelnemen.
- Met 'noodzakelijke informatie' wordt bedoeld dat er een bewuste afweging dient te worden gemaakt welke informatie nodig is voor het opstellen en uitvoeren van het plan van aanpak. Er dient door partijen actief te worden bepaald welke informatie wél en welke informatie niet kan worden gedeeld.
- Het casusoverleg vervangt geen reguliere platforms en bilaterale overleggen.
- Elke deelnemer aan het casusoverleg behoudt zijn eigen verantwoordelijkheden. Er gaan dus geen taken en/of verantwoordelijkheden van individuele casuspartners over naar het casusoverleg.
- Door het casusoverleg zelf wordt besloten welke partij de lead in de casus heeft: de zogenaamde casusregisseur.
- Het casusoverleg kan ten behoeve van het opstellen en/of uitvoeren van het plan van aanpak advies vragen aan het "multidisciplinair adviesplatform." Dit platform bestaat onder andere uit vertegenwoordigers van de convenantpartijen werkzaam binnen de aanpak radicalisering en extremisme op landelijk niveau. Het platform brengt vanuit haar landelijke expertise op verzoek een vrijblijvend advies uit aan het casusoverleg. Indien noodzakelijk kan dit platform worden uitgebreid met andere deskundigen met expertise op het gebied van voorkomen en tegengaan van radicalisering en extremisme, zoals beschreven in art 9 lid 5 van het convenant.

4.3 Uitvoerder

Ten aanzien van het casusoverleg vervult de uitvoerder de volgende taken:

- Optreden als technisch voorzitter van het casusoverleg.
- Optreden als ambtelijk secretaris van het casusoverleg (vastleggen beslissingen, voorbereiden casusoverleg, planning)
- Aanmaken van een (digitaal) bestand in een beveiligd systeem voor het casusoverleg. In het bestand worden beslissingen van het casusoverleg vastgelegd (inclusief gehanteerde argumenten) en de informatie die heeft geleid tot beslissing.
- Zorgdragen voor autorisatie en het maken van afspraken met casuspartners over de wijze waarop om wordt gegaan met informatie (beveiliging) en autorisatieverlening.
- Informeren van betrokkene tenzij: a) één van de uitzonderingen genoemd in [artikel 41 UAVG](#) van toepassing is en b) tenzij in het plan van aanpak is afgesproken dat iemand anders dan de uitvoerder de betrokkene informeert.
- Zorgen voor de afhandeling van inzage/correctie/verzetverzoeken

4.4 Taken

Het casusoverleg richt zich op de volgende taken:

1. Gezamenlijke analyse van informatie. Na de weging van de casus door de weegploeg, volgt in het casusoverleg de gezamenlijke analyse van de casus ('casusdiagnose'). Op grond van de analyse kan een plan van aanpak worden opgesteld.
2. Bepalen welke partners deelnemen: op grond van de gezamenlijke analyse bepaalt het casusoverleg of deelname van nader te bepalen partners aan het casusoverleg noodzakelijk is.
3. Aanwijzen casusregisseur: het casusoverleg kan een casusregisseur aanwijzen. De casusregisseur vertegenwoordigt de meest gereede partner in een specifieke casus en coördineert de praktische afstemming van de acties voortvloeiende uit het plan van aanpak.
4. Plan van aanpak: het casusoverleg stelt een plan van aanpak op. De benodigde maatregelen onder regie van de casusregisseur uitgevoerd de casuspartners.
5. Evalueren en advies over afsluiten: op basis van de evaluatie van de aanpak formuleert het casusoverleg een advies aan de kernpartijen over het afsluiten van de casus.
6. Informeren betrokkene: indien de betrokkene nog niet is geïnformeerd, geeft het casusoverleg een advies over het informeren van de betrokkene aan de kernpartijen. Het casusoverleg overweegt zonodig periodiek of en wanneer alsnog moet worden overgegaan tot informeren van betrokkene. Bij het opstellen van het plan van aanpak wordt besloten door wie en wanneer betrokkene wordt geïnformeerd.

5 Informatieplicht en rechten betrokkene

5.1 Toelichting

Uitgangspunt bij het informeren van betrokkene is "informeren, tenzij...". De weegploeg/het casuoverleg overlegt of een van de uitzonderingen genoemd in **artikel 41 UAVG** van toepassing is, waardoor het informeren van betrokkene dat hem/haar aangaande informatie wordt verwerkt nog niet mogelijk is. Zie verder artikel 11 van het modelconvenant.

Zodra de uitzonderingen in de wet niet langer van toepassing zijn dient betrokkene alsnog te worden geïnformeerd. Dit geldt ook als besloten is af te zien van het treffen van verdere maatregelen.

In dit hoofdstuk zullen aan de hand van de van toepassing zijnde wetgeving praktijksituaties worden toegelicht die vallen onder de reikwijdte van de wet.

5.2 Informeren betrokkene

Te verstrekken informatie wanneer de persoonsgegevens niet van de betrokkene zijn verkregen (Art. 14 AVG)

1. Wanneer persoonsgegevens niet van de betrokkene zijn verkregen, verstrekt de verwerkingsverantwoordelijke de betrokkene de volgende informatie:

- a) de identiteit en de contactgegevens van de verwerkingsverantwoordelijke en, in voorkomend geval, van de vertegenwoordiger van de verwerkingsverantwoordelijke;
- b) in voorkomend geval, de contactgegevens van de functionaris voor gegevensbescherming;
- c) de verwerkingsdoeleinden waarvoor de persoonsgegevens zijn bestemd, en de rechtsgrond voor de verwerking;
- d) de betrokken categorieën van persoonsgegevens;
- e) in voorkomend geval, de ontvangers of categorieën van ontvangers van de persoonsgegevens;
- f) in voorkomend geval, dat de verwerkingsverantwoordelijke het voornemen heeft de persoonsgegevens door te geven aan een ontvanger in een derde land of aan een internationale organisatie, of er al dan niet een adequaatheidsbesluit van de Commissie bestaat; of, in het geval van de in artikel 46, artikel 47 of artikel 49, lid 1, tweede alinea, bedoelde doorgiften, welke de passende of geschikte waarborgen zijn, hoe er een kopie van kan worden verkregen of waar ze kunnen worden geraadpleegd.

2. Naast de in lid 1 bedoelde informatie verstrekt de verwerkingsverantwoordelijke de betrokkene de volgende informatie om ten overstaan van de betrokkene een behoorlijke en transparante verwerking te waarborgen:

- a) de periode gedurende welke de persoonsgegevens zullen worden opgeslagen, of indien dat niet mogelijk is, de criteria om die termijn te bepalen;
- b) de gerechtvaardigde belangen van de verwerkingsverantwoordelijke of van een derde, indien de verwerking op artikel 6, lid 1, punt f), is gebaseerd;
- c) dat de betrokkene het recht heeft de verwerkingsverantwoordelijke te verzoeken om inzage van en rectificatie of wissing van persoonsgegevens of om beperking van de hem betreffende verwerking, alsmede het recht tegen verwerking van bezwaar te maken en het recht op gegevensoverdraagbaarheid;
- d) wanneer verwerking op artikel 6, lid 1, punt a) of artikel 9, lid 2, punt a), is gebaseerd, dat de betrokkene het recht heeft de toestemming te allen tijde in te trekken, zonder dat dit afbreuk doet aan de rechtmatigheid van de verwerking op basis van de toestemming vóór de intrekking daarvan;
- e) dat de betrokkene het recht heeft klacht in te dienen bij een toezichthoudende autoriteit;
- f) de bron waar de persoonsgegevens vandaan komen, en in voorkomend geval, of zij afkomstig zijn van openbare bronnen;
- g) het bestaan van geautomatiseerde besluitvorming, met inbegrip van de in artikel 22, leden 1 en 4, bedoelde profilering, en, ten minste in die gevallen, nuttige informatie over de onderliggende logica, alsmede het belang en de verwachte gevolgen van die verwerking voor de betrokkene.

3. De verwerkingsverantwoordelijke verstrekt de in de leden 1 en 2 bedoelde informatie:

- a) binnen een redelijke termijn, maar uiterlijk binnen één maand na de verkrijging van de persoonsgegevens, afhankelijk van de concrete omstandigheden waarin de persoonsgegevens worden verwerkt;
- b) indien de persoonsgegevens zullen worden gebruikt voor communicatie met de betrokkene, uiterlijk op het moment van het eerste contact met de betrokkene; of
- c) indien verstrekking van de gegevens aan een andere ontvanger wordt overwogen, uiterlijk op het tijdstip waarop de persoonsgegevens voor het eerst worden verstrekt.

4. Wanneer de verwerkingsverantwoordelijke voornemens is de persoonsgegevens verder te verwerken voor een ander doel dan dat waarvoor de persoonsgegevens zijn verkregen, verstrekt de verwerkingsverantwoordelijke de betrokkene vóór die verdere verwerking informatie over dat andere doel en alle relevante verdere informatie als bedoeld in lid 2.
5. De leden 1 tot en met 4 zijn niet van toepassing wanneer en voor zover:
- de betrokkene reeds over de informatie beschikt;
  - het verstrekken van die informatie onmogelijk blijkt of onevenredig veel inspanning zou vergen, in het bijzonder bij verwerking met het oog op archivering in het algemeen belang, wetenschappelijk of historisch onderzoek of statistische doeleinden, behoudens de in artikel 89, lid 1, bedoelde voorwaarden en waarborgen, of voor zover de in lid 1 van dit artikel bedoelde verplichting de verwezenlijking van de doeleinden van die verwerking onmogelijk dreigt te maken of ernstig in het gedrang dreigt te brengen. In dergelijke gevallen neemt de verwerkingsverantwoordelijke passende maatregelen om de rechten, de vrijheden en de gerechtvaardigde belangen van de betrokkene te beschermen, waaronder het openbaar maken van de informatie;
  - het verkrijgen of verstrekken van de gegevens uitdrukkelijk is voorgeschreven bij Unie- of lidstatelijk recht dat op de verwerkingsverantwoordelijke van toepassing is en dat recht voorziet in passende maatregelen om de gerechtvaardigde belangen van de betrokkene te beschermen; of
  - de persoonsgegevens vertrouwelijk moeten blijven uit hoofde van een beroepsgeheim in het kader van Unierecht of lidstatelijk recht, waaronder een statutaire geheimhoudingsplicht.

Uitzonderingen op rechten betrokkene en plichten verwerkingsverantwoordelijke (Art. 41 UAVG)

1. De verwerkingsverantwoordelijke kan de verplichtingen en rechten, bedoeld in de artikelen 12 tot en met 21 en artikel 34 van de verordening, buiten toepassing laten voor zover zulks noodzakelijk en evenredig is ter waarborging van:
- de nationale veiligheid;
  - landsverdediging;
  - de openbare veiligheid;
  - de voorkoming, het onderzoek, de opsporing en de vervolging van strafbare feiten of de tenuitvoerlegging van straffen, met inbegrip van de bescherming tegen en de voorkoming van gevaren voor de openbare veiligheid;
  - andere belangrijke doelstellingen van algemeen belang van de Europese Unie of van Nederland, met name een belangrijk economisch of financieel belang van de Europese Unie of van Nederland, met inbegrip van monetaire, budgettaire en fiscale aangelegenheden, volksgezondheid en sociale zekerheid;
  - de bescherming van de onafhankelijkheid van de rechter en gerechtelijke procedures;

- de voorkoming, het onderzoek, de opsporing en de vervolging van schendingen van de beroepsregels voor gereguleerde beroepen;
  - een taak op het gebied van toezicht, inspectie of regelgeving die verband houdt, al is het incidenteel, met de uitoefening van het openbaar gezag in de gevallen, bedoeld in de onderdelen a, b, c, d, e en g;
  - de bescherming van de betrokkene of van de rechten en vrijheden van anderen; of
  - de inning van civielrechtelijke vorderingen.
2. Bij de toepassing van het eerste lid houdt de verwerkingsverantwoordelijke rekening met in ieder geval, voor zover van toepassing:
- de doeleinden van de verwerking of van de categorieën van verwerking;
  - de categorieën van persoonsgegevens;
  - het toepassingsgebied van de ingevoerde beperkingen;
  - de waarborgen ter voorkoming van misbruik of onrechtmatige toegang of doorgifte;
  - de specificatie van de verwerkingsverantwoordelijke of de categorieën van verwerkingsverantwoordelijke;
  - de opslagperiodes en de toepasselijke waarborgen, rekening houdend met de aard, de omvang en de doeleinden van de verwerking of van de categorieën van verwerking;
  - de risico's voor de rechten en vrijheden van de betrokkenen; en
  - het recht van betrokkenen om van de beperking op de hoogte te worden gesteld, tenzij dit afbreuk kan doen aan het doel van de beperking.

De volgende voorbeelden zijn (niet limitatieve) praktijksituaties die onder de reikwijdte van **artikel 41 UAVG** vallen en dus reden kunnen geven om betrokkene niet direct te informeren:

- Bescherming van anderen:** Wanneer iemand, bijvoorbeeld een melder gevaar zou lopen wanneer betrokkene te weten zou komen wie over hem/haar informatie heeft gedeeld, kan kennisgeving van informatie over de derde onder omstandigheden worden geweigerd met een beroep op **artikel 41, eerste lid, onder i, UAVG**.
- Alarmering andere personen.** Wanneer het informeren van betrokkene ervoor zou kunnen zorgen dat andere personen zouden worden gealarmeerd (en dit bijvoorbeeld een versturende werking zou hebben op het plan van aanpak of een lopend strafproces) kan worden afgezien van het direct informeren van betrokkene. (**artikel 41, eerste lid, onder d, UAVG**)
- Extra tijd nodig voor uitvoering van het plan:** Indien dit de effectiviteit en de uitvoering van het plan van aanpak/ ten goede komt kan dit, mits goed onderbouwd een reden zijn om betrokkene op een later moment te informeren. Betrokkenen zal worden geïnformeerd zodra het casuoverleg een plan van aanpak en een wijze van benaderen/informeren heeft vastgesteld. (**artikel 41, eerste lid, onder d, UAVG**)
- Bescherming van betrokkene:** bijvoorbeeld wanneer een radicaliserende minderjarige radicaliserende ouders heeft en het dus niet in het belang van de betrokkene is wanneer zijn/haar ouders worden geïnformeerd dat hij/zij wordt besproken in een casuoverleg (**artikel 41, eerste lid, onder i, UAVG**)

5.3 Rechten van betrokkenen

De betrokkene (of zijn wettelijk vertegenwoordiger), kan op grond van de AVG, de Wjsg of de Wpg aan de verwerkingsverantwoordelijke een verzoek indienen waarbij hij een beroep doet op een van zijn rechten als betrokkenen. Wanneer een dergelijk verzoek wordt ontvangen dient de uitvoerder allereerst te beoordelen aan wie het verzoek gericht is, onder welke wettelijke regime het verzoek valt en welke spelregels daarvoor gelden. Hierbij is het van belang dat er onderscheid wordt gemaakt in verzoeken die gericht zijn aan het samenwerkingsverband en verzoeken die rechtstreeks gericht zijn aan een van de deelnemende partijen van het samenwerkingsverband. Dit maakt namelijk wat uit voor de toepasselijkheid van de wettelijke kaders. Zie hieronder. De betrokkene heeft ook het recht om bij de Autoriteit Persoonsgegevens een klacht in te dienen over de verwerking van zijn persoonsgegevens.

5.4 Uitvoeren verzoeken rechten van betrokkenen: toepasselijk recht

Bij het ontvangen van een inzage- en/of correctieverzoek zal de uitvoerder moeten bekijken of het verzoek betrekking heeft op inzage en/of correctie in de gegevensverwerking (bestand) van het samenwerkingsverband zelf of dat het verzoek (via het samenwerkingsverband) gericht is aan een van de deelnemende partijen, bijvoorbeeld de politie of het OM.

Let op: diegene waar het verzoek binnenkomt (de uitvoerder) zorgt ervoor dat het verzoek zo snel mogelijk wordt doorgestuurd naar de partij waarop het verzoek betrekking heeft. Dit gelet op wettelijke beantwoordingstermijnen.

Op een inzage- en/of correctieverzoek in de gegevensverwerking door het samenwerkingsverband zijn de AVG en de UAVG van toepassing. Is het inzage- en/of correctieverzoek rechtstreeks aan het OM of de politie gericht, dan dient de uitvoerder het verzoek bij de betreffende partij neer te leggen. Aan het verzoek dient vervolgens uitvoering te worden gegeven aan de hand van de voor hen geldende wet- en regelgeving, respectievelijk de Wjsg en de Wpg. Voor de gemeenten, de Raad voor de Kinderbescherming en de Reclassering gelden de AVG en de UAVG.

AVG

Inzagerecht

Artikel 15 van de AVG regelt het inzagerecht. Dit recht stelt de betrokkene in staat om bij de verwerkingsverantwoordelijke na te gaan of zijn gegevens worden verwerkt (transparantiebeginsel). Vervolgens kan de betrokkene verzoeken om zijn persoonsgegevens te verbeteren, aan te vullen, te verwijderen of te beperken etc. (zie verder artikel 16, 17 en 18 AVG).

Het uitoefenen van het inzagerecht doorloopt een aantal fases: ontvangst van het inzageverzoek (is het op de juiste plek, voor bestuursorganen geldt op grond van de Awb een doorzendplicht!),

de verificatie van de identiteit van de betrokkene door de verwerkingsverantwoordelijke, het controleren van gegevens over derden en de uiteindelijke berichtgeving aan de betrokkene.

Fase 1: Indienen van een inzageverzoek (artikel 15 AVG)

De betrokkene dient een inzageverzoek in, waar het volgende voor geldt:

- Een reden voor een inzageverzoek hoeft door de betrokkene niet te worden gegeven.
- Het betreft een schriftelijk /elektronisch verzoek.
- Het verzoek is met redelijke tussenpozen ingediend. Zo is de betrokkene niet toegestaan de verwerkingsverantwoordelijke meer dan gemiddeld te benaderen met het verzoek om informatie (zie ook hierna bij fase 3).

Fase 2: Verificatie van de betrokkene door verwerkingsverantwoordelijke

Een inzageverzoek mag alleen over de eigen gegevens gaan. Dit betekent dat de verwerkingsverantwoordelijke moet verifiëren of het inzageverzoek door de betrokkene zelf of namens hem wordt gedaan en wat de leeftijd van de betrokkene is.

1. Verzoek door betrokkene; controle identiteit (artikel 12, tweede en zesde lid, AVG)

Indien het verzoek tot inzage door betrokkene zelf is ingediend dient de verwerkingsverantwoordelijke zijn identiteit te controleren. Dit kan door het opvragen van een kopie van een geldig identiteitsbewijs, waarbij de foto en het BSN door de betrokkene wordt afgeschermd. Identificatie hoeft niet per se door middel van een geldig identiteitsbewijs plaats te vinden. Een betrokkene moet in de gelegenheid gesteld zich eventueel op andere wijze te identificeren (artikel 11, tweede lid, AVG).

2. Verzoek namens betrokkene; ondertekende machtiging

De betrokkene of de wettelijke vertegenwoordiger kunnen er voor kiezen een persoon te machtigen die namens hem het inzagerecht uitoefent. Mocht de betreffende persoon geen advocaat zijn, dan moet toestemming van de betrokkene blijken uit een door hem ondertekende machtiging. Houd er rekening mee dat toestemming en de machtigingsverklaring te allen tijde door de betrokkene kan worden ingetrokken.

3. Controleren leeftijd betrokkene (artikel 5, vierde lid, UAVG)

A) Jonger dan 16 jaar; wettelijk vertegenwoordiger /ouderlijk gezag

Artikel 5, vierde lid, UAVG bepaalt onder meer dat voor de betrokkene jonger dan 16 jaar de toestemming van de wettelijk vertegenwoordiger is vereist. Bij een inzageverzoek door een betrokkene jonger dan 16 jaar moet gecontroleerd worden of het verzoek door de wettelijk vertegenwoordiger is gedaan. Meestal is dat degene met die met het ouderlijk gezag is belast.

B) Ouder dan 16 jaar; zelfstandig recht of ondertekende machtiging

Bij een inzageverzoek door een ouder over een betrokkene ouder dan 16 jaar worden de gegevens niet ter inzage verleend, tenzij de

betrokkene die betreffende ouder schriftelijke gemachtigd heeft (zie onder punt 2). Kinderen van 16 jaar en ouder hebben zelfstandige rechten, tenzij er sprake is van curatele of mentorschap.

Fase 3: Rechten van derden

Voordat de verwerkingsverantwoordelijke over gaat tot de beantwoording van het inzageverzoek dient hij te controleren of gegevens van derden zijn opgenomen. Dat kan reden zijn om inzage van deze gegevens (deels) te beperken. Als er naar verwachting bezwaar staat tegen inzage in diens gegevens dan dient de verwerkingsverantwoordelijke de derde naar zijn mening te vragen alvorens te voldoen aan het inzageverzoek.

Fase 4: Berichtgeving aan betrokkene (artikel 12, lid 3, AVG)

De verwerkingsverantwoordelijke moet de betrokkene binnen een maand na ontvangst van het verzoek informeren over de uitvoering van het verzoek, ook als het een weigering van het verzoek betreft. Afhankelijk van de complexiteit van het verzoek kan de termijn met nog eens twee maanden worden verlengd.

De verwerkingsverantwoordelijke licht de betrokkene over het volgende in:

- de verwerkingsdoelstellingen;
- de betrokken categorieën van persoonsgegevens;
- de ontvangers of categorieën van ontvangers aan wie de persoonsgegevens zijn of zullen worden verstrekt, met name ontvangers in derde landen of internationale organisaties;
- indien mogelijk, de periode gedurende welke de persoonsgegevens naar verwachting zullen worden opgeslagen, of indien dat niet mogelijk is, de criteria om die termijn te bepalen;
- dat de betrokkene het recht heeft de verwerkingsverantwoordelijke te verzoeken dat persoonsgegevens worden gerectificeerd of gewist, of dat de verwerking van hem betreffende persoonsgegevens wordt beperkt, alsmede het recht tegen die verwerking bezwaar te maken;
- dat de betrokkene het recht heeft klacht in te dienen bij een toezichthoudende autoriteit;
- wanneer de persoonsgegevens niet bij de betrokkene worden verzameld, alle beschikbare informatie over de bron van die gegevens;
- het bestaan van geautomatiseerde besluitvorming, met inbegrip van profilering, en, ten minste in die gevallen, nuttige informatie over de onderliggende logica, alsmede het belang en de verwachte gevolgen van die verwerking voor de betrokkene.

Indien de gegevens vernietigd zijn en er geen persoonsgegevens meer worden verwerkt, dan dient ook deze informatie aan de betrokkene gemeld te worden.

Het verlenen van inzage gebeurt in beginsel door een kopie/ afschrift van de documenten te verstrekken. Voor de kopie mogen geen kosten in rekening gebracht worden. De kopie moet schriftelijk (waaronder begrepen in elektronische vorm) verstrekt worden.

Let op: Werkaantekeningen vallen niet onder het inzagerecht, maar wel als deze in het dossier zijn opgenomen of aan anderen zijn verstrekt, dus zorg ervoor dat deze gegevens niet in het dossier worden opgenomen.

Weigeringsgronden

De verwerkingsverantwoordelijke kan een inzageverzoek ook (gedeeltelijk) weigeren in het geval van:

- een kennelijk ongegrond verzoek, omdat gevraagd wordt om iets waar men evident geen recht op heeft (bijvoorbeeld inzage in de persoonsgegevens van een ander).
- een buitensporig verzoek, bijvoorbeeld omdat de stukken al in het bezit zijn van de betrokkene of het verzoek onredelijk snel herhaald wordt.
- *Gedeeltelijke of gehele weigering van het inzageverzoek op grond van artikel 41 UAVG:*
- Het inzagerecht is niet absoluut en kan bij uitzondering op grond van artikel 41 UAVG (tijdelijk) door de verwerkingsverantwoordelijke buiten toepassing worden gelaten worden. Onder meer:
  - in het belang van de voorkoming, opsporing en vervolging van strafbare feiten (artikel 41, eerste lid, onder d, UAVG);
  - als het gaat om de bescherming van belangen van de betrokkene of van de rechten en vrijheden van anderen: bijvoorbeeld om informatie af te schermen die over iemand anders gaat (artikel 41, eerste lid, onder i, UAVG).

De verwerkingsverantwoordelijke dient de weigering met argumenten te onderbouwen door een zorgvuldige belangenafweging van alle betrokken partijen. Bij die belangenafweging moet hij in elk geval rekening houden met de in artikel 41, tweede lid, UAVG genoemde factoren.

Uitoefenen recht op rectificatie en recht op gegevenswissing (artikelen 16 en 17 AVG)

Aan de hand van de ter beschikking gestelde documenten kan de betrokkene op grond van artikel 16 AVG aan de verwerkingsverantwoordelijke verzoeken om rectificatie en aanvulling van zijn persoonsgegevens. Iemand kan een correctie vragen als zijn persoonsgegevens feitelijk onjuist zijn, onvolledig zijn of niet ter zake doen voor het doel waarvoor ze zijn verzameld, op een andere manier in strijd met een wet worden verwerkt.

Het correctierecht is niet bedoeld voor het corrigeren van professionele indrukken, meningen en conclusies waarmee iemand het niet eens is, voor zover deze ter zake doen. Wel mag diegene van de organisatie verwachten dat deze in ieder geval zijn schriftelijke mening toevoegt aan het dossier. Dat kan vooral een oplossing bieden bij situaties waarbij het om niet objectief vast te stellen feiten gaat.

De betrokkene heeft op grond van artikel 17 AVG ook het recht om zijn persoonsgegeven te laten wissen (het recht om vergeten te worden), maar alleen als die niet langer nodig zijn voor de doeleinden waarvoor ze zijn verzameld of onrechtmatig zijn verzameld. Als de gegevens met andere partijen zijn gedeeld, moeten deze ervan op de hoogte worden gebracht dat de gegevens zijn verwijderd op verzoek van de betrokkene.

Recht van bezwaar tegen de verwerking (artikel 21 AVG)

Iemand kan bezwaar maken tegen de verwerking van zijn persoonsgegevens vanwege bijzondere persoonlijke omstandigheden. Het recht van verzet bij bijzondere persoonlijke omstandigheden. Er moet binnen vier weken over een dergelijk verzoek worden beslist.

Algemene wet bestuursrecht (Awb)

Het verlenen van inzage of de weigering daarvan door een bestuursorgaan is een besluit in de zin van de Awb (zie artikel 34 UAVG). Houd hierbij rekening met de termijn die gelden bij bezwaar en beroep.

Voorts verdient het aanbeveling om bij een inzageverzoek na te gaan of er sprake is van een inzageverzoek op grond van de AVG of een verzoek om informatie op grond van de Wet openbaarheid bestuur (Wob), of dat er sprake is van een bezwaarschriftenprocedure.

Let op: Een Wob-verzoek is breder en houdt ook in dat na openbaarmaking het dossier voor iedereen openbaar is.

Wet politiegegevens (Wpg) en de Wet justitiële en strafvorderlijke gegevens (Wjsg)

Recht op kennisneming

Op grond van artikel 25 Wpg en de artikelen 18 en 391 Wjsg kan een betrokkene aan de verwerkingsverantwoordelijke een schriftelijk verzoek om kennisneming van zijn persoonsgegevens verzenden. Het OM en de politie dienen binnen zes weken op een dergelijke verzoek te reageren.

Uitzondering recht op kennisneming

Dit recht is niet absoluut. De mededeling of en zo ja, welke gegevens zijn vastgelegd door de partijen kan op grond van artikel 27, eerste lid Wpg respectievelijk 391 Wjsg achterwege blijven als dat noodzakelijk is in het belang van bijvoorbeeld een lopend (gerechtelijke) onderzoek en het onderzoek hierdoor gevaar loopt. Het kan ook in het belang van anderen zijn dat de politie of het OM een dergelijk verzoek kan weigeren.

Een (gedeeltelijke) weigering moet schriftelijk kenbaar worden gemaakt aan de betrokkene.

Wijze van inzage verlenen

De politie doet geen schriftelijke mededelingen, inzage wordt ter plekke op het bureau verleend. In enkele gevallen, zoals bij schadeclaims voor verzekeraars, kan het noodzakelijk zijn dat de politie schriftelijke inzage verleend.

Voor het OM geldt dat ze voor inzage in justitiële gegevens verwijzen naar Justid. Aan het recht op kennisneming kan op verschillende manieren worden voldaan, bijvoorbeeld door een mededeling of inzage in de betreffende gegevens. Artikel 391 Wjsg verplicht in ieder geval niet tot afgifte van stukken.

Het verzoek kan worden gericht aan het OM-onderdeel waar de informatie waarschijnlijk verwerkt is.

Recht van verzet en correctierecht

Een betrokkene kan te allen tijde verzet aantekenen tegen gegevensverwerking wegens bijzondere persoonlijke omstandigheden met een beroep op artikel 26 Wjsg.

Tevens kan de betrokkene op grond van artikel 28 Wpg of 39m Wjsg om correctie (verbetering, aanvulling, verwijdering of afscherming van gegevens) vragen als zijn persoonsgegevens:

- feitelijk onjuist zijn;
- onvolledig zijn of niet ter zake doen voor het doel waarvoor ze zijn verzameld;
- op een andere manier in strijd met een wet worden gebruikt.

Het correctierecht is niet bedoeld voor het corrigeren van professionele indrukken, meningen en conclusies waarmee iemand het niet eens is, voor zover deze ter zake doen. Wel mag diegene van de organisatie verwachten dat deze in ieder geval zijn schriftelijke mening toevoegt aan het dossier. Dat kan vooral een oplossing bieden bij situaties waarbij het om niet objectief vast te stellen feiten gaat.

6. Informatiebeveiliging

Voor de verwerking van gegevens legt de uitvoerder gegevens vast in een (digitaal) bestand. Zie Artikel 10 van het modelconvenant. Om datalekken te voorkomen, moeten overheden die persoonsgegevens gebruiken, deze volgens de richtlijnen van de Autoriteit Persoonsgegevens beveiligen.

6.1 Informatiebeveiliging

Artikel 32 AVG gaat over de beveiliging van persoonsgegevens. De verwerkingsverantwoordelijke treft passende technische en organisatorische maatregelen, die een op het risico afgestemd beschermingsniveau waarborgen van de persoonsgegevens die door het samenwerkingsverband worden verwerkt. Daarbij geldt dat de te nemen maatregelen strenger zijn naar mate de persoonsgegevens gevoeliger zijn. Dat is hier het geval.

Om aan de norm van artikel 32 AVG te voldoen is het noodzakelijk dat het samenwerkingsverband maatregelen neemt die, waar passend, onder meer het volgende omvatten:

- de pseudonimisering en versleuteling van persoonsgegevens;
- het vermogen om op permanente basis de vertrouwelijkheid, integriteit, beschikbaarheid en veerkracht van de verwerkings-systemen en diensten te garanderen;
- het vermogen om bij een fysiek of technisch incident de beschikbaarheid van en de toegang tot de persoonsgegevens tijdig te herstellen;
- een procedure voor het op gezette tijdstippen testen, beoordelen en evalueren van de doeltreffendheid van de technische en organisatorische maatregelen ter beveiliging van de verwerking.

Voor een blijvend passend beveiligingsniveau is inbedding van de zogeheten plan-do-check-act-cyclus in de dagelijkse praktijk van de organisatie noodzakelijk. Een organisatie dient hierbij altijd de rechten van de betrokkenen te waarborgen en er moet sprake zijn van adequate, vakkundig toegepaste beveiliging waarbij de organisatie optimaal benut wat het vakgebied informatiebeveiliging te bieden heeft. Dat komt op het volgende neer:

1. Beoordeel de risico's

Beoordeel de risico's die de gegevens en de aard van de verwerking met zich meebrengen voor de betrokkenen en bepaal op basis daarvan het gewenste beveiligingsniveau. Inventariseer vervolgens de dreigingen die kunnen leiden tot een beveiligingsincident, de gevolgen die het beveiligingsincident kan hebben en de kans dat deze gevolgen zich voor zullen doen. Tref op basis daarvan gericht beveiligingsmaatregelen die het gewenste beveiligingsniveau kunnen waarborgen.

2. Maak gebruik van algemeen geaccepteerde beveiligingsstandaarden

Het vakgebied informatiebeveiliging kent vele beveiligingsmethoden, -standaarden en -maatregelen die zijn gebaseerd op ervaringen uit de dagelijkse beveiligingspraktijk. Gebruik bij het nemen van beveiligingsmaatregelen de richtsnoeren in samenhang met de beschikbare beveiligingsstandaarden. Deze standaarden geven houvast bij het daadwerkelijk treffen van passende maatregelen om de beveiligingsrisico's af te dekken.

3. Controleer en evalueer regelmatig

Controleer met zekere regelmaat of de beveiligingsmaatregelen daadwerkelijk zijn getroffen en worden nageleefd. Beoordeel periodiek of het beveiligingsniveau nog steeds past bij de risico's die de verwerking en de aard van de te verwerken gegevens met zich meebrengen en of de beveiligingsmaatregelen nog steeds voldoen. Betrek daarbij ook de stand van de techniek en de nieuwste inzichten binnen het vakgebied informatiebeveiliging. Pas waar nodig de beveiligingsmaatregelen aan.

Zie ook de Beleidsregels van de Autoriteit Persoonsgegevens (nog gericht op de Wbp): https://autoriteitpersoonsgegevens.nl/sites/default/files/downloads/rs/rs_2013_richtsnoeren-beveiliging-persoonsgegevens.pdf

6.2 Datalekken

Op grond van **artikel 33 en 34 AVG** geldt met betrekking tot datalekken dat er duidelijke afspraken moeten worden gemaakt door het samenwerkingsverband over het melden van datalekken intern en uiteindelijk bij de Autoriteit Persoonsgegevens (AP). Duidelijk moet zijn op welke wijze (mail, telefonisch) moet worden gemeld bij de verwerkingsverantwoordelijke partijen van het samenwerkingsverband, door wie, binnen welk tijdsbestek etc. Dit is van belang zodat het samenwerkingsverband vervolgens binnen de daarvoor gestelde termijn melding kan doen bij de Autoriteit Persoonsgegevens en eventueel betrokkenen kan informeren over de datalek.

Dus stel vast:

- Is er sprake een datalek;
- Zo, ja is het een datalek dat moet worden gemeld bij de AP;
- Binnen welke termijn moet worden gemeld (zie richtlijnen AP);
- Moet de betrokkene worden geïnformeerd over het datalek.

Zie link: Meldloket AP en de daarbij behorende meldformulier <https://datalekken.autoriteitpersoonsgegevens.nl/actionpage?1>
Meer informatie over de Wet meldplicht datalekken is te vinden op de website van de Autoriteit Persoonsgegevens (www.autoriteitpersoonsgegevens.nl).

6.3 Bewaartermijnen

Ten behoeve van de weegploeg en het casuoverleg legt de uitvoerder gegevens vast in een (digitaal) bestand.

Radicalisering is een complex en dynamisch proces dat geen vaststaande oorzaken of uitkomsten heeft. Er zijn vele 'routes' en deze leiden slechts in enkele gevallen ook daadwerkelijk tot extremisme en terrorisme. Ook de wijze waarop en het tempo waarin mensen kunnen radicaliseren variëren sterk. Juist hierom is het noodzakelijk om de informatie die is gedeeld in het casuoverleg een periode te bewaren om te bezien of de inschatting van de ontwikkeling een juiste is en zo niet, alsnog in te grijpen. Daarnaast vindt bewaring plaats met het oog op eventuele afhandeling van klachten en overige juridische procedures.. Er is gekozen om aansluiting te zoeken bij de bewaartermijnen die gelden voor politiegegevens, zijnde 5 jaar.

Uiterlijk 1 jaar na de laatste verwerking worden persoonsgegevens echter gearhiveerd in een niet-actieve digitale omgeving. Dat betekent dat de gegevens niet langer raadpleegbaar zijn door casuspartners, met uitzondering van de kernpartijen. Zij kunnen de gegevens raadplegen bijvoorbeeld indien er nieuwe signalen zijn of wanneer de betrokkene een klacht indient. Zie verder artikel 13 van het convenant.

7 Referentiekader

Bij het inschatten, bespreken en beoordelen van (signalen van radicalisering met betrekking tot) een persoon wordt gebruikt gemaakt van een radicaliseringsmodel gebaseerd op wetenschappelijk onderzoek. De basis van het model ligt in de “staircase-theorie” van Fathali M. Moghaddam (Moghaddam, 2005)¹. De staircase theorie gaat uit van vier fases van radicalisering die kunnen uitmonden in terrorisme.

Ideologie	Sociale Context
Fase 4 - Bereidheid om zelf geweld toe te passen	
Fase 3 - Acceptatie van geweld als middel	
Fase 2 - Sociale vervreemding	
Fase 1 - Voorfase	

De fases kennen twee ontwikkelingsgebieden : het gebied van ideologie en het gebied van omgeving, contacten en gedragingen, oftewel de sociale context van een persoon. De ideologische kant in

het model geeft duiding aan de intenties die een persoon heeft op basis van zijn ideologische belevingswereld. Het sociale contextgebied geeft duiding aan de potentie die een persoon heeft om zijn overtuigingen in concrete daden om te zetten.

Binnen dit kader wordt gekeken naar een negental ontwikkelgebieden:

1. Opvallende contacten
2. Gedrag
3. Ideologie en overtuiging
4. Geweld en criminaliteit
5. Onvrede
6. Propaganda
7. Internationale contacten en bewegingen
8. Sociale zorgen
9. Training

¹ Moghaddam, Fathali (Feb–Mar 2005). “The Staircase to Terrorism”. *American Psychologist*. 60 (2): 161–169

Bijlage I Gehanteerde begrippen

In de handreiking wordt verstaan onder:

- **achterblijver:** persoon met wie een uitreiziger in gezinsverband leefde;
- **casusoverleg** persoonsgerichte aanpak radicalisering en extremisme: het casusoverleg ter voorkoming van radicalisering en extremisme bestaande uit de gemachtigde vertegenwoordiger(s) van de betrokken kernpartijen en casuspartners, belast met het opstellen en monitoren van het integraal plan van aanpak;
- **extremisme:** de benaming van het fenomeen waarbij personen of groepen, op buitenparlementaire wijze over de grenzen van de wet gaan en met (gewelddadige) acties politieke besluitvorming proberen te beïnvloeden;
- **integraal plan van aanpak:** het document waarin het doel van de persoonsgerichte, integrale benadering van het subject en de hiertoe door partijen te treffen maatregelen zijn vastgelegd;
- **radicalisering:** Een proces van toenemende bereidheid om de uiterste consequentie uit een denkwijze te aanvaarden en die in daden om te zetten. Deze toenemende bereidheid kan leiden tot gedrag dat andere mensen diep kwetst of in hun vrijheid raakt, kan aanleiding zijn voor individuen of groepen om zich af te keren van de samenleving en kan leiden tot het gebruik van geweld;
- **referentiekader:** Het objectieve kader waarin criteria worden gegeven om te bepalen of een persoonsgerichte, integrale benadering van het subject noodzakelijk is;
- **signaal:** een feitelijke gedraging die mogelijksterwijs duidt op radicalisering, extremisme, uitreizen, of terugkeer van een natuurlijk persoon;
- **subject:** de natuurlijke persoon die voorwerp van bespreking is in de weegploeg en / of het casusoverleg;
- **terugkeerder:** een uitreiziger die na verblijf bij een jihadistische groepering of in een jihadistisch strijdgebied terugkeert naar het land dat hij of zij voor de uitreis verlaten heeft of een ander land dat niet is aan te merken als jihadistisch strijdgebied;
- **uitreiziger:** een persoon die zijn eigen land verlaat om zich aan te sluiten bij een jihadistische groepering in een jihadistisch strijdgebied;
- **uitvoerder:** de functionaris die onder verantwoordelijkheid en in naam van de verwerkingsverantwoordelijke als bedoeld in de Wbp, zorg draagt voor een zorgvuldig beheer van de gegevens;
- **Weegploeg:** overleg, bestaande uit de gemachtigde vertegenwoordiger(s) van de burgemeester en het College van burgemeester en wethouders, de politie en het OM, belast met het verzamelen van de verschillende signalen en de selectie van de aangebrachte casuïstiek op basis van het referentiekader, teneinde te bepalen of voor het subject een persoonsgerichte, integrale benadering noodzakelijk is, en welke casuspartners hierbij betrokken dienen te worden.

² In de procesbeschrijving gebruiken we hiervoor het begrip betrokkene.

Meer informatie
info@nctv.minvenj.nl

mei 2018

